

Advokatrådet

ADVOKAT
SAMFUNDET

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98

DATO: 9. oktober 2019
SAGSNR.: 2019 - 2441
ID NR.: 621723

lovgivningoekonomi@skm.dk + klh@skm.dk + sli@skm.dk

Høring - over forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven, kildeskatteloven, skatteindberetningsloven mv. (CFC-regler)

I e-mail af 12. september 2019 har Skatteministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte forslag.

Advokatrådet har følgende bemærkninger:

Ad adgangen til at fradrage endelige udenlandske underskud:

Der er i lovbemærkninger en masse eksempler på, hvornår et underskud *ikke* kan anses for at være endeligt.

Der savnes illustrerende eksempler på, hvornår et underskud kan anses for at være endeligt. Det må lægges til grund, at bestemmelsen har et realindhold, og det må derfor være muligt at komme med et eller flere eksempler herpå.

Efter det foreslåede § 31 E, stk. 4, 2. pkt., kan Skatteforvaltningen fastsætte regler om de nærmere krav til de oplysninger, som det danske selskab skal indsende. Der nævnes s. 69 en række forhold, der ville kunne kræves redegjort for til yderligere underbygning af, at der foreligger et endeligt underskud. Det bør præciseres, at omfanget af dokumentationskravet skal afstemmes i forhold til, hvad der *konkret* er nødvendigt for vurderingen af, om et underskud er endelig, jf. det EU-retlige proportionalitetsprincip, således at dokumentationskravet ikke i sig selv kommer til at udgøre en traktatstridig restriktion.

Ad skønsmæssige ansættelser i transfer-pricing forhøjelser:

I forarbejderne anføres følgende:

”Skatteforvaltningens mulighed for at foretage en skønsmæssig ansættelse indebærer, at kravene til Skatteforvaltningens dokumentation af ansættelsen nedsættes.

Skatteforvaltningen skal dog fortsat ved foretagelsen af ansættelsen inddrage det materiale, som er modtaget inden ansættelsen.”

Det bør fremgå klart, at det modtagne materiale i alle tilfælde skal inddrages ved foretagelse af ansættelsen, hvis det er modtaget inden ansættelsen, dvs. også selv om skønnet ikke vil være åbenlyst forkert uden inddragelse af materialet.

Det bemærkes i denne henseende, at det er dokumentationsnøden, der generelt og også i transfer pricing-sager grundlæggende nødvendiggør og derfor undtagelsesvis berettiger udøvelsen af såkaldte "skatteskøn" fra skattemyndighedernes side. Den særlige karakter af skatteskøn er beskrevet f.eks. i "Forvaltningsret - prøvelse" af Bent Christensen, 2. udgave 1. oplag 1994, Jurist- og Økonomforbundets Forlag, s. 69 (understregning tilføjet).

"Som man vil se, adskiller skatteskøn sig fra den form for forvaltningsretligt skøn, der skyldes, at retsreglens beskrivelse af retsfaktum og/eller retsfølgen er tom eller meget upræcis. Ved skatteskøn er det ikke retsreglen, der er problemer med. Den materielle skatte- eller afgiftsregel, der anvendes i den konkrete situation, har samme indhold, hvad enten der føre sædvanligt bevis, eller talgrundlaget fastlægges ved en subsidier bevisregel eller ved skatteskøn. Skatteskønnet supplerer ikke den manglende beskrivelse af retsfaktum og retsfølge. Skatteskønnet erstatter beviset."

Se i samme retning "Forvaltningsret" af Niels Fenger, 1. udgave, 1. oplag 2018, Jurist- og Økonomforbundets Forlag, s. 319-320. I overensstemmelse med de fast etablerede principper for skatteskøn statuerede Højesteret også i dommen gengivet i SKM2019.136.HR (UFR 2019.1446), at det er en forudsætning for udøvelsen af skatteskøn, at der er tale om kvalificerende dokumentationsnød. Fra dommen citeres (understregning tilføjet):

"Det er i forarbejderne til § 5, stk. 3, forudsat, at en selvangivelse kan være så mangelfuld, at den må sidestilles med en manglende selvangivelse. Tilsvarende finder Højesteret, at en transfer pricing-dokumentation, der i så væsentligt omfang er mangelfuld, at den ikke giver skattemyndighederne et tilstrækkeligt grundlag for at vurdere, om armslængdeprincippet er overholdt, må sidestilles med manglende dokumentation."

I det omfang det for armslængdekravet relevante faktum er dokumenteret, kan der således ikke blive tale om, at skattemyndighederne udøver et "skatteskøn". I sådanne situationer kan der evt. blive tale om, at skattemyndighederne ønsker at anfægte, at skatteyder har overholdt selve armslængdekravet i ligningslovens § 2. Der er tale om en retlig vurdering og altså ikke et skatteskøn. Bevisbyrdereglerne for kontrollerede transaktioner efter ligningslovens § 2 adskiller sig ikke principielt fra andre tilfælde på skatterettens område, og der gælder ikke nogen forhåndsformodning for, at transaktionerne ikke er foretaget i overensstemmelse med armslængdekravet.

CFC

Formålet med lovforslaget i udkast er ifølge de indledende bemærkninger bl.a. at sikre fuld implementering af de minimumskrav til CFC-reglerne, der følger af artikel 7 og 8 i skatteundgåelsesdirektivet (Rådets direktiv 2016/1164/EU). Det anføres videre, at CFC-regler har til formål at hindre, at mobil indkomst *vilkårligt* kan flyttes til lavskattelande.

Direktivet opstiller to alternative modeller for CFC-beskatning, jf. også lovforslaget i udkast s. 17. Det foreslås i relation til definitionen af CFC-indkomst, at de gældende regler justeres med udgangspunkt i direktivets model a (direktivets artikel 7, stk. 2, litra a). jf. lovforslaget i udkast s. 21.

Ifølge direktivbestemmelsen finder dette litra ikke anvendelse, når det kontrollerede udenlandske selskab viderefører en væsentlig økonomisk aktivitet, der understøttes af personale, udstyr, aktiver og lokaler, som det fremgår af de relevante faktiske forhold og omstændigheder. I direktivets betragtning 12 kaldes dette en "substansundtagelse".

Fra pkt. 7, "Forholdet til EU-retten" (side 44-45), i udkast til lovforslag citeres (understregning tilføjet):

"Omvendt er der også punkter, hvorpå de gældende danske regler sikrer et højere beskyttelsesniveau for det danske selskabsskattegrundlag end det, der kræves efter direktivets minimumskrav. Det kan i den forbindelse fremhæves, at de danske regler finder anvendelse uden hensyn til, hvor datterselskabet skattemæssigt er hjemmehørende. Efter direktivet er der derimod ikke krav om, at CFC-reglerne finder anvendelse på datterselskaber hjemmehørende i EU og EØS, medmindre der er tale om "kunstige arrangementer", hvor datterselskabet ikke driver en reel erhvervsvirksomhed. Direktivets minimumskrav skal i denne henseende ses i lyset af EU-Domstolens praksis, herunder dom af 12. september 2006 i sag C-196/04, Cadbury Schweppes.

Lovforslaget er baseret på en implementering af direktivets minimumskrav, uden at der herved foreslås en ændring af den danske model for udformningen af CFC-reglerne. Det vurderes således fortsat at være et centralt element i varetagelsen af hensynene bag regelsættet, at reglerne også gælder for datterselskaber beliggende inden for EU/EØS, og at reglernes anvendelse ikke afhænger af en såkaldt substanstest."

Det er uklart, hvordan det anførte skal forstås, herunder om der henvises til model a og b. Skatteministeriet opfordres derfor til at bekræfte, at "substansundtagelsen" i direktivets model a implementeres i dansk ret.

Det bemærkes i denne henseende, at nationale bestemmelser, der har til formål at sikre et højere beskyttelsesniveau for nationale selskabsskattegrundlag, end

skatteundgåelsesdirektivet foreskriver, kan udgøre en restriktion, selv om direktivet opstiller minimumskrav, og at substansundtagelsen i model a netop skal sikre, at CFC-reglerne er forenelige med de grundlæggende frihedsrettigheder, jf. direktivets betragtning 12 (indkomstkategorierne "bør" kombineres med en substansundtagelse).

Skatteministeren har afgivet bemærkninger til udkastet til lovforslag i Børsen den 17. september 2019:

"Men et sted står vi fast: Vi kan ikke imødekomme ønskerne om, at der skal foretages såkaldte "substansvurderinger" af virksomhedernes aktiviteter i andre lande. Det betyder, at de danske myndigheder ikke skal sættes i en nærmest umulig situation ift. at vurdere, om en afdeling af en dansk virksomhed i et andet EU-land rent faktisk har egentlige aktiviteter, eller om det er et skuffeselskab oprettet til lejligheden for at undgå at betale dansk skat."

Hertil bemærkes endelig, at skatteyder kan afkræves de fornødne oplysninger. Skatteforvaltningerne og skatteyderne i EU skal i øvrigt også samarbejde om at samle de relevante oplysninger om faktiske forhold og omstændigheder for at afgøre, om fritagelsesreglen skal finde anvendelse, jf. direktivets betragtning 12.

Med venlig hilsen

Andrew Hjuler Crichton
Generalsekretær

Skatteministeriet

DK-6430 Nordborg
Danmark
CVR nr.: 20 16 57 15Telefon: +45 7488 2222
Fax: +45 7449 0949E-mail: danfoss@danfoss.com
Homepage: www.danfoss.com

Vor reference

Dato

Direkte fax

Gennemvalgsnr.

14. oktober 2019

Indledende bemærkninger

Skatteministeriet har sendt lovforslag om ændring af selskabsskatteloven, kildeskatteloven, skatteindberetningsloven, skattekontrolloven og forskellige andre love, jf. j.nr. 2019-6665 i høring. Der er tale om et meget omfattende og kompliceret lovforslag om en række væsentlige punkter for internationale koncerner. Vi vil dog i det følgende hovedsageligt kommentere forslaget til nye CFC beskatningsregler.

Helt overordnet bør det, efter Danfoss' opfattelse, være et princip, at danske værnsregler følger internationale standarder. Det har formodningen imod sig, at behovet for værnsregler i Danmark overstiger, hvad der gør sig gældende generelt for de lande, vi typisk sammenligner os med. Overimplementering af direktivet (ATAD), som Skatteministeriet lægger op til, vil i sin konsekvens være generelt til skade for danske virksomheders konkurrenceevne.

Substanstest

Som årsag til at man ikke ønsker en substanstest, som forudsat i direktivet, har Skatteministeren i et læserbrev i Børsen gjort gældende, at Skattemyndighederne ikke har mulighed for at vurdere substansen i udenlandske datterselskaber. Synspunktet er uforeneligt med grundprincipperne i OECDs transfer pricing principper, ligesom synspunktet er uforeneligt med de gældende danske transfer pricing regler og ligningspraksis, der i det hele bygger på substansvurderinger tilvejebragt via transfer pricing dokumentation og "country by country reporting". Grundlaget for en substansvurdering bliver således allerede rapporteret til Skattemyndighederne efter de gældende regler.

Værnsregel

Reglerne om CFC beskatning har historisk haft karakter af at være værnsregler i den forstand, at de skulle afskrække skatteydere fra en bestemt adfærd. Forudsætningen for reglerne har været, at regler i praksis ikke eller kun i meget begrænset omfang skulle anvendes i den praktiske ligning, ligesom de lovteknisk er opbygget med en større bevisbyrde påhvilende skatteyderen, end hvad der normalt gør sig gældende i danske skatteregler. Så længe regler er designet til i realiteten ikke at skulle anvendes af almindelige skatteydere, er det uproblematisk, at der anvendes brede skønsmæssige normer, som grundlag for skattepligten. Det er i sagens natur ganske problematisk at anvende denne lovgivningsteknik, når reglerne skal anvendes bredt af skatteydere. Danske skatteydere, herunder også danskbaserede koncerner, bør have et sikkert og klart grundlag for skatteansættelsen, ligesom

ligningsmyndighederne skal have klare og præcise regler at administrere. Historien viser, at hvis ikke dette iagttages, så fører det til uhensigtsmæssige resultater.

I forhold til de foreslåede CFC beskatningsregler er der særligt en af de foreslåede ændringer, der påkalder sig opmærksomhed. Efter forslaget skal ”anden indkomst af immaterielle aktiver” anses for CFC indkomst. Efter bemærkningerne skal almindelige transfer pricing principper anvendes ved denne opgørelse.

Anden indkomst af immaterielle aktiver

”Anden indkomst af immaterielle aktiver” kan i langt de fleste tilfælde ikke identificeres med en sådan klarhed, at det er egnet til at danne grundlag for skatteansættelsen for almindelige skatteydere, ligesom der ikke eksisterer entydige transfer pricing principper, der kan danne grundlag for entydige og præcise opgørelser. Skatteansættelsen vil alt overvejende blive skønsbaseret og dermed skabe en væsentlig usikkerhed.

Som forslaget foreligger i nuværende form, vil alle immaterielle aktiver, bortset fra skattemæssig goodwill, danne grundlag for CFC beskatning. Dvs. alle immaterielle aktiver bortset fra kundekreds/markeds-intangible kan give anledning til CFC beskatning. Imidlertid gennemføres der ikke registreringer af hovedparten af disse immaterielle aktiver, ligesom der ikke kan opgøres indkomster vedrørende disse. Som altovervejende hovedregel eksisterer der ikke noget grundlag for de forudsatte opgørelser.

Konsekvensen er derfor, at skønsmæssige opgørelser skal anvendes. Det er kritisabelt, at beskatningen af danske eksportvirksomheder skal ske på skønsmæssigt grundlag. Anden indkomst af immaterielle aktiver, der ikke er registreret eller bogført, kan kun konstateres indirekte ved at se på indtjeningsniveau for et selskab.

- Forudsætter Skatteministeriet, at der skal foretages en sammenligning med en ”normalindtjening”/”rutineindtjening”?
- I så fald, forudsætter Skatteministeriet, at der skal udarbejdes benchmark studier som grundlag for denne sammenligning?
- Forudsætter Skatteministeriet, at median-indkomsten skal anvendes, eller at man skal skønne i det såkaldte ”inter quartile interval” [25%;75%]?
- Forudsætter Skatteministeriet benchmark baseret på lokale forhold i det pågældende land? Denne metode lider af den svaghed, at det kun er nettoeffekten, der kan identificeres. Det kolde og det varme vand er blandet sammen.
- Skatteministeriet bedes oplyse, hvordan adskillelsen af CFC relevant indkomst fra ikke-CFC relevant indkomst tænkes gennemført.
- Forudsættes der en generelt fastsat fordelingsnøgle, eller skal der løbende gennemføres en vurdering? Vil eksempelvis et ekstraordinært stort garantikrav i et givent indkomstår kunne medføre, at indtjeningsgraden falder så meget, at CFC beskatning undgås.

I forbindelse med opkøb opleves det typisk, at indtjeningsgraden løftes i de opkøbte selskaber, oftest på grund af effektiv ledelse. Her følger en række eksempler:

- Vil en forbedring af arbejdsmiljø, der fører til færre sygedage og dermed en forbedret indtjeningsgrad, være udtryk for ”anden indkomst af immaterielle aktiver”?
- Vil nedbringelse af råvarespild, der fører til besparelse og dermed øget indtjeningsgrad, være udtryk for ”anden indkomst af immaterielle aktiver”?

- Vil energieffektivisering med nedbringelse af omkostninger til energi og eventuelle CO2 kvoter og dermed en forbedret indtjeningsgrad være udtryk for ”anden indkomst af immaterielle aktiver”?
- Vil billigere indkøb og dermed øget indtjeningsgrad være udtryk for ”anden indkomst af immaterielle aktiver”?
- Vil en forbedret kvalitetsstyring og dermed en nedbringelse af garantikrav og dermed en øget indtjeningsgrad, være udtryk for ”anden indkomst af immaterielle aktiver”?

Egen oparbejdede/overførte immaterielle aktiver

Forslaget lægger op til, at overførte immaterielle aktiver giver anledning til CFC beskatning.

- Hvordan forudsætter Skatteministeriet, at det afgøres, om ikke registrerede immaterielle aktiver, der kun kan konstateres indirekte som del af en netto opgørelse af indtjeningsgrad, er overdraget fra et andet selskab?
- En naturlig sproglig forståelse fører til, at overførsel kun finder sted, såfremt overdrageren samtidig opgiver det tilsvarende immaterielle aktiv. Heraf følger, at overførsel af knowhow med løbende betaling af royalty/licens ikke udgør en overdragelse af immaterielle aktiver i bestemmelsens forstand. Er Skatteministeriet enig i denne forståelse?
- Såfremt man efter et opkøb udstationerer en fabrikschef eller anden medarbejder, og det lykkes at øge indtjeningsgraden, anses det så for en overdragelse af (ikke registrerede) immaterielle aktiver?
- Såfremt et nyt koncernselskab køber og betaler armlængdepriser for koncerninterne konsulenttydelser indenfor effektivisering, anses det så for en overførsel af immaterielle aktiver i lovbestemmelsens forstand?

Fælles udvikling

I forslaget er medtaget en særlig bestemmelse vedrørende fælles udvikling. Efter denne bestemmelse anses en forholdsmæssig andel af indkomsten vedrørende de fælles udviklede immaterielle aktiver for indkomst af egen udvikling. Logikken i bestemmelsen synes at overse, at ved etablering af fælles udvikling efter de gældende transfer pricing principper, så deles både udviklingsomkostninger og senere indtjening. Den indtjening, der opnås, svarer derfor til den relevante forholdsmæssige andel. Kombinationen af transfer pricing principper for cost sharing og den foreslåede bestemmelse medfører derfor til en dobbelt beskæring. I den foreliggende form skader forslaget således muligheden for fælles udviklingsprojekter, der er et kerneelement i Danfoss udviklingsstrategi.

Transfer pricing dokumentation

Danfoss samhandel med udenlandske datterselskaber er ikke skattemotiveret. Hovedparten af transaktioner sker med lande med beskatningsniveauer svarende til det danske. Dette gælder Tyskland, USA, Kina, Rusland m.fl. Samhandlen med ”skattelylande” er dermed en ikke relevant faktor. Ikke desto mindre strammes reglerne i alle relationer til samhandel med alle lande. Taget i betragtning af at hovedparten af dansk eksport sker som koncerninterne transaktioner, synes det ikke hensigtsmæssigt at behandle alle over en kam. Dansk eksport bør ikke behandles som var der tale om skatteundgåelse.

I forhold til almindelig samhandel står virksomheder ofte mellem to landes Skattemyndigheder, der begge ønsker en større andel af beskatningsgrundlaget. Fokus bør derfor lægges på, hvordan Skattemyndigheder hurtigt kommer til en fælles forståelse. Dobbeltbeskatning af eksporterhvervene bør undgås.

Det følger også heraf, at den skønsudøvelse, der lægges op til ved ikke rettidig indlevering af transfer pricing dokumentation, ikke må have en pønal eller vilkårlig karakter. Ethvert skøn foretaget af Skattemyndighederne bør have fokus på at nå til et så rigtigt resultat som muligt baseret på den bedst mulige viden. Det følger af almindelige forvaltningsprincipper. Vi opfordrer Skatteministeriet til at præcisere dette i lovforslaget.

Med venlig hilsen

Lars Nyhegn Eriksen
Vice president, Head of Tax

12. oktober 2019

Skatteministeriet

Att. Kim Lundgaard Hansen

Mail: klh@skm.dk, sli@skm.dk og lovgivningogoekonomi@skm.dk

Høringssvar – forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven, kildeskatteloven, skatteindberetningsloven, skattekontrolloven og forskellige andre love (CFC-skat)

Tak for muligheden for at afgive høringssvar

Generelle bemærkninger

Dansk Byggeri beklager, at implementeringen af EU's skatteundgåelsesdirektiv (ATAD) har været endnu et eksempel på dansk enegang og overimplementering af EU-lovgivning.

Inden lovforslaget blev fremsat første gang, afgav Implementeringsrådet – herunder Dansk Byggeri - ellers en meget klar anbefaling om alene at minimumsimplementere ATAD i dansk ret. Implementeringsrådets meget klare anbefaling blev imidlertid tilsidesat af Skatteministeriet. I lovforslaget er fremgangsmåden at lægge implementeringen af CFC-reglerne (Controlled Foreign Companies) oveni det eksisterende regime, hvilket ikke alene gør reglerne yderst komplicerede, men også pålægger danske virksomheder nogle store administrative byrder og stiller dem i en dårlig situation konkurrencemæssigt i forhold til udenlandske konkurrenter.

Skatteministeriet har ikke på noget tidspunkt forklaret, hvordan man kommer frem til, at en minimumsimplementering med substansregel og lavskattelandstest, som man kender fra andre EU-lande, skulle kunne true det danske selskabsskatteprovenu. Det er i Dansk Byggeris optik derfor fortsat ikke retfærdiggjort, hvorfor lovgiver mener, at Danmark skal have en så aggressiv tilgang til CFC-skattelovgivning og overimplementere ATAD.

Når man overimplementerer EU-regler og indfører eller fastholder en ekstra dansk værnsregel, tyder det på, at man lovgivningsmæssigt har et for snævert provenublik - i stedet for at se skattesystemet som en helhed, hvor enkle, gennemskelige og rimelige regler giver mulighed for at adskille mod- fra medspillere. Denne tilgang til skattesystemet, vil formentlig i det lange løb skade mere end det gavner, da man får skabt et unødigt kompliceret skattesystem, som afholder udenlandske virksomheder og investorer fra at investere i Danmark.

Derfor er det Dansk Byggeris overordnede konklusion, at man burde opgive de nuværende danske CFC-regler, mod til gengæld at starte forfra og minimumsimplementere ATAD, så vi kommer på linje med de andre EU-lande.

Specifikke bemærkninger, substanstest

Dansk Byggeri har overordnet set svært ved at forstå modviljen mod at indføre en såkaldt substanstest i datterselskabsreglerne (CFC). En substanstest vil kunne reducere de administrative byrder for virksomheder og effektivt gøre mængden af datterselskaber, der vil skulle CFC-beskattes væsentligt mindre.

Skatteministeriet bedes derfor redegøre for, hvorvidt de mener, at det er hensigtsmæssigt at undlade at inkludere en substanstest, når det kan medføre, at almindelige decentrale forretningsmodeller vil blive CFC-beskattet i Danmark, uagtet at armslængdeprincippet i ligningslovens §2 er overholdt.

Specifikke bemærkninger, administrative byrder

Erhvervsstyrelsen – ”team effektiv regulering” vurderer, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet, men da disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr. årligt, kvantificeres de ikke nærmere.

Dansk Byggeri forventer imidlertid, at lovforslaget vil medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet, der væsentligt overstiger de estimerede 4 mio. kr. årligt. Alene CFC-reglerne vil kræve, at danske koncerner med aktiviteter i udlandet hvori der handles med varer eller tjenester, der inkluderer et ”indlejret royaltyafkast” skal klassificere samtlige immaterielle aktiver samt værdiansætte afkastet, der relaterer sig til disse. Det er en yderst kompliceret og omkostningstung proces.

Specifikke bemærkninger, Transfer Pricing

I Forslagets § 7 stk.2 lægges der op til, at ”dokumentationen skal indgives til Skatteforvaltningen samtidig med oplysningsskemaet”. For selskaber med kalenderårsregnskab betyder det, at indgivelse skal ske den 30. juni i året efter indkomstårets udløb. Dansk Byggeri finder, at det er en potentiel voldsom administrativ byrde at lægge oveni et normalt presset forløb for færdiggørelse og elektronisk indberetning af selvangivelser. Fristen for indgivelse af TP-dokumentation bør som minimum forlænges med to måneder. Det vil give bedre arbejdsvilkår for selskaberne og deres rådgivere – og samtidig undgå, at skatteforvaltningens egne indberetningssystemer overbelastes lige op til 30. juni.

Kravet om indgivelse af dokumentation bør konkretiseres/minimeres. Dansk Byggeri anbefaler, at det alene skal være ”local country file” (for Danmark) uden bilag/appendiks, der skal indgives. Det er i vores optik rigeligt til at ”fjerne usikkerheden om, hvornår den skriftlige dokumentation er færdiggjort”. Både virksomheder og skatteforvaltningen vil formentlig drukne i dokumentation og administrative byrder, hvis der med lovforslaget lægges op, at det er virksomhedernes/koncernes samlede TP-dokumentation (dvs. både den såkaldte Master File og alle Local Country Files, inkl. alle bilag/appendiks mv.), der skal indsendes.

Dansk Byggeri har ikke yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen

Bo Sandberg
Cheføkonom

Skatteministeriet
Att.: Kim Lundgaard
Nicolai Eigtveds Gade 28
1412 København K

10. oktober 2019

CFC-lovforslaget

Dansk Erhverv har den 12. september 2019 modtaget et forslag om lov om ændring af selskabs-skatteloven, kildeskatteloven, skatteindberetningsloven, skattekontrolloven og forskellige andre love (Implementering af skatteundgåelsesdirektivets minimumskrav til medlemsstaternes CFC-regler, justering af definitionen af fast driftssted, fradrag for endelige underskud i udenlandske datterselskaber m.v., tydeliggørelse af muligheden for skønsmæssige ansættelser ved transfer pricing-forhøjelser og ændring af opbevaringsperiode for grundlaget for indberetning af finansielle konti m.v.) i høring.

Generelle bemærkninger

Dansk Erhverv vil overordnet set bemærke, at hele forløbet omkring implementeringen af ATAD i dansk ret har været uheldig. Det bør være et gennemsyrende princip i dansk lovgivning herunder i skattelovgivningen, at man, medmindre der er essentielle danske interesser på spil, alene skal minimumsimplementere EU-lovgivning, og ikke overimplementere den.

Inden lovforslaget blev fremlagt første gang, afgav implementeringsrådet en meget klar anbefaling om alene at minimumsimplementere ATAD i dansk ret. Implementeringsrådets meget klare anbefaling blev imidlertid tilsidesat af Skatteministeriet. I det fremsatte lovforslag var det klart, at man havde valgt at lægge implementeringen af CFC-reglerne oveni det eksisterende regime, hvilket ikke alene gør reglerne yderst komplicerede, men også pålægger danske virksomheder nogle meget store administrative byrder og stiller dem i en dårlig situation konkurrencemæssigt i forhold til udenlandske konkurrenter.

Danmark ligger i bunden af listen blandt OECD-landene, når man vurderer de internationale skatteregler, hvilket formentlig kan være en af årsagerne til, at Danmark af mange udenlandske virksomheder ikke ses som et attraktivt land at investere i. Det er klart, at yderligere stramninger af CFC-reglerne ikke vil forbedre denne bundplacering.

Skatteministeriet har på trods af gentagne opfordringer, bl.a. via spørgsmål til det oprindelige lovforslag, ikke forklaret, hvordan man kommer frem til, at en minimumsimplementering med substansregel og lavskattelandstest, som man kender fra andre EU-lande, skulle kunne true det danske selskabsskatteprovenu. Det er derfor fortsat ikke retfærdiggjort, hvorfor lovgiver mener, at Danmark skal have en så aggressiv tilgang til CFC-skattelovgivning og overimplementere ATAD.

Når man forsøger at overimplementere EU-regler og hellere indfører en ekstra værnsregel, så tyder det på, at man lovgivningsmæssigt har et for snævert provenublik. I stedet for at se skattesystemet som et samlet hele, hvor enkle fornuftige regler hegner synderne ude og ikke overbebyrder det store brede erhvervsliv, så har man et smalt fokus på at sikre, at alle mulige og umulige risici er effektivt heget ind. Denne tilgang til skattesystemet, vil formentlig i det lange løb skade Danmark mere end det gavner, da man får skabt et skattesystem, som afholder udenlandske virksomheder og investorer fra at investere i Danmark.

Det er derfor Dansk Erhvervs holdning, at man bør opgive de nuværende danske CFC-regler, starte forfra og minimumsimplementere ATAD, således at vi er på linje med de øvrige EU-lande.

Specielle bemærkninger

CFC

Substanstest

Dansk Erhverv har overordnet set svært ved at forstå modviljen mod at indføre en substansrest i CFC-reglerne. En substansrest vil effektivt kunne reducere de administrative byrder for virksomheder og effektivt gøre mængden af datterselskaber, der vil skulle CFC-beskattes væsentligt mindre.

Skatteministeriet bedes desuden redegøre for, hvorvidt de mener, at det er hensigtsmæssigt at undlade at inkludere en substansrest, når det kan medføre, at almindelige decentrale forretningsmodeller vil blive CFC-beskattet i Danmark, uagtet at armslængdeprincippet i ligningslovens §2 er overholdt.

Egen-oparbejdede immaterielle aktiver

Det fremgår af lovforslaget at "Indkomst fra egen-oparbejdede immaterielle aktiver eller fra immaterielle aktiver oparbejdet ved kontraktforskning (levering af forsknings- og udviklingsydelse) fra uafhængige tredjeparter efter forslaget ikke vil være omfattet af CFC-reglerne". Skatteministeriet bedes i den forbindelse redegøre for, om indkomst fra immaterielle aktiver som helt eller delvist er oparbejdet igennem kontraktforskning udført koncerninternt vil være omfattet af CFC-reglerne uagtet, at dette er sket i overensstemmelse med armslængdeprincippet. Hvis dette er

tilfældet, bedes Skatteministeriet redegøre for hvorfor armslængdeprincippet i dette tilfælde ikke er udtryk for priser og vilkår mellem uafhængige parter.

Valg, når CFC betingelserne er opfyldte

Efter den foreslåede § 32, stk. 15 kan det danske moderselskab vælge alene at medregne datterselskabets CFC indkomst ved indkomstopgørelsen i stedet for den fulde indkomst i datterselskabet. Det følger desuden af stk. 16, at moderselskabet senest i forbindelse med selvangivelsen for første indkomstår, hvor der er CFC indkomst til beskatning, kan vælge, om der alene skal ske medregning af CFC indkomsten. Valget er bindende i 5 indkomstår, og gælder for alle datterselskaber. Hvis valget ikke angives, så anses moderselskabet for at have valgt at medregne datterselskabets samlede indkomst

Dette betyder, at hvis moderselskabet f.eks. har opgjort en andel af en salgspris for en vare som embedded royalty til netto at udgøre 30% af datterselskabets netto indkomst, og der efterfølgende kommer et slagsmål med SKTST, der ender med at andelen af embedded royalty forøges, således at CFC indkomsten udgør 35% af datterselskabets indkomst, så har moderselskabet ikke foretaget CFC valget i tide, og hele datterselskabets indkomst kommer til beskatning.

Da vurderingen af andelen af embedded royalty vil være baseret på en meget høj grad af skøn, så mener Dansk Erhverv, at det virker forkert, at man skal fortabe retten til alene at medtage datterselskabets CFC indkomst ved beskatningen af moderselskabet.

Der bør derfor være en mulighed for at foretage dette tilvalg senere. Dette kan evt. begrænses til situationer, hvor moderselskabet har været inde og lave en reel vurdering af datterselskabets CFC indkomst - dvs. uden for tilfælde af uagtsomhed.

Overgangsreglen og 1/7 afskrivninger

Efter forslaget § 8 kan der gives et step-up til handelsværdien for de aktiver, der som følge af forslaget om medregning af embedded royalty giver CFC indtægter.

Der vil så være adgang til at afskrive på denne overgangsværdi, men afskrivningerne er tvungne med 1/7 om året eller evt. en højere sats, hvis f.eks. beskyttelsen af et patent udløber mindre end 7 år efter ikrafttrædelsen af loven.

Hvis datterselskabet ikke har indtægter - det kan være et R&D selskab, som moderselskabet lige har købt, og hvor IP'en ikke er taget hjem til Danmark - så betyder det, at 1/7 afskrivningen ikke kan modregnes i nogen indtægter, og der skabes heller ikke underskud til fremførsel, da afskrivningen ikke findes efter udenlandske regler. Dvs. i mange tilfælde kan værdien af step-up'en være meget begrænset.

Dansk Erhverv mener derfor, at hensigten med step-up-reglen er fin, men afskrivningerne bør ikke være bundne - men frivillige, da overgangsreglen eller i mange tilfælde ingen værdi har.

Administrative byrder

”Erhvervsstyrelsen – team effektiv regulering vurderer, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr. årligt, hvorfor de ikke kvantificeres nærmere”.

Det er imidlertid Dansk Erhvervs vurdering, at lovforslaget vil medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet, der væsentligt overstiger de estimerede 4 mio. kr. årligt. I den henseende bemærkes det, at CFC-reglerne alene vil kræve at danske koncerner med aktiviteter i udlandet hvori der handles med varer, der inkluderer et ”indlejret royaltyafkast” skal klassificere samtlige af deres immaterielle aktiver samt værdiansætte afkastet, der relaterer sig til disse immaterielle aktiver. Dette er en særdeles kompliceret og omkostningstung proces.

Estimatet på 4. mio. kr. årligt bør således sammenholdes med en samlet balancesum fratrukket likvide midler for danske koncerner på ca. 11.642 mia. kr. hertil skal tillægges udenlandske koncerner med danske selskaber hvoraf lovforslagets CFC-regler vil finde anvendelse.

TP

I Forslagets § 7 nr. 2 lægges der op til, at ”dokumentationen skal indgives til Skatteforvaltningen samtidig med oplysningsskemaet”. For selskaber med kalenderårsregnskab betyder det, at indgivelse skal ske den 30. juni i året efter indkomståret udløb.

Dansk Erhverv vil bemærke, at dette er en voldsom administrativ byrde at lægge oveni et normalt presset forløb for færdiggørelse og elektronisk indberetning af selvangivelser.

Dansk Erhverv vil derfor anbefale følgende:

- Fristen for indgivelse af TP dokumentation bør som minimum forlænges med 2 måneder (svarende til 30. august for selskaber med kalenderårsregnskab). Det vil give noget bedre ”arbejdsvilkår” for selskaberne og deres rådgivere. Det vil ligeledes være positivt for skatteforvaltningens egne indberetningssystemer, der plejer at være rigeligt belastet lige op til 30. juni.
- Kravet om indgivelse af dokumentation bør konkretiseres/minimeres. Dansk Erhverv vil anbefale, at det alene skal være local country file (for DK) **cal Country File (for DK)** uden bilag/appendiks, der skal indgives. Selv et reduceret krav bør være fuldt ud tilstrækkelig til at ”fjerne usikkerheden om, hvornår den skriftlige dokumentation er færdiggjort” og ligeledes ”lette Skatteforvaltningens mulighed for kontrol af dokumentationen og herunder lette udsøgningen”.
- Både virksomheder og skatteforvaltningen vil formentlig drukne i dokumentation og administrative byrder, hvis der med lovforslaget lægges op, at det er virksomhedernes/koncerners samlede TP dokumentation – dvs. både Master File og alle Local Country Files, inkl. alle bilag/appendiks m.v. – der skal indsendes.

Dansk Erhverv stiller sig naturligvis til rådighed for yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen

Jacob Ravn
Skattepolitisk chef

Skatteministeriet
Selskab, Aktionær og Erhverv
Høringssvar er sendt på mail til Kim Lundgaard Hansen, klh@skm.dk,
Simon Lind, sli@skm.dk og lovgivningoekonomi@skm.dk

Høringssvar vedr. ændring af selskabsskatteloven, kildeskatteloven, skatteindberetningsloven, skattekontrolloven og andre love

10. oktober 2019

J.nr. 2019-6665

Kære Kim og Simon

Danske Rederier takker for muligheden for at kommentere på lovforslaget, der først og fremmest har fokus på implementering af Skatteundgåelsesdirektivet. Danske Rederier har følgende kommentarer:

CFC-beskatning

Danske Rederier henstiller til, at lovgiver i bemærkningerne til lovændringen bekræfter, at tonnageskatteordningen vedbliver at være gældende for datterselskaber, der udøver rederivirksomhed, ved opgørelsen af CFC-indkomsten, sådan som det er bekræftet i bemærkningerne til L213 (2006-07), s. 112; *"Datterselskaber, der udøver rederivirksomhed, kan opgøre indkomsten efter danske regler, herunder tonnageskattelovens bestemmelser."*

OECD's anbefalinger om fast driftssted

Danske Rederier anser det som positivt, at lovforslaget fastholder ligningslovens § 2, stk. 1, litra a, 2. punktum, hvorefter:

Udøvelse af erhverv om bord på et skib med hjemsted her i landet anses for udøvelse af erhverv med fast driftssted her i landet, såfremt udøvelse af det pågældende erhverv, hvis det var udført i land, ville blive anset for udøvelse af erhverv med fast driftssted her i landet.

Transfer pricing (TP)

Myndighederne indfører med lovforslaget en væsentlig skærpelse af gældende dansk lovgivning for så vidt angår nyt krav om indsendelse af TP-dokumentation til Skattestyrelsen samtidig med oplysningsskemaet

(tidligere selvangivelsen). TP-dokumentationens omfang er en stor opgave for både selskaber og myndigheder. Danske Rederier henstiller til, at lovgiver overvejer behovet for/nytteværdien af, at der stilles krav til, at *alle* koncerninterne aftaler skal indsendes, når alle transaktionstyper er beskrevet i Master/Local File, og Skattestyrelsen altid har mulighed for at spørge om yderligere oplysninger fra selskabet.

I relation til tidsfristen for indsendelse af TP-dokumentationen kan der være en udfordring i forhold til danske datterselskaber af udenlandske koncerner. Hvis det indsendelsespligtige selskab eksempelvis er datterselskab i en engelsk koncern, vil det engelske moderselskab ikke nødvendigvis udarbejde Master File før den lokale deadline i England, der er den 31. december. Det er alene moderselskabet i koncernen, der er i besiddelse af de nødvendige oplysninger til at kunne udarbejde en Master File. Danske Rederier henstiller til, at lovgiver tager højde for denne mulige udfordring i lovforslaget.

Endvidere angives som lovens formål at give Skattemyndigheden forbedret adgang til at foretage skønsmæssig ansættelse for så vidt angår koncerninterne transaktioner i tilfælde af, at dokumentationen ikke er indsendt. Danske Rederier henstiller til, at lovgiver tydeliggør hvori skønsadgangen for myndighederne ændres, når anden relevant lovgivning mv. tages i betragtning (eksempelvis forvaltningslov, officialmaksimen mv.).

Sluttelig henstiller Danske Rederier til, at lovgiver overvejer, om den obligatoriske indgivelse af TP-dokumentation bør medføre, at den udvidede ligningsfrist for kontrollerede transaktioner bortfalder. Erfaringsmæssigt skyldes det ikke kompleksitet, at TP-sager først afgøres ved udløbet af den udvidede ligningsfrist, men udelukkende det forhold at Skattemyndighederne først indkalder TP-dokumentationen efter udløbet af den ordinære ligningsfrist under henvisning til den udvidede frist. Skattemyndigheden vil efter lovforslaget have den nødvendige information til rådighed på selvangivelsestidspunktet til at foretage den nødvendige risikovurdering og sagsudsøgning, hvorfor Danske Rederier vurderer, at der ikke er behov for en forlænget ligningsfrist til usikkerhed for skatteyder.

Danske Rederier står til rådighed for yderligere kommentarer.

Med venlig hilsen

Bjarne Løf Henriksen
Chefkonsulent
Danske Rederier

10. oktober 2019

KED/JCB/SUHB

DI-2019-13867

Skatteministeriets j.nr.: 2019-6665

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Dansk Industri
Confederation of Danish Industry

Sendes pr. e-mail:
klh@skm.dk
sli@skm.dk
lovgivningoekonomi@skm.dk

Hørings svar vedr. udkast til lovforslag om CFC-regler, definition af fast driftssted, adgang til fradrag for endelige underskud i udenlandske datterselskaber, transfer pricing-dokumentation mv.

De seneste år er det lykkedes Danmark samme med mange andre lande i den økonomiske samarbejdsorganisation OECD og Inclusive Framework at vedtage fælles robuste internationale skatteregler, eksempelvis i form af regler mod skatteundgåelse (Base Erosion and Profit Shifting, forkortet BEPS). EU-landene har valgt at implementere flere af disse regler som EU-direktiver for at opnå mere ens regler. DI bakker klart op om vedtagelse af robuste fælles internationale skatteregler, som EU og Danmark følger. I det omfang landene er enedes om robuste internationale skatteregler, bør nationale særregler så vidt muligt undgås, og kun vedtages hvor der er særligt tungtvejende grunde. Hvis alle lande vedtager egne særregler, medfører det retsuisikkerhed, dobbeltbeskatning og ekstra administrative byrder, som skader international samhandel, investeringer, jobs og landenes økonomi. Desuden er nationale særregler især en hindring for de mindre virksomheders udvidelse af aktivitet til andre lande. For Danmark som et lille eksportorienteret land er fælles internationale regler særligt vigtigt.

I det følgende er høringssvaret struktureret i disse afsnit:

1. Overordnede bemærkninger til forslaget om CFC-regler og DI's løsning
 - 1.1 Derfor rammer CFC-forslaget for bredt og upræcist
 - 1.2 Implementeringsrådet anbefaler også at erstatte de eksisterende danske regler
 - 1.3 Vigtigt med sikkerhed for at reglerne ikke er i strid med EU-retten
 - 1.4 Øvrige bemærkninger til lovforslaget
2. Forslaget om justering af definitionen af fast driftssted
3. Forslaget om fradrag for endelige underskud
4. Forslaget om transfer pricing-dokumentation mv.
5. Forslaget om ændring af opbevaringsperiode vedr. indberetning af finansielle konti
6. Forslaget om justering af personkredsen ved bedømmelsen af bestemmende indflydelse
7. Forslag om definition af nærtstående i reglerne om trust

1. Overordnede bemærkninger til forslaget om CFC-regler og DI's løsning

Det er DI's opfattelse, at udkastet til lovforslag misforstår konsekvenserne for erhvervslivet af de foreslåede CFC-regler. Efter vores opfattelse, er de foreslåede regler ikke i tråd med god erhvervspolitik, jf. nærmere nedenfor afsnit 1.1.

CFC-regler adskiller sig fra andre regler mod international skatteundgåelse ved alene at regulere danske koncerner med udenlandske datterselskaber, og *ikke* udenlandske koncerner med aktivitet i Danmark.

CFC-beskatning indebærer, at danske koncerners datterselskaber i udlandet ud over den lokale selskabsskat i udlandet også skal betale ekstra dansk selskabsskat op til dansk niveau. Udkastet til lovbemærkninger anfører, at lovforslaget ikke medfører væsentlig ekstra beskatning af danske koncerner, men det gælder efter DI's opfattelse ikke generelt og er desuden under forudsætning af, at virksomhederne tilpasser deres forretning efter lovforslaget, eksempelvis således at aktivitet i udlandet ikke flyttes mellem to lande. Skatte reglerne i lovforslaget kan dermed stå i vejen for sunde forretningsmæssige beslutninger. Lovforslagets regler vil skade et stort antal danske virksomheders konkurrenceevne i udlandet og dermed også skade danske koncerners muligheder for opkøb af udenlandske virksomheder.

Ligeledes anfører lovbemærkningerne, at lovforslaget ikke har væsentlige administrative konsekvenser for erhvervslivet. Realiteten er imidlertid, at danske koncerner med udenlandske datterselskaber påføres en væsentlig ekstra administrativ byrde.

Ingen andre lande har så brede CFC-regler, som også omfatter almindelig forretningsaktivitet i udenlandske datterselskaber, netop for ikke at skade landets eget erhvervslivs konkurrenceevne i udlandet.¹

DI og en række virksomheder har været i omfattende dialog med Skatteministeriet om danske virksomheders forretningsmodeller internationalt. DI kvitterer for de tekniske justeringer, dette har afstedkommet. Desværre blev det allerede i forbindelse med den dialog konstateret, at Skatteministeriet ønskede at fastholde en tilgang til CFC-reglerne, som ingen andre lande har, og som indebærer, at CFC-reglerne helt unødvendigt rammer danske koncerners udenlandske aktivitet til skade for virksomhedernes internationale konkurrenceevne.

Efter vores opfattelse er det i fælles interesse at have stærke danske koncerner, som også står stærkt internationalt. Mange internationale koncerner betaler efter de almindelige internationale skatteregler hovedparten af selskabsskatten i det land, hvor hovedsædet ligger. Tilsvarende gælder at mange danske koncerner med eksempelvis 95-99 pct. af det

¹ OECD publikationen Tax Effects on Foreign Direct Investment – No. 17 (2007) anfører, s. 29: *“Virtually all OECD countries are willing to accept the basic international competitiveness argument that a domestic parent company with a foreign subsidiary located in a given host country to serve markets in that country and possibly other countries should not be subject to current home country tax on foreign active business profits derived from that location. This argument has been accepted by most countries for many years, often from the outset when their international tax rules were first introduced.”*

globale salg i udlandet alligevel betaler hovedparten af koncernens samlede globale selskabsskat i Danmark. Svækker man danske koncerners konkurrenceevne i udlandet med dansk CFC-skat, som udenlandske konkurrenter ikke betaler, er det ikke alene skadeligt for danske koncerner og danske jobs, men kan også have direkte negative konsekvenser for det danske selskabsskatteprovenu.

For os at se er løsningen, at lovforslaget ændres således, at de eksisterende danske CFC-regler erstattes med reglerne i EU-skatteundgåelsesdirektivet inkl. direktivets bestemmelse om, at CFC-reglerne ”finder ikke anvendelse, når det kontrollerede udenlandske selskab viderefører en væsentlig økonomisk aktivitet, der understøttes af personale, udstyr, aktiver og lokaler.”

Det vil medvirke til, at danske koncerner kan konkurrere internationalt på lige vilkår med andre europæiske koncerner. Det er umiddelbart DI's vurdering, at en sådan fuld implementering af CFC-reglerne i direktivet ikke vil betyde dansk tab af selskabsskatteprovenu.

Såfremt de aktuelle forhandlinger i OECD om beskatning af digital økonomi mv. (Søjle 1) og CFC-lignende global minimumsbeskatning mv. (Søjle 2) fører til vedtagelse af fælles internationale regler, som supplerer eller udvider CFC-reglerne i EU-direktivet, bakker DI op om, at Danmark også følger disse regler. Danmark kan imidlertid umuligt forudsige den nærmere udformning og afgrænsning af OECD-regler om minimumsbeskatning og må derfor afvente udfaldet af forhandlingerne indenfor nogle måneder.

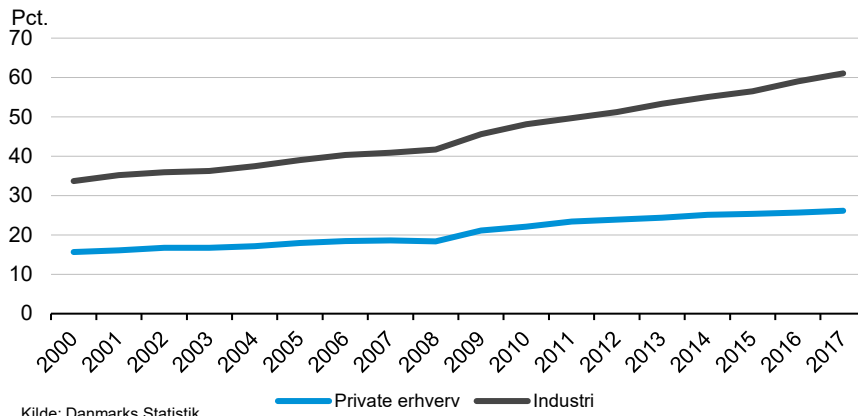
1.1 Derfor rammer CFC-forslaget for bredt og upræcist

Efter lovforslaget er udgangspunktet, at danske koncerners datterselskaber og såkaldte faste driftssteder (udenlandsk aktivitet uden stiftelse af et lokalt selskab) bliver omfattet af CFC-reglerne, når mere end 1/3 af indkomsten i datterselskabet eller faste driftssted hidrører fra CFC-aktiver, dvs. immaterielle aktier (f.eks. patenter og varemærker) eller finansiell indkomst. Det vil som nævnt have den konsekvens, at danske koncerners virksomhed i udenlandske datterselskaber eller faste driftssteder i alle lande med lavere selskabsskat end den danske ovenpå den udenlandske selskabsskat pålægges en ekstra dansk skat op til niveauet for dansk selskabsskat, mens lokale konkurrenter i udlandet ikke pålægges skatten.

Lovforslaget tager ikke højde for, at danske virksomheder internationalt set har en høj andel af indkomsten fra immaterielle aktiver. Det må antages, at det samme gælder danske koncerners udenlandske datterselskaber og faste driftssteder. Immaterielle aktiver udgør en stadig større del af virksomhedernes kapital og dermed også af virksomhedernes afkast af deres kapital. Forbruget af immaterielle rettigheder udgør i 2017 mere end 25 pct. af alt forbrug af kapital i de private virksomheder i Danmark. For industrien er andelen på mere end 60 pct. For medicinalindustrien nærmer andelen sig 90 pct. For industrien kan hovedparten af kapitalafkastet dermed henføres til immaterielle aktiver.

Immaterielle rettigheder som andel af alle aktiver

Målt på mængden af forbrugt kapital i årets priser

Erhverv med en høj grad af immaterielle aktiver bidrager med omkring 90 pct. af EU's handel samt en væsentlig del af beskæftigelsen og BNP.²

Forslaget til CFC-regler rammer således som udgangspunkt danske industrivirksomheder og andre virksomheder med omfattende forskning og udvikling. Det erkender lovbemærkningerne da også, jf. s. 21: *”For koncerner, hvis virksomhed i betydeligt omfang er baseret på udnyttelse af koncernens egne immaterielle aktiver, ville den foreslåede udvidelse af definitionen af CFC-indkomst isoleret set kunne medføre en beskatning, der ikke kan anses for nødvendig med henblik på, at CFC-reglerne kan opfylde sin funktion som værn mod flytning af mobile indkomster til lande med lavere beskatning.”*

Lovforslaget formulerer en række undtagelser med henblik på at målrette reglerne. En undtagelse er, at CFC-beskatning begrænses til tilfælde, hvor indkomst fra immaterielle aktiver kan henføres til immaterielle aktiver, der ved overdragelse har ændret beskatningssted. Det vil eksempelvis betyde, at en dansk koncern, som af forretningsmæssige grunde flytter aktivitet fra et datterselskab i Polen til et datterselskab i Tjekkiet, kan blive omfattet af CFC-beskatning. Det samme gælder ved flytning mellem alle andre lande. Lovforslaget underkender, at danske koncerner kan have gode forretningsmæssige grunde til at flytte aktivitet mellem datterselskaber i forskellige lande, eksempelvis efter opkøb af virksomhed for at indpasse i koncernens øvrige aktivitet eller som led i løbende forretningsmæssig optimering. Det er kendetegnende for førende danske koncerner, som står stærkt internationalt, at der foretages en løbende optimering.

Ligeledes formulerer lovforslaget undtagelser om, at egen-oparbejdede immaterielle aktiver og immaterielle aktiver oparbejdet ved kontraktforskning fra uafhængige tredjeparter ikke er omfattet af CFC-reglerne. Det betyder imidlertid, at danske koncerner bliver omfattet af CFC-reglerne, hvis forskningen er udarbejdet af koncernforbundne selskaber i andre lande. Dette uanset at transfer pricing-reglerne betyder, at der ved køb af forskning

² Der kan henvises til BusinessEuropes udgivelse *Intellectual property - Priorities for the next institutional cycle*, www.buseurope.eu/sites/buseurope/files/media/reports_and_studies/sep-tember_2019_-_intellectual_property_priorities.pdf

fra koncernforbundne selskaber skal betales de samme priser som til uafhængige tredjeparter. Lovforslaget underkender dermed, at danske koncerner kan have gode forretningsmæssige grunde til at samle forskning i et eller flere koncernselskaber.

Lovforslaget formulerer også en undtagelse om, at afkast fra selskaber, som den danske koncern køber fra en uafhængig sælger, som udgangspunkt ikke beskattes som CFC-indkomst. Der sættes dog en begrænsning på, at denne undtagelse ikke gælder, hvis mere end 50 pct. af det købte selskabs aktiver er CFC-aktiver, dvs. immaterielle og finansielle aktiver. Opkøbte videnstunge virksomheder med omfattende forskning og udvikling, kan således være omfattet af CFC-reglerne. Også opkøbt aktivitet kan blive omfattet af CFC-beskatning, hvis aktiviteten efterfølgende flyttes til et andet land som nævnt ovenfor. Lovbemærkningerne anfører s. 23, at undtagelsen vedrørende opkøb af virksomhed med højst 50 pct. CFC-aktiver vil finde anvendelse i "alle" tilfælde, hvor der ikke i særlig grad er indikationer for, at mobil indkomst inden opkøbet er flyttet til det pågældende selskab med henblik på skatteundgåelse. Som vist er denne antagelse ikke korrekt, idet opkøbt videnstunge virksomheder med omfattende forskning og udvikling, kan være omfattet af CFC-reglerne. Supplerende bemærkes, at så længe den købte aktivitet ikke er flyttet ud fra Danmark, ses ikke grundlag for at sætte en øvre grænse for andelen af immaterielle og finansielle aktiver.

De andre EU-lande, der - ligesom lovforslaget lægger op til at Danmark gør - følger EU-skatteundgåelsesdirektivets brede CFC-regel (Artikel 7 stk. 2, litra a), følger i modsætning til Danmark også EU-skatteundgåelsesdirektivets mere robuste undtagelse for virksomhed i datterselskaber, der viderefører en væsentlig økonomisk aktivitet, der understøttes af personale, udstyr, aktiver og lokaler.³ Den ovenstående gennemgang viser, at tilgangen i udkastet til lovforslag med vedtagelse af brede CFC-regler, som derefter søges målrettet igennem smallere danske undtagelser, bliver meget kompleks og påfører danske koncerners udenlandske datterselskaber og faste driftssteder omfattende administrative byrder og konkurrenceforvridende ekstra skat.

1.2 Implementeringsrådet anbefaler også at erstatte de eksisterende danske regler med CFC-reglerne i EU-direktivet

Implementeringsrådet vedtog allerede på et møde den 14. marts 2017 følgende:⁴

"Implementeringsrådet anbefaler overordnet, at Danmark så vidt muligt bør følge direktivet og ikke indføre eller beholde danske særregler, der går længere end direktivet. Dette vil styrke virksomhedernes retssikkerhed, begrænse de ekstra administrative byrder samt minimere risikoen for tvister og dobbeltbeskatning. Ved implementeringen bør Skatteministeriet være særligt opmærksom på følgende punkter:

Implementeringen af direktivet er af meget væsentlig betydning for danske virksomheder. [...]

³ Der henvises til oversigt vedrørende landenes afgrænsning af CFC-reglerne i Tax Foundations International Tax Competitiveness Index 2019, s. 52, <https://taxfoundation.org/2019-international-index/>

⁴ <https://star.dk/om-styrelsen/raad/implementeringsraadet/indsatsomraader/2017/moede-1/anbefaling-140317-bekaempelse-af-metoder-til-skatteundgaaelse-eu-regulering/>

[...] Eventuelle lempelser af de eksisterende danske regler må ses i sammenhæng med, at nogle elementer i direktivet er mere restriktive end de gældende danske værnregler, mens andre elementer er mindre restriktive.

[...]

Endelig anbefaler Implementeringsrådet, at det undersøges, hvordan direktivet bliver implementeret i andre lande. Dette er en øvelse, der bør sikre en større grad af ensartethed i reglerne, og under alle omstændigheder bør man ikke pålægge dansk erhvervsliv yderligere byrder i forhold til nabolandene. ATAD (direktivet) bør samtidig ses som en mulighed for at rydde op i de mange nationale danske værnregler, således at man i Danmark ikke går videre, end direktivet lægger op til. Med indførelsen af en GAAR (General Anti Avoidance Rule) bør der samtidig ikke være behov for alle de specielle værnregler.”

Skatteministeriet anfører i brev af 16. maj 2018 til Implementeringsrådets formand, Paul Møllerup, at ”Det er tilstræbt, at der laves så få ændringer af eksisterende skattelovgivning som muligt.” I notat af 16. maj 2018 om implementering af skatteundgåelsesdirektivet anfører Skatteministeriet, ”Det er tilstræbt, at ændringerne af det eksisterende regelsæt holdes på et minimum. Formålet hermed er at gøre implementeringen af direktivet mindst mulig kompleks.” Til dette svarer Implementeringsrådet i et brev af 7. juni 2018: ”Det synes at være en forspildt mulighed, at Skatteministeriet ikke lægger op til mere tilbundsående forenklinger eller standardisering af de danske regler. Fokus bør ikke være på at gøre implementeringen enkel, men på at gøre de fremadrettede regler enkle og standardiserede.”

Så vidt det er DI bekendt, er der ingen andre lande, der tilnærmelsesvist implementerer reglerne som Danmark.

1.3 Vigtigt med sikkerhed for at reglerne ikke er i strid med EU-retten

Der er rejst spørgsmål om, at CFC-reglerne i lovforslaget kan være i strid med den EU-traktatsikrede frie etableringsret og EU-reglerne om forskelsbehandling mv. I EU-skatteundgåelsesdirektivet anføres i præambelens punkt (12):

“... Af hensyn til de grundlæggende frihedsrettigheder bør indkomstkategorierne kombineres med en substansundtagelse, der tager sigte på i Unionen at begrænse reglernes virkninger til tilfælde, hvor CFC ikke viderefører en væsentlig økonomisk aktivitet. Det er vigtigt, at skatteforvaltninger og skattesubjekter samarbejder om at samle de relevante oplysninger om faktiske forhold og omstændigheder for at afgøre, om fritagelsesreglen skal finde anvendelse. Det bør være acceptabelt, at medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelse af CFC-reglerne i deres nationale lovgivning anvender hvide, grå eller sorte lister over tredjelande, som er opstillet på grundlag af visse kriterier i dette direktiv og kan omfatte selskabsskatteniveau, eller anvender hvide lister over medlemsstater, som er opstillet på dette grundlag.”

Lovbemærkningerne (s. 17-18) henviser til OECD-rapport om det 3. handlingspunkt i BEPS-projektet ”Designing Effective Controlled Foreign Company Rules”⁵ og anfører uden forbehold, at ”Rapporten nævner, at EU-lande kan sikre overholdelse af EU-retten

⁵ www.oecd.org/tax/beps/designing-effective-controlled-foreign-company-rules-action-3-2015-final-report-9789264241152-en.htm

på flere måder. En af disse er at sikre, at der ikke er forskelsbehandling mellem datterselskaber i andre EU-lande og nationale datterselskaber.”

OECD-rapporten tager imidlertid klare forbehold vedrørende den danske tilgang i lovforslaget: ”... if a CFC rule treats domestic subsidiaries the same as cross-border subsidiaries, it **arguably should** not be treated as discriminatory under the case law of the ECJ ...” (fed skrift tilføjet). Både ”arguably” og ”should” er udtryk for forbehold, og vedrørende udtrykket ”should” er der fast praksis herom særligt vedrørende skatteretlige vurderinger.⁶ Hertil kommer, at OECD-rapportens note 14 nævner Danmark som eneste tilfælde, hvor et land har valgt, at CFC-reglerne også skal gælde danske datterselskaber for at kunne argumentere, at der ikke er forskelsbehandling af EU-datterselskaber i strid med EU-retten.

At erstatter de eksisterende danske CFC-regler med CFC-reglerne i EU-direktivet, inkl. bestemmelsen om at CFC-reglerne ”ikke anvendelse, når det kontrollerede udenlandske selskab viderefører en væsentlig økonomisk aktivitet, der understøttes af personale, udstyr, aktiver og lokaler” vil være den oplagte måde at opnå sikkerhed for, at de danske regler er i overensstemmelse med EU-retten. Hvis det politisk måtte ønskes grundlæggende at fastholde lovforslaget i den nuværende form, opfordrer DI til, at Danmark før fremsættelse af lovforslaget indgår i en dialog med EU-Kommissionen om de foreslåede danske regler med henblik på at opnå en højere grad af vished for, at de danske regler er holdbare og ikke risikerer at blive underkendt af EU-Domstolen som i strid med EU-retten.

1.4 Øvrige bemærkninger til lovforslaget

Ud over det ovenfor anførte, har DI også følgende mere tekniske bemærkninger, der tager udgangspunkt i det foreliggende udkast til lovforslag.

Lovforslagets regler afspejler ikke, at immaterielle aktiver har væsentligt forskellige egenskaber. Danske koncerner med virksomhed i høj grad baseret på varemærker påpeger, at lovforslaget ikke tager højde for den væsentligt anderledes forretningsmæssig natur af varemærker i forhold til patenter.

Lovforslagets regler om skattemæssige indgangsværdier bør ændres eller suppleres af regler om at virksomhederne kan vælge, at de omhandlede immaterielle aktiver i stedet for at give ret til afskrivning ikke behandles som CFC-aktiver. Reglen i lovforslagets § 8 om, at de omhandlede immaterielle aktiver omfattes af 1. pkt. anses for afskrevet maksimalt er u hensigtsmæssig i de tilfælde, hvor et omfattet immaterielt aktiv endnu ikke er færdigudviklet til kommerciel brug og derfor endnu ikke genererer indkomst.

Vedrørende lovforslagets § 1, nr. 14 – stk. 5 nr. 6-7 bør det præciseres, at der ved beskattningen af indkomst fra finansiel leasing også er fradrag for omkostninger relateret til den finansielle leasing, herunder eventuelle omkostninger ved back-to-back leasing. Dette selvom der vedrørende omkostningernes fradragsret kun henviser til indkomst i nr. 1-5.

⁶ A “should” opinion” suggests a reasonably high level of confidence that the position will be sustained but allows for a not insignificant risk of being wrong, <https://taxassociate.wordpress.com/2014/06/12/tax-opinion-practice/>

Vedrørende lovforslagets § 1, nr. 19 ny stk. 16 (side 99) om valg af opgørelsesmetode for CFC-indkomst fremgår det at forslaget 4. pkt., at det er det ultimative moderselskab der vælger metode. Det kan læses som øverste CFC-selskab, men kan også læses som administrationsselskabet. Afhængigt af hvordan det læses, kan konsekvensen være, at det fælles moderselskab skal bestemme hvilken metode der skal anvendes til opgørelsen af CFC-indkomsten i eksempelvis to underliggende CFC-moderselskaber. Dette er kommercielt og administrativt uhensigtsmæssigt i store koncerner og det bør derfor i bemærkningerne til loven præciseres/bekræftes, at der er tale om det ultimative CFC-moderselskab altså skattesubjektet for CFC-beskatningen.

Vedrørende lovforslagets § 1, nr. 19 om nyt stk. 18, bør begrænsningen på 50 pct. CFC-aktier fjernes idet den ikke kan begrundes i CFC-reglernes formål.

2. Forslaget om justering af definitionen af fast driftssted

Allerede før lovforslaget oplever internationale virksomheder en klar tendens, hvor landene fortolker fast driftssted-begrebet bredere uden en koordineret tilgang. Det betyder, at internationale virksomheder allerede oplever betydelige udfordringer med, at lande mere eller mindre vilkårligt gør gældende, at virksomhederne har fast driftssted i landet med den konsekvens, at virksomheden skal indgive oplysningsskema/selvangivelse i landet og eventuelt betale selskabsskat af den lokale aktivitet. For virksomhederne betyder det retsusikkerhed, øgede administrative byrder og flere sager om dobbeltbeskatning.

Lovforslaget udvider det hidtidige danske fast driftssted-begrebet med udgangspunkt i den seneste opdatering af OECD's modeloverenskomst. Det giver intern hjemmel i dansk ret til at anvende disse regler om fast driftssted i det omfang de folkeretlige dobbeltbeskatningsoverenskomsterne (DBO'erne) tillader det. Som nævnt i bemærkningerne, har Danmark ratificeret den såkaldte multilaterale konvention (Multilateral Instrument, forkortet MLI), som indebærer en tilpasning af visse DBO'er. DI har bakket op om den nævnte ratifikation af MLI'en set i sammenhæng med en samtidig udvidelse af reglerne om obligatorisk voldgift, som styrker mulighederne for løsning af sager om dobbeltbeskatning.

DI bakker op om, at Danmark følger den internationale standard i OECD's modeloverenskomst og bakker derfor op om den foreslåede lovændring.

3. Forslaget om fradrag for endelige underskud

Udkastet til lovforslag lægger op til som opfølgning på EU-Domstolens dom i sag C-650/16, Bevola og Jens W. Trock at indføre adgang til, at danske selskaber og foreninger mv., der ikke er omfattet af international sambeskatning, kan fradrage endelige underskud i udenlandske datterselskaber, henholdsvis direkte ejede og visse indirekte ejede datterselskaber, og endelige underskud i faste driftssteder. Endvidere foreslås det at indføre adgang til, at danske selskaber og foreninger mv., der ikke er omfattet af international sambeskatning, kan fradrage endelige underskud vedrørende fast ejendom, der er beliggende i udlandet. Derudover foreslås det at indføre en særskilt adgang til, at danske foreninger mv. og danske fonde mv. kan fradrage endelige underskud i udenlandske faste driftssteder og endelige underskud vedrørende fast ejendom, der er beliggende i udlandet.

DI bakker op om, at de danske regler bringes i overensstemmelse med EU-retten i henhold til EU-Domstolens praksis.

Kravet, om at underskuddet kunne være anvendt efter selskabsskattelovens § 31 A, giver umiddelbart anledning til bekymring. Målet bør være, at der gives fradrag for underskud i samme grad, som var underskuddet opstået i et dansk datterselskab.

4. Forslaget om transfer pricing-dokumentation mv.

Fremrykning af tidspunktet for indsendelse af transfer pricing-dokumentation

Efter udkastet til lovforslag skal transfer pricing-dokumentationen ikke længere først indgives efter anmodning fra skatteforvaltningen med 60 dages frist, men skal generelt indgives sammen med oplysningsskemaet (selvangivelsen).

Det er DI's opfattelse, at dette krav er forbundet med en væsentlig ekstra administrativ byrde for virksomhederne. Hertil kommer en bekymring for, at transfer pricing-dokumentation generelt omfatter særdeles forretningsfølsomme oplysninger, som kan være ekstra kritiske at afgive på et tidligere tidspunkt. Der er desuden udtrykt bekymring for, at disse oplysninger mere generelt (i videre omfang) på det tidligere tidspunkt, mens oplysningerne stadig er særligt aktuelle og dermed forretningsfølsomme, kan blive udvekslet fra de danske skattemyndigheder til myndighederne i andre lande.

En mere lavpraktisk observation er, at i tilfælde hvor danske selskaber ejes af et udenlandsk moderselskab, foreligger der ikke nødvendigvis en masterfile på oplysningstidspunktet på grund af senere frist i udlandet. Såfremt forslaget fremmes, vil det derfor være relevant at forlænge de danske frister for indgivelse af oplysningsskema (selvangivelse) eksempelvis til 12 måneder og samtidig koordinere med fristerne for indgivelse af land for land-rapport, jf. skattekontrollovens § 48, stk. 2.

DI ser ikke noget væsentligt behov for at fremrykke fristen for indsendelse af transfer pricing-dokumentationen og anmoder om, at forslaget skrinlægges.

Reglerne for skønsmæssig skatteansættelse

Efter lovudkastet foreslås det tydeliggjort, at der kan foretages en skønsmæssig ansættelse af skattemyndighederne i transfer pricing-sager, hvis den særlige transfer pricing-dokumentation ikke er udarbejdet rettidigt, dvs. senest ved udløbet af oplysningsfristen. Uanset om den skattepligtige efterfølgende udarbejder supplerende dokumentation, har skatteforvaltningen ifølge lovbemærkningerne derfor mulighed for at foretage en skønsmæssig ansættelse.

Efter DI's opfattelse, bør den tidsmæssige fremrykkelse af fristen for indlevering af transfer pricing-dokumentationen ikke påvirke kravene til en skønsmæssig ansættelse. Hvorvidt skattemyndighederne kan foretage en skønsmæssig ansættelse bør i overensstemmelse med de almindelige forvaltningsretlige principper afhænge af de oplysninger, skattemyndighederne har adgang til på det tidspunkt, hvor afgørelsen træffes.

Såfremt hensigten med lovforslaget er at vedtage regler på skatteområdet, som fraviger de almindelige forvaltningsretlige principper, bør konsekvenserne heraf undersøges og beskrives nærmere, herunder i forhold til betydningen i en eventuel administrativ klagesag eller ved prøvelse for domstolene.

Udvidet ligningsfrist mv.

Hvis lovgivningen ændres, så skattemyndighederne er i besiddelse af den fulde transfer pricing-dokumentation allerede på tidspunktet for virksomhedernes indgivelse af oplysningskema (selvangivelse), bør den særligt forlængede ligningsfrist, jf. skatteforvaltningslovens § 26, stk. 5, ophæves eller forkortes. Virksomheder har oplyst, at erfaringen er, at skattemyndighederne først indkalder transfer pricing-dokumentationen efter udløbet af den ordinære ligningsfrist og derfor ikke brugere længere tid på selve sagsbehandlingen af disse sager.

Ophævelse af dokumentationskrav vedrørende rent danske transaktioner

Efter EU-Domstolens dom C-382/16 Hornbach-Baumarkt har DI overfor Skatteministeriet foreslået, at reglerne om transfer pricing-dokumentation vedrørende rent danske transaktioner som udgangspunkt ophæves, således at krav om dokumentation vedrørende rent danske transaktioner begrænses til de få særlige tilfælde, hvor det er relevant. DI opfordre til, at denne regelændring medtages i lovforslaget.

Kontrollerede transaktioner, der i omfang og hyppighed er uvæsentlige

Det følger af skattekontrollovens § 39, stk. 2, at ”Den skattepligtige skal ikke udarbejde skriftlig dokumentation for kontrollerede transaktioner, der i omfang og hyppighed er uvæsentlige.”

DI foreslår, at Danmark på linje med Sverige⁷ lovgiver om, at danske selskaber med kontrollerede transaktioner under 5 mio. kr. anses for uvæsentlige i forhold til skattekontrollovens § 39, stk. 2.

5. Forslaget om ændring af opbevaringsperiode vedr. indberetning af finansielle konti

Efter skatteindberetningslovens § 22 kan skatteministeren fastsætte regler om identifikation og automatisk indberetning af finansielle konti til Skatteforvaltningen. Bestemmelsen sikrer, at Danmark gennem udstedelse af nærmere regler herom kan leve op til OECD's fælles indberetningsstandard (Common Reporting Standard) og den såkaldte FATCA-aftale mellem Danmark og USA om automatisk indberetning af finansielle konti med tilknytning til andre lande til skattemyndighederne i det finansielle instituts eget hjemland og udveksling af de indberettede oplysninger mellem landenes skattemyndigheder.

Udkastet til lovforslag lægger op til, at de danske regler bringes i overensstemmelse med de internationale standarder. Det foreslås således, at grundlaget for indberetningen af finansielle konti med tilknytning til udlandet skal opbevares i 5 år regnet fra udløbet af indberetningsfristen.

⁷ www.ey.com/gl/en/services/tax/international-tax/alert--sweden-proposes-implementation-of-oecd-standard-for-transfer-pricing-documentation-and-automatic-exchange-of-cbc-reports

DI bakker op om, at de danske regler bringes i overensstemmelse med internationale standarder.

6. Forslaget om justering af personkredsen ved bedømmelsen af bestemmende indflydelse

Forslaget giver ikke DI anledning til bemærkninger.

7. Forslaget om definition af nærtstående i reglerne om trust

Forslaget giver ikke DI anledning til bemærkninger

Såfremt de ovenstående bemærkninger giver til anledning til spørgsmål, står vi naturligvis til rådighed.

Med venlig hilsen

Kent Damsgaard
Direktør

Sune Hein Bertelsen
Seniorchefkonsulent, advokat

Til: Lovgivning og økonomi (lovgivningo@ekonomi@skm.dk), Kim Lundgaard Hansen (KLH@skm.dk), Simon Lind (SLi@skm.dk)
Fra: 1 - ERST Høring (hoering@erst.dk)
Titel: Erhvervsstyrelsens høringssvar vedr. lov om ændring af selskabsskatteloven, kildeskatteloven, skatteindberetningsloven, skattekontrolloven og forskellige andre love (ERST Sagsnr: 2019 - 12758)
Sendt: 09-10-2019 14:48:16

Kære Skatteministeriet

Erhvervsstyrelsen har modtaget høring vedr. lov om ændring af selskabsskatteloven, kildeskatteloven, skatteindberetningsloven, skattekontrolloven og forskellige andre love.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) har modtaget lovforslaget i høring.

TER har følgende vurdering af forslagets administrative konsekvenser for erhvervslivet samt bemærkninger til Skatteministeriets vurdering af principperne for agil erhvervsrettet regulering.

Administrative konsekvenser

TER har følgende bemærkninger om de administrative konsekvenser for erhvervslivet.

TER vurderer, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr. årligt, hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

Principper for agil erhvervsrettet regulering

TER har følgende bemærkninger om Skatteministeriets vurdering af principperne for agil erhvervsrettet regulering.

TER har i forbindelse med præhøringen af lovforslaget afgivet bemærkninger til Skatteministeriets vurdering af efterlevelsen af principperne for agil erhvervsrettet regulering. TER har ingen yderligere bemærkninger.

TER har noteret sig, at Skatteministeriet ikke har indsat vurderingen af efterlevelsen af de agile principper for erhvervsrettet regulering i afsnittet *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet* i de almindelige bemærkninger til lovforslaget. TER skal minde om, at Skatteministeriets vurdering af principperne skal fremgå af de almindelige bemærkninger ved den offentlige høring og ved lovforslagets fremsættelse. TER opfordrer derfor Skatteministeriet til at indsætte vurderingen i lovbemærkningerne forud for fremsættelsen. For yderligere information se Vejledning om principper for agil erhvervsrettet regulering, der kan findes på Erhvervsstyrelsens hjemmeside.

Kontaktperson vedr. ovenstående bemærkninger:

Nicolaj Sylvester Brarup
Fuldmægtig
Tlf. direkte: 35 29 16 96
E-post: NicSyl@erst.dk

Med venlig hilsen

Anne-Sofie Secher
Stud.jur.

ERHVERVSSTYRELSEN
JURA

Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø
Telefon: +45 35291000
Direkte: +45 35291289
E-mail: AnnSec@erst.dk
www.erhvervsstyrelsen.dk

ERHVERVSMINISTERIET

Erhvervsstyrelsen er ansvarlig for behandlingen af de personoplysninger, vi modtager om dig. Læs mere om formål og lovgrundlag for databehandlingen på erhvervsstyrelsen.dk.
Hvis du sender følsomme oplysninger, opfordrer vi til, at du bruger din digitale postkasse på Virk.

Skatteministeriet
Departementet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Att. klh@skm.dk, sli@skm.dk, lovgivningoekonomi@skm.dk

Bemærkninger til lovforslagsudkast vedrørende CFC-regler og om fast driftssted mfl. ændringer

Forsikring & Pension har modtaget lovforslagsudkast om implementering af skatteundgåelsesdirektivets minimumskrav til medlemsstaternes CFC-regler, justering af definitionen af fast driftssted, fradrag for endelige underskud i udenlandske datterselskaber mfl. ændringer i høring.

Vi har noteret os, at forslaget om implementering af OECD's anbefalinger om fast driftssted ikke ændrer ved, at aktiviteter i form af investeringer i aktier og i form af erhvervelse af fordringer, gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven fortsat kun skal anses for udøvelse af erhverv i relation til bestemmelsen om fast driftssted, når aktiviteterne udgør næringsvirksomhed, jf. den gældende SEL § 2, stk. 7 (indsat ved Lov nr. 725 af 8. juni 2018), der nu foreslås videreført uændret som SEL § 2, stk. 6.

Vi afgiver ikke bemærkninger på lovforslagsudkastets øvrige elementer.

Med venlig hilsen

Torsten Schiøler

10.10.2019

Forsikring & Pension
Philip Heymans Allé 1
2900 Hellerup
Tlf.: 41 91 91 91
fp@forsikringogpension.dk
www.forsikringogpension.dk

Torsten Schiøler
Chefkonsulent, cand. polit.
Dir. 41 91 90 94
tsc@forsikringogpension.dk

Vores ref. Tsc
Sagsnr. GES-2009-00202
DokID 390575

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

9. oktober 2019

Forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven, kildeskatteloven, skatteindberetningsloven, skattekontrolloven og forskellige andre love

Skatteministeriet har den 12. september 2019 fremsendt ovennævnte forslag til FSR – danske revisorer med anmodning om bemærkninger.

FSR – danske revisorer har gennemgået forslaget, og vi skal i det følgende anføre vores bemærkninger hertil. Vores bemærkninger er opdelt i hhv.

1. Ændringer til CFC-reglerne
2. Ændringer til reglerne om underskud i datterselskaber eller faste driftssteder
3. Ændringer til reglerne om fast driftssted
4. Ændringerne til transfer pricing-reglerne

1. Ændringerne til CFC-reglerne

1.1. Indledning

FSR - danske revisorer vil gerne kvittere for, at Skatteministeriet har imødekommet nogle af de bekymringer, som blev udtrykt i forbindelse med behandlingen af L 28 i 2018.

1.2. Generelle bemærkninger

FSR – danske revisorer er af den opfattelse, at det foreslåede regelsæt på CFC-området er kompliceret og indebærer stor risiko for, at danske virksomheder vil begå fejl på grund af reglerne kompleksitet og i visse tilfælde skønsmæssige karakter (udsondringen af anden indkomst).

FSR – danske revisorer finder det positivt, at reglerne anvendelsesområde søges målrettet, således at tilfælde, der ligger uden for formålet med at sikre beskatning af mobile indkomster, undtages. Efter vores opfattelse bør reglerne anvendelsesområde dog begrænses yderligere.

FSR – danske revisorer
Kronprinsessegade 8
DK - 1306 København K

Telefon +45 3393 9191
fsr@fsr.dk
www.fsr.dk

CVR. 55 09 72 16
Danske Bank
Reg. 9541
Konto nr. 2500102295

Som det angives i lovudkastets indledende bemærkninger, har implementeringen til formål at sikre, at "der i moderselskabets hjemland sker beskatning af værdier, der er skabt i hjemlandet." – altså værdier, som er skabt i Danmark. De foreslåede regler er imidlertid formuleret sådan, at værdier, der skabt i andre lande end Danmark også skal undergives dansk beskatning, hvilket går videre end hensynet til dansk beskatning kræver.

Efter FSR – danske revisorerers opfattelse kunne det i stedet vælges at implementere den undtagelsesregel, der følger af direktivet, nemlig "substans-testen".

Ved at implementere en "substans-test" vil et selskab med reelle forretningsmæssige aktiviteter i udlandet ikke blive beskattet i DK. Disse tilfælde vil jo netop ligge uden for det formål, som de danske CFC-regler skal varetage, da en "substans-test" kun vil beskatte reel CFC-indkomst i DK. Indsættelse af direktivets "substans-test" vil endvidere have den fordel, at danske koncerner får de samme betingelser at opererer på, som deres konkurrenter i andre EU-lande, der har eller planlægger at implementere "substans-testen".

1.3. Specifikke bemærkninger

1.3.1. Definitionen af et CFC-selskab

Det foreslås, at CFC-datterselskabet ikke længere defineres som et "selskab eller forening", men som et "selvstændigt skattesubjekt". Ændringen medfører ifølge lovudkastet, at en trust eller en selvejende institution også omfattes, "hvis moderselskabet har ret til mere end halvdelen af overskuddet i trusten eller den selvejende institution".

Da CFC-selskabet skal være et selvstændigt skattesubjekt, må foreningen/den selvejende institution, som risikerer dansk CFC-beskatning, opfylde de danske regler for at kunne anses for en fond, det vil bl.a. sige, at midlerne er uigenkaldeligt udskilt til fonden.

FSR – danske revisorer vil gerne bede Skatteministeriet uddybe, hvordan har et dansk moderselskab i disse tilfælde ret til halvdelen af overskuddet fra fonden? Vil betingelsen kun gælde de år, hvor fonden eventuelt udlodder til moderselskabet? Vil betingelsen endvidere kun skulle måles i forhold til udlodninger, der foretages af overskuddet og således ikke af udlodninger, der tages fra egenkapitalen?

Skatteministeriet opfordres til at give nogle eksempler på, hvornår et dansk selskab har ret til 50 pct. af overskuddet fra en trust eller en selvejende institution?

1.3.2. Nedbringelse af ejerandel i relation til indkomstbetingelsen i SEL § 32, stk. 1

Af det foreslåede § 32, stk. 1, nr. 1, 4. pkt. om indkomstbetingelsen følger også, at hvis moderselskabet nedbringer sin direkte eller indirekte ejerandel i datterselskabet, da skal der medregnes den indkomst, som datterselskabet ville have oppebåret, hvis moderselskabet havde afstået samtlige aktiver og passiver. Modsat hvad der fremgår af SEL § 32, stk. 10, 1. pkt. angives det ikke i § 32, stk. 1, nr. 1, 4. pkt., at afståelsen skal være anset for sket til handelsværdien. Betyder det, at der er en forskel mellem de to bestemmelser?

Som bestemmelsen i den foreslåede § 32, stk. 1, nr. 4, er formuleret, fremgår det, at hvis moderselskabet direkte eller indirekte nedbringer sin ejerandel, da skal der ved opgørelsen af indkomstbetingelsen ”medregnes den indkomst, som datterselskabet ville have oppebåret, hvis det havde afstået samtlige aktiver og passiver på samme tidspunkt”. Heraf synes det således ikke muligt at begrænse beskatningen til CFC-aktiverne.

Bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse giver dog det modsatte indtryk. Heraf følger således, at det præciseres, at det er ”samtlige aktiver og passiver, hvis afkast er CFC-indkomst”, der skal anses for afstået.

Bemærkningerne fortsætter imidlertid herefter med at nævne, at hvis der sker nedbringelse af ejerandelen – altså den samme udløsende begivenhed som ovenfor – da ”medregnes tillige avancer og tab på ikke-CFC-aktiver”. Her er vi altså tilbage til det, som følger af lovteksten, nemlig at det forudsættes, at det er avancer og tab på samtlige aktiver og passiver – CFC eller ej – der skal anses for afstået med deraf følgende avancer og tab, der skal medtages ved opgørelsen af indkomstbetingelsen.

Beskrivelsen af indholdet af den foreslåede bestemmelse i bemærkningerne forekommer derfor i modstrid med ordlyden af bestemmelsen.

FSR – danske revisorer vil gerne opfordre Skatteministeriet til at indføje i bestemmelse, at reglerne i SEL § 32, stk. 10, 2.-8. pkt., finder anvendelse, når et moderselskab nedbringer sin ejerandel, jf. den foreslåede § 32, stk. 1, nr. 1, 5. pkt. FSR – danske revisorer vil også gerne opfordrer til, at bemærkningerne indeholder en beskrivelse af konsekvenserne heraf.

Side 4

FSR – danske revisorer skal i den forbindelse bede Skatteministeriet bekræfte, at aktiver og passiver ikke skal anses for afstået i forhold til indkomstbetingelsen, hvis nedbringelsen af ejerandelen skyldes overdragelser til nærtstående, jf. LL § 16 H eller et sambeskattet selskab, jf. SEL § 31?

Skatteministeriet bedes endvidere bekræfte, at såfremt moderselskabet efter det foreslåede SEL § 32, stk. 15, har valgt kun at medregne indkomst af CFC-aktiver, da vil det alene være CFC-aktiver, der skal anses for afstået ved nedbringelse af moderselskabets ejerandel i relation til indkomstbetingelsen i SEL § 32, stk. 1, nr. 1?

1.3.3. Undtagelse for finansielle selskaber

I relation til finansielle selskaber foreslås det, at den eksisterende adgang til at anmode Skatterådet om fritagelse for CFC-reglerne ændres til en generel objektiveret adgang, hvor kriterierne for fritagelse fra CFC-beskatning således er fastsat i loven.

Der synes ikke i bemærkningerne – heller ikke vedrørende ikrafttrædelse m.v. – angivet noget om, hvordan den nye objektive regel om undtagelse spiller sammen med de konkrete afgørelser om fritagelse fra CFC-reglerne, som Skatterådet har givet og som tidsmæssigt fortsat vil være gældende, når den nye regel træder i kraft.

Vil eksisterende fritagelser fra Skatterådet således kunne opretholdes efter den objektiverede fritagelsesregel træder i kraft, selvom de eventuelt ikke er i overensstemmelse med den objektiverede adgang til fritagelse?

1.4. Definitionen af CFC-indkomster, jf. SEL § 32, stk. 5

I SEL § 32, stk. 5, foreslås indsat en bestemmelse, der definerer de indtægtsarter/omkostninger, der kan henregnes til CFC-indkomsten.

1.4.1. SEL § 32, stk. 5, nr. 3

Som nr. 3 foreslås indsat en bestemmelse, hvorefter skattepligtige royalties og anden indkomst fra immaterielle aktiver skal anses for CFC-indkomster.

Side 5

FSR – danske revisorer bemærker, at den definition af immaterielle aktiver, der angives i lovbemærkningerne, afviger fra den, som fremgår af fx afskrivningslovens § 40, stk. 2. I lovbemærkningerne nævnes således ikke udbytterettigheder, der efter praksis også omfatter licensindtægter. Kan Skatteministeriet bekræfte, at immaterielle aktiver omfattet af SEL § 32, stk. 5, nr. 3 er anderledes end definitionen af immaterielle aktiver omfattet af afskrivningsloven § 40, stk. 2?

FSR – danske revisorer er opmærksom på, at det af lovudkastets bemærkninger fremgår, at et selskab vil kunne være indehaver af immaterielle aktiver omfattet af afskrivningslovens § 40, stk. 2, også selvom om der er tale om begrænsede rettigheder, f.eks. hvis selskabet har erhvervet en eksklusiv ret til at bruge et varemærke i et geografisk afgrænset område. Skatteministeriet bedes bekræfte, at der her tænkes på situationer, hvor der er betalt eksempelvis en "lump-sum" for eksklusiv retten, og ikke de situationer, hvor der betales løbende for retten, eksempelvis i form af en løbende royalty.

Hvis et immaterielt aktiv oprindeligt er anskaffet fra et selskab i et andet land end det, som CFC-selskabet er hjemmehørende i, og CFC-selskabet efterfølgende selv har videreudviklet på det immaterielle aktiv, da forudsætter den foreslåede regel, jf. SEL § 32, stk. 5, 3. pkt., at den forholdsmæssige del af den "anden indkomst af immaterielle aktiver" findes. FSR – danske revisorer vil gerne påpege, at det er ufatteligt svært at opgøre den værdi, som kan henføres til den del af det immaterielle aktiv, der blev erhvervet fra et koncernselskab i et andet land.

Udover alle de problemer, der kan opstå med at udfinde de rigtige værdier, kan den foreslåede regel dermed også rejse et dokumentationsproblem. Er et immaterielt aktiv således anskaffet i tiden før den foreslåede § 32, stk. 5, 3. pkt., er det ikke sikkert, at der i overdragelsesaftalen er en præcis angivelse af til hvilket niveau, det immaterielle aktiv var udviklet på overdragelsestidspunktet.

Kan der for CFC-selskabet i en sådan situation ikke findes en præcis beskrivelse af det immaterielle aktiv på overdragelsestidspunktet, hvordan skal CFC-selskabet så eksempelvis kunne dokumentere, at det er selskabet selv, der hovedsagelig har udviklet værdien af det immaterielle aktiv?

FSR – danske revisorer vil gerne foreslå, at det indarbejdes en undtagelsesregel, hvor den overdragelse, der gør, at det immaterielle aktiv ikke kan omfattes af undtagelsen, ligger en vis årrække tilbage i tiden, da skal der ses bort fra overdragelsen, og CFC-selskabet skal anses for at have oparbejdet hele værdien.

Side 6

Hvis Skatteministeriet ønsker at fastholde forslaget, vil FSR – danske revisorer gerne bede Skatteministeriet uddybe, hvordan CFC-selskabet skal dokumentere værdien ved den oprindelige overdragelse?

Der bliver i lovbemærkningerne lagt vægt på, at de foreslåede regler tager højde for, at et immaterielt aktiv kan være skabt gennem forskellige bidrag. Tages der også højde herfor i forhold til den foreslåede undtagelse i SEL § 32, stk. 5, nr. 3, 3. pkt.?

FSR – danske revisorer vil gerne opfordre Skatteministeriet til at lave et eksempel, der dækker de forskellige situationer, der er nævnt i lovforslaget, herunder de mere komplicerede tilfælde, hvor et immaterielt aktiv er skabt gennem forskellige bidrag, hvor der både indgår tilkøbte immaterielle aktiver koncerninternt, egen deludvikling såvel som kontraktforskning udført af koncerninterne eller koncerneksterne selskaber.

Hvis et datterselskab X i land A har udviklet et immaterielt aktiv ved indkøb af udviklingsydelser fra et uafhængigt selskab i samme land, vil royalty og anden indkomst vedrørende aktivet, da skulle medregnes til CFC-indkomsten hos selskab Y i land B, hvis selskab Y køber det immaterielle aktiv fra selskab X?

FSR – danske revisorer er af den opfattelse, at et immaterielt aktiv, der er udviklet ved indkøb af ydelser (kontraktforskning) fra en tilknyttet person i et andet land end det land, hvori CFC-selskabet er hjemmehørende, burde være omfattet af undtagelsesreglen i det foreslåede § 32, stk. 5, nr. 3, 2. pkt.

Det virker mest fornuftigt, eftersom det vil gælde, hvis den samme ydelse indkøbes fra et uafhængigt selskab, ligeledes i et andet land end CFC-selskabet.

Koncernselskaber stilles dermed ringere end uafhængige, selvom der handles på de samme vilkår. Koncernselskaber er forpligtet til at handle på armslængdevilkår, og der bør ifølge FSR – danske revisorer derfor ikke være forskel på om der købes fra koncernselskaber eller fra uafhængige.

FSR vil derfor bede Skatteministeriet om at genoverveje den foreslåede undtagelse i SEL § 32, stk. 5, nr. 3, 2. pkt., således at immaterielle aktiver, der oparbejdes af CFC-selskabet ved at indkøbe ydelser fra tilknyttede personer i et andet land, omfattes af undtagelsen, sådan at "anden indkomst" fra sådanne immaterielle aktiver ikke skal medregnes til CFC-indkomsten.

FSR – danske revisorer vil gerne bede Skatteministeriet præcisere, hvorvidt omkostninger i forbindelse med kontraktforskning udført af koncernselskaber, eller erhvervede immaterielle aktiver fra 3. mand eller koncernselskaber, jf. SEL § 32, stk. 5, nr. 3, 4. og 5. pkt., skal indregnes i CCA opgørelsen i takt med at betalingerne fortages eller skal den samlede kontraktsum indregnes ved aftaleindgåelse?

FSR – danske revisorer vil gerne bede Skatteministeriet kommentere på følgende tre eksempler:

1. Skal arbejde udført af 3. mand anses for udført af tilknyttede personer i dette tilfælde, jf. SEL § 32, stk. 5, nr. 3, hvis datterselskabet betaler direkte til 3. mand for udført arbejde?
2. Skal arbejde udført af 3. mand anses for udført af tilknyttede personer i dette tilfælde, jf. SEL § 32, stk. 5, nr. 3, hvis moderselskabet betaler på vegne af datterselskabet og datterselskabet efterfølgende refunderer moderselskabets udlæg?
3. Skal arbejde udført af 3. mand anses for udført af tilknyttede personer i dette tilfælde, jf. SEL § 32, stk. 5, nr. 3, hvis moderselskabet udfører monitoreringsopgave på 3. mands kontraktudvikling på vegne af datterselskabet og datterselskabet betaler moderselskabet for at varetage denne opgave separat, eller skal alene omkostningerne for monitoreringsopgaven indgå i CCA opgørelsen? Gør det nogen forskel om datterselskabet betaler 3. mand direkte eller datterselskabet refunderer moderselskabets udlæg tillagt betalingen for monitoreringsopgaven?

I relation til undtagelserne i SEL § 32, stk. 5, nr. 3, bedes Skatteministeriet bekræfte, at hvis et datterselskab har erhvervet et immaterielt aktiv ved, at moderselskabet eller et andet koncernselskab/tilknyttet person har overdraget aktiver og passiver i et fast driftssted til datterselskabet, så gælder undtagelserne, når det faste driftssted var beliggende i samme land, som datterselskabet er

hjemmehørende i? Det afgørende er således, at aktivet erhverves fra et andet land end hvor datterselskabet er skattemæssigt hjemmehørende.

Side 8

Skatteministeriet bedes bekræfte, at indkomst fra immaterielle aktiver, jf. SEL § 32, stk. 5, nr. 3, kun skal medregnes som CFC-indkomst, hvis CFC-selskabet har erhvervet aktivet? Det vil samtidig betyde, at en indkomst fra en brugsret til et immaterielt aktiv ikke vil indgå som en del af CFC-indkomsten.

1.4.2. Undtagelse til SEL § 32, stk. 5, nr. 3 - immaterielle aktiver erhvervet ved køb af datterselskaber – SEL § 32, stk. 17 og 18

Der foreslås som SEL § 32, stk. 17 og 18 indsat en undtagelse, hvorefter skattepligtige royalties og anden indkomst på immaterielle aktiver, som et CFC-datterselskab ejer på det tidspunkt, hvor moderselskabet direkte eller indirekte erhverver aktierne i CFC-selskabet fra en ikke tilknyttet person, ikke skal medregnes til CFC-indkomsten efter den foreslåede SEL § 32, stk. 5, nr. 3.

Da indkomsten kun undtages efter SEL § 32, stk. 5, nr. 3, antager FSR – danske revisorer, at indkomsten fortsat kan indgå i den samlede skattepligtige indkomst, der efter SEL § 31, stk. 1, nr. 1, skal anvendes til at vurdere, om datterselskabets skattepligtige indtægter for mere end 1/3's vedkommende er CFC-indtægter?

Efter den foreslåede formulering gælder bestemmelsen i SEL § 32, stk. 17, når et selskab "bliver" moderselskabet for CFC-selskabet – betyder det, at reglen kun gælder i forhold til de CFC-selskaber, som moderselskabet erhverver efter de foreslåede regler træder i kraft den 1. januar 2020? Eller vil immaterielle aktiver i CFC-datterselskaber, som moderselskabet har erhvervet før de nye regler træder i kraft, også kunne fritages efter SEL § 32, stk. 17?

Efter den foreslåede § 32, stk. 17, gælder undtagelsen de immaterielle aktiver, som datterselskabet "ejer" på tidspunktet, hvor "moderselskabet bliver moderselskab for datterselskabet".

Skatteministeriet bedes uddybe, hvorvidt undtagelsen også gælder, selvom datterselskabet ikke "ejer" det immaterielle aktiv, men alene har brugsret til det.

Hvis et immaterielt aktiv omfattes af undtagelsen i SEL § 32, stk. 17, i selskab A overdrages til et koncernselskab B, der ikke foretager videreudvikling, hvorefter aktivet tilbageoverdrages til selskab A, vil aktivet da igen kunne omfattes af

undtagelsen i SEL § 32, stk. 17, med den følge, at ingen indkomst vedrørende aktivet skal medregnes i CFC-indkomsten?

Side 9

Vil dette også gælde, hvis selskab B i eksemplet i stedet havde foretaget en mindre videreudvikling af aktivet?

Den forslåede undtagelse i SEL § 32, stk. 17, gælder ifølge formuleringen, når moderselskabet erhverver ejerandele i datterselskabet.

FSR – danske revisorer vil gerne bede Skatteministeriet uddybe, hvorvidt SEL § 32, stk. 17 finder anvendelse, hvis 1) moderselskabet bliver moderselskab for datterselskabet eksempelvis som følge af et kapitalindskud eller hvis 2) moderselskabet bliver moderselskab som følge af, at andre ejere af datterselskabet sælger deres aktier tilbage til datterselskabet?

Det angives i lovbemærkningerne om undtagelsen i SEL § 32, stk. 17, at en dansk koncern, der opkøber et selskab med immaterielle aktiver, ikke som følge af opkøbet skal beskattes af CFC-indkomst fordi: "I sådan en situation er der umiddelbart ikke sket en flytning af immaterielle aktiver, som CFC-reglerne har til hensigt at værne imod".

FSR – danske revisorer vil gerne bede Skatteministeriet uddybe baggrunden for SEL § 32, stk. 18. FSR – danske revisorer forstår ikke, hvorfor ovenstående citat fra bemærkninger til SEL § 32, stk. 17, ikke har betydning, når det erhvervede datterselskabs immaterielle aktiver udgør mere end 50 pct. af værdien af datterselskabets samlede aktiver?

Det angives i lovbemærkningerne, at det er CFC-aktiver, hvis indkomst er omfattet af SEL § 32, stk. 5, der skal medregnes, når det skal vurderes, om datterselskabets immaterielle aktiver værdimæssigt overstiger halvdelen af selskabets samlede værdier.

FSR – danske revisorer vil gerne bede Skatteministeriet uddybe udtrykket "eksisterende immaterielle aktiver". Immaterielle aktiver undergår således til stadighed en forandring, uden at dette materialiserer sig i nye patenter eller andre registreringer. Kan ministeren bekræfte, der vil være tale om et "eksisterende" immaterielt aktiv, uanset at aktivet løbende undergives en almindelig vedligeholdelse og videreudvikling.

Hvis et immaterielt aktiv ikke er færdigudviklet, opnås der ingen indtægt på aktivet. Er Skatteministeriet enig i, at en sådant aktiv ikke er omfattet af SEL § 32, stk. 5, og derfor ikke skal medtages som et immaterielt aktiv ved opgørelsen efter SEL § 32, stk. 18?

FSR – danske revisorer vil gerne bede Skatteministeriet uddybe, hvorvidt en købsprisallokering (PPA) ved køb af et (datter)selskab, der udarbejdes til brug for årsregnskabet, lægges til grund for fordeling af immaterielle aktiver mellem patenter mv. og goodwill?

1.4.3. SEL § 32, stk. 5, nr. 6

Efter den forslåede SEL § 32, stk. 5, nr. 6, kan der tages skattemæssige fradrag vedrørende CFC-indkomsterne i SEL § 32, stk. 5, nr. 1-5. I de specielle bemærkninger side 79 nederst fremgår, at efter gældende ret omfatter dette også skattemæssige afskrivninger, såfremt der er adgang til dette efter danske regler.

Gælder dette også afskrivninger, som der foretages på aktiver, hvor der er step up efter overgangsreglen i lovudkastets § 8, stk. 4?

1.4.4. Faktureringselskaber – SEL § 32, stk. 5, nr. 9

Det forslås, at indkomst fra faktureringselskaber, dvs. selskaber, der opnår indkomst fra varer og tjenesteydelser, der købes fra og sælges til tilknyttede personer, men som bidrager med ingen eller ringe økonomisk værdi, skal være CFC-indkomst.

Skatteministeriet bedes give nogle eksempler eller opstille nogle kriterier, der udpeger, hvornår et selskab efter den foreslåede bestemmelse i SEL § 32, stk. 5, nr. 9, skal anses for kun at levere ringe økonomisk værdi. Hvis eksempelvis et selskab opretholdes af hensyn til eksempelvis de momsmæssige forhold i et land, vil det da blive anset for at være et bidrag af ingen eller ringe værdi eller vil det kunne anerkendes som et bidrag med reel økonomisk værdi i koncernens værdikæde?

1.5. Definitionen af et moderselskab og indkomstperiode, jf. SEL § 32, stk. 6 og 7

Efter den forslåede § 32, stk. 6 og 7, skal et dansk selskab anses for moderselskab i CFC-sammenhænge, hvis selskabet selv eller sammen med tilknyttede personer

har en direkte eller indirekte indflydelse på mere end 50 pct. af stemmerettighederne eller direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af kapitalen eller har ret til at modtage mere end 50 pct. af overskuddet i datterselskabet.

Side 11

Betyder det nye kontrolbegreb, at et dansk moderselskab kan blive CFC-beskattet af indkomsten i et datterselskab, som det har købt 100 pct. af aktierne i, men som det endnu ikke har erhvervet bestemmende indflydelse i, idet købet er betinget af f.eks. en myndighedsgodkendelse?

Moderselskabet vil således typisk skatteretligt retserhverve aktierne i et datterselskab ved signing, mens det først overtager kontrollen ved closing. I visse situationer indtræder der ikke closing, fordi en betingelse om myndighedsgodkendelse eller lignende ikke opfyldes.

Skatteministeriet bedes uddybe og opstille eksempler på i hvilke tilfælde, der haves en "ret" til overskud efter den foreslåede bestemmelse i SEL § 32, stk. 6. Hvis et moderselskab har "ret" til et overskud, der eksempelvis udbetales i et enkelt år fx den 1. juni, hvilken indkomstperiode skal moderselskabet da selvangive CFC-indkomst for?

Vil eksempelvis overskud, som et moderselskab modtager som følge af, at det i forbindelse med moderselskabets overdragelse af aktierne i CFC-selskabet er aftalt, at det sælgende moderselskab har ret til et udbytte fra CFC-selskabet efter aktieoverdragelsen, skulle anses for en "ret" til overskud?

Hvis moderselskabet har solgt et aktiv til et udenlandsk datterselskab på en løbende ydelse, hvis størrelse afhænger af datterselskabets fremtidige overskud, vil den løbende ydelse da medføre, at moderselskabet skal anses for at have en "ret" til overskud fra datterselskabet?

Hvis der haves en "ret" til overskud, på hvilket grundlag måles det da, om denne "ret" overstiger 50 pct. af overskuddet i datterselskabet? Skatteministeriet bedes uddybe, om denne "ret" skal det måles på basis af EBITDA, EBIT eller årets resultat før eller efter skat?

I forbindelse med det lovforslag L 28 2018/19 stillede FSR – danske revisorer spørgsmål om, hvilke danske selskaber, der skulle CFC-beskattes, hvis et selskab

besad mere end 50 pct. af stemmerne i CFC-selskabet, et andet selskab besad mere end 50 pct. af kapitalen i samme CFC-selskabet og et tredje selskab besad ret til at modtage mere end 50 pct. af overskuddet ligeledes fra CFC-selskabet.

Side 12

Spørgsmålet er stadig relevant og Skatteministeriet bedes derfor udpege og begrunde hvilke selskaber, der efter den foreslåede bestemmelse i SEL § 32, stk. 6, bliver CFC-skattepligtige i Danmark.

Kan Skatteministeriet bekræfte, at spørgsmålet om, hvorvidt moderselskabet har en "ret" til at modtage 50 pct. af overskuddet fortolkes på samme måde, som hvorvidt en tilknyttede person har "ret" til at modtage 25 pct.?

Der gennemgås i lovbemærkningerne et eksempel, hvor et dansk selskab, A, ejer 40 pct. af kapitalen i et CFC-selskab, men da selskabet endvidere har ret til mere end 25 pct. af overskuddet i udenlandsk selskab, B, der ejer 60 pct. af kapitalen i CFC-selskabet, er B et tilknyttet selskab. Herefter skal samtlige 60 pct. af kapitalen i B lægges sammen med A's besiddelse på 40 pct., når det skal vurderes, om A er et moderselskab med den følge, at A med den samlede besiddelse på 100 pct. bliver CFC-skattepligtig. I forhold til indkomstopgørelsen fremgår det dog af eksemplet, at størrelsen af den indkomst, som A skal beskattes af, bestemmes af størrelsen af kapitalandelene – A ejer 40 pct. af kapitalen direkte, og A ejer 10 pct. af kapitalen i B, der ejer 60 pct. af kapitalen, dvs. til A's 40 pct. tillægges 10 pct. x 60 pct. (=6 pct.), dvs. samlet 46 pct. af CFC-selskabets indkomst, skal A beskattes af i Danmark.

Er det altid størrelsen af kapitalandelen, der afgør, hvor meget af det udenlandske selskabs indkomst, der skal CFC-beskattes efter danske regler?

FSR – danske revisorer vil høre, hvilken betydning det har, hvis der ikke ejes kapitalandele, men kun ejes stemmerettigheder eller der kun er ret til udbytte?

Af den foreslåede SEL § 32, stk. 7, følger alene, at moderselskabet ved indkomstopgørelsen skal medregne den del af datterselskabets indkomst opgjort efter danske regler, der svarer til moderselskabets gennemsnitlige direkte eller indirekte indflydelse i datterselskabet, jf. SEL § 32, stk. 6, 1. pkt. (hvilket pkt. foruden kapital også medtager stemmerettigheder og ret til overskud), som moderselskabet har været i besiddelse af i indkomståret.

Skatteministeriet bedes tage stilling til følgende eksempler, hvor det i forhold til samtlige kan lægges til grund, at selskaberne kun har de besiddelser, der nævnes i eksemplerne:

Side 13

1. Et dansk moderselskab, A, ejer 40 pct. af kapitalen i et udenlandsk CFC-selskab, C. A har endvidere ret til 51 pct. af overskuddet fra det udenlandske selskab B. Selskab B ejer 11 pct. af kapitalen i selskab C. Er A et moderselskab efter SEL § 32, stk. 1, og hvis ja, hvilken andel af indkomsten i C skal A medregne som CFC-indkomst?
2. Et dansk moderselskab, A, ejer 40 pct. af kapitalen i et udenlandsk CFC-selskab, C. A råder endvidere over 51 pct. af stemmerettighederne i det udenlandske selskab B. Selskab B ejer 11 pct. af kapitalen i selskab C. Er A et moderselskab efter SEL § 32, stk. 1, og hvis ja, hvilken andel af indkomsten i C skal A medregne som CFC-indkomst?
3. Et dansk moderselskab A, ejer 40 pct. af kapitalen i et udenlandsk CFC-selskab, C. A ejer endvidere 51 pct. af kapitalen i det udenlandske selskab B. Selskab B ejer 11 pct. af kapitalen i selskab C. Er A et moderselskab efter SEL § 32, stk. 1, og hvis ja, hvilken andel af indkomsten i C skal A medregne som CFC-indkomst?
4. Et dansk moderselskab, A, har ret til 25 pct. af overskuddet i et udenlandsk CFC-selskab, C. A ejer endvidere 51 pct. af kapitalen i det udenlandske selskab B. Selskab B har en ret til 26 pct. af overskuddet fra selskab C. Er A et "moderselskab" jf. SEL § 32, stk. 1, og hvis ja, hvor stor en andel – og hvordan opgøres denne – skal A medtage som CFC-indkomst vedrørende selskab C?

For de tilfælde, hvor et moderselskab agerer sammen med en fysisk person m.v., fremgår det direkte af den foreslåede lovtæst i SEL § 32, stk. 6, at moderselskabet skal anses for indehaver af alle de berørte stemmerettigheder m.v. Der er således en hjemmel i loven til at anse rettigheder tilhørende andre for tilhørende moderselskabet. Bør der ikke indarbejdes en tilsvarende hjemmel i forhold til tilknyttede personer, hvis de foreslåede regler skal forstås sådan, at samtlige rettigheder tilhørende en tilknyttet person skal medregnes til moderselskabets besiddelser uanset størrelsen af moderselskabets ejergrundlag i den tilknyttede person?

Det forslås, at moderselskabet kun skal medregne indkomst optjent i datterselskabet i den del af moderselskabets indkomstår, hvor moderselskabet anses for moderselskab for datterselskabet. Hvis grundlaget for at selskabet er et moderselskab, jf. SEL § 32, stk. 6, ændrer sig – fx går fra at vedrøre kapitalandele til i stedet at være baseret på stemmer hhv. overskud – får det da nogen betydning i relation til den foreslåede bestemmelse i SEL § 32, stk. 7, 4. pkt.?

Hvordan beregnes den "gennemsnitlige direkte eller indirekte indflydelse" hvis grundlaget for, at et selskab er et moderselskab (ligesom ovenfor) ændrer sig i løbet af indkomståret?

1.6. Datterselskabets afståelse af aktiver og passiver, jf. SEL § 32, stk. 8

Det foreslås, at CFC-selskabets aktiver skal anses for anskaffet til handelsværdien på det tidspunkt, hvor moderselskabet blev moderselskab for CFC-selskabet ved direkte eller indirekte erhvervelse af ejerandele i datterselskabet fra en ikke tilknyttet person.

Skal den foreslåede regel i SEL § 32, stk. 8, forstås på samme måde som den hidtidige med den følge, at tidspunktet for fastsættelsen af indgangsværdien er uafhængig af, om datterselskabet i øvrigt opfylder betingelserne for CFC-beskatning?

Moderselskabet kan efter den foreslåede regel i SEL § 32, stk. 6, eksempelvis blive moderselskab for CFC-selskabet, hvis moderselskabet anskaffer 26 pct. af aktierne i et andet uafhængigt selskab, som ligeledes ejer aktier i CFC-selskabet. Det uafhængige selskab vil efter SEL § 32, stk. 6, være en tilknyttet person, hvorfor dette selskabs aktier skal medregnes til moderselskabets aktier.

Da moderselskabet er blevet et moderselskab for CFC-selskabet uden at have erhvervet aktier i CFC-selskabet fra en tilknyttet person, kan Skatteministeriet da bekræfte, at aktiver og passiver i datterselskabet ved en senere afståelse kan anses for anskaffet til værdien på tidspunktet for, at moderselskabet erhvervede aktierne i det tilknyttede selskab?

Vil det påvirke tidspunktet for værdiansættelsen af aktiverne efter SEL § 32, stk. 8, hvis det forhold efter SEL § 32, stk. 6, der udpeger moderselskab som

moderselskab for CFC-selskabet, skifter fx fra kapitalandele til stemmer eller til overskud?

Side 15

Bestemmelserne om indgangsværdier i SEL § 32, stk. 8, finder kun anvendelse, hvis aktiverne og passiverne ikke i forvejen indgår i den danske indkomstopgørelse. Hvis aktiverne og passiverne har været undergivet CFC-beskatning i et andet dansk datterselskab, kan de da anses for i forvejen at have indgået i den danske indkomstopgørelse?

Der synes ikke i lovudkastet taget stilling til, hvordan der skal forholdes i forhold til aktiver og passiver, som moderselskabet har erhvervet direkte eller indirekte inden de foreslåede regler træder i kraft. Vil indgangsværdier, der er fastsat under de nuværende regler (altså værdien på tidspunktet for den bestemmende indflydelse) fortsat være gældende efter de nye regler er trådt i kraft, eller skal der fastsættes nye indgangsværdier svarende til værdien på det tidspunkt, hvor moderselskabet blev moderselskab for CFC-selskabet, uanset dette er sket før de nye regler trådte i kraft?

1.7. Indirekte afståelse – SEL § 32, stk. 10

Nedbringes moderselskabets direkte eller indirekte ejerandel i CFC-selskabet, skal samtlige aktiver og passiver i datterselskabet anses for afstået med deraf følgende forøgelse af CFC-beskatningen.

Ifølge forslaget gælder det ikke, når moderselskabet på trods af overdragelsen af kapitalandele fortsat er moderselskab for datterselskabet efter SEL § 32, stk. 1, nr. 1, idet der dog skal ske forholdsmæssig beskatning, hvis moderselskabets ejerandel bliver mindre.

Hvis moderselskabet anses for moderselskab for CFC-selskabet, jf. SEL § 32, stk. 6, som følge af dets egen besiddelse af aktier i datterselskabet samt en tilknyttet persons aktiebesiddelser, vil der da skulle ske beskatning, hvis moderselskabet overdrager aktier i CFC-selskabet til den tilknyttede person?

Moderselskabet er jo fortsat moderselskab for CFC-selskabet, og moderselskabets ejerandel har ikke ændret sig, da den tilknyttede persons ejerandel under alle omstændigheder skal medregnes hos moderselskabet, hvorfor der ikke burde være grundlag for beskatning efter SEL § 32, stk. 10.

FSR – danske revisorer vil gerne bede Skatteministeriet uddybe, hvorfor det foreslås, at der sker en udvidelse af beskatningen ved direkte og indirekte afståelser fra kun at omfatte aktiver og passiver omfattet af ABL og KGL til at omfatte alle aktiver og passiver. Reglen om indirekte afståelse af aktiver omfattet af ABL og KGL kom oprindeligt ind for at sikre, at CFC-beskatningen ikke blev søgt begrænset ved at overføre visse finansielle aktiver til et koncernselskab, som ikke var et CFC-selskab. Et sådant hensyn gør sig ikke gældende i forhold til aktiver og passiver, der forbliver i CFC-selskabet.

Side 16

Der skal efter forslaget ikke ske beskatning efter SEL § 32, stk. 10, hvis nedbringelse af moderselskabets ejerandel skyldes, at der er sket en direkte eller indirekte overdragelse til en nærtstående, som omfattet af LL § 16 H. Er det et krav, at den nærtstående skal være undergivet aktuel CFC-beskatning, eller er det nok, at den nærtstående kan blive CFC-skattepligtig, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt?

FSR – danske revisorer antager, at det er det sidstnævnte, der er gældende, idet undtagelsen også gælder overdragelse til et sambeskattet selskab, og her stilles ikke krav om en aktuel CFC-beskatning.

1.8. Lempelse skattepligtige udbytter og aktieavancer – SEL § 32, stk. 14

Som følge af de ændrede regler for, hvornår et dansk selskab anses for et CFC-moderselskab er det FSR – danske revisorerers opfattelse, at der er risiko for dobbeltbeskatning, fordi aktier/udbytter fra CFC-selskabet kan være skattepligtige for moderselskabet samtidig med, at moderselskabet også CFC-beskattes af datterselskabets indkomst.

Det foreslås, at skattepligtige udbytter og aktieavancer ved moderselskabets indkomst kan reduceres med CFC-indkomst fra det pågældende datterselskab, som moderselskabet har medregnet i sin indkomst og ikke tidligere modregnet i skattepligtige udbytter og aktieavancer.

Gælder SEL § 32, stk. 14, uanset hvor mange år tilbage i tiden, at CFC-indkomsten er blevet medregnet, herunder vil CFC-indkomst, der er blevet medregnet før de foreslåede regler, kunne modregnes i skattepligtige udbytter og aktieavancer, der opstår efter de foreslåede regler, træder i kraft?

Hvis moderselskabet efter SEL § 32, stk. 5, har valgt kun at lade sig beskatte af CFC-indkomsten (og således ikke hele CFC-datterselskabets indkomst), kan der ifølge forslaget kun modregnes i den del af det skattepligtige udbytte henholdsvis skattepligtige avance, der svarer til den medregnede CFC-indkomst.

Side 17

Den foreslåede regel forudsætter således, at der udfindes et forholdstal. Det er muligt at finde dette, hvis det alene er de skattepligtige udbytter og aktieavancer i indkomståret, der skal holdes sammen med årets skattepligtige CFC-indkomst.

FSR – danske revisorer vil gerne bede Skatteministeriet om at uddybe, hvordan moderselskabet skal finde en forholdsmæssig del af de skattepligtige udbytter og aktieavancer, der kan ske modregning i, når moderselskabet har været skattepligtig af CFC-indkomst i flere år?

1.9. Medregning af CFC-indkomst, jf. SEL § 32, stk. 16

SEL § 32, stk. 16 vedrører, hvordan moderselskabet ønsker, at datterselskabets CFC-indkomst skal medregnes. Der er lagt op til to muligheder, men hvis moderselskabet ikke angiver valget eller ikke angiver rettidigt, vil datterselskabets samlede indkomst blive medregnet.

FSR – danske revisorer vil gerne bede Skatteministeriet uddybe, hvorvidt et selskab kan vælge kun at medregne CFC-indkomsten i den situation, hvor der ikke er foretaget et sådant valg, fordi moderselskabet på selvangivelsestidspunktet var af den opfattelse, at der ikke skulle ske CFC-beskatning, men hvor Skatteforvaltningen senere fastslår, at betingelserne var opfyldt?

Når der henses til den store usikkerhed, der vil være forbundet med at opgøre CFC-indkomsten ("anden indkomst af immaterielle aktive"), ville det være hensigtsmæssigt, hvis der i en sådan situation er mulighed for, at moderselskabet kan træffe sit valg på det senere tidspunkt.

Skatteministeriet bedes kommentere på, hvorvidt følgende eksempel er korrekt:

I en situation, hvor en fond, der er skattepligtig efter fondsbeskatningsloven, ejer et dansk selskab 100 pct., der ejer >50 pct. af stemmerne i et dansk børsnoteret selskab, der igen ejer 100 pct. af aktierne i et udenlandsk CFC selskab, vil det være holdingselskabet, der skal træffe valget for hele sambeskatning, såfremt det

børsnoterede selskab skal medregne CFC indkomst fra det udenlandske datterselskab.

Side 18

Skatteministeriet bedes også bekræfte, at fonden, der ikke indgår i sambeskatningen, kan træffe et valg separat for holdingselskabet ift. om fonden ønsker at medregne alene CFC indkomsten eller den fulde indkomst.

Skatteministeriet bedes også bekræfte, at uanset om fonden har truffet et andet valg end holdingselskabet, da skal fonden ikke foretage en separat CFC test af selskaber, der ejes af holdingselskabet.

1.10. Ikrafttrædelse og virkning

Det foreslås i lovudkastets § 8, stk. 4, at det for immaterielle aktiver, der inddrages under dansk beskatning som følge af, at CFC-indkomsterne udvides til at omfatte "anden indkomst" af immaterielle aktiver, under visse betingelser kan fastsættes en indgangsværdi per 1. januar 2020. Herom angives det i bemærkningerne, at "Når anskaffelsessummen for de immaterielle aktiver ansættes til handelsværdien, vil afskrivningsgrundlaget i et vist omfang svare til det fremtidige afkast på det immaterielle aktiv".

Det angives således, at afskrivningerne på det immaterielle aktiv på sigt vil udligne CFC-beskatningen af "anden indkomst". Når afskrivninger, der fører til, at der opgøres en negativ CFC-indkomst, ikke kan videreføres til modregning i senere år, ligesom at selve afskrivningsadgangen per år er maksimeret til 1/7, vil det således ikke være muligt at udligne beskatningen af anden indkomst, uanset at der opnås en indgangsværdi svarende til handelsværdien per 1. januar 2020.

FSR – danske revisorer vil derfor foreslå, at det i relation til CFC-reglerne gør det muligt at afpasse afskrivningerne på det immaterielle aktiv – både i det aktuelle indkomstår som i tidligere indkomstår - i forhold til indkomstårets skattepligtige indtægt vedrørende "anden indkomst" fra immaterielle aktiver.

Kan den step up på værdien af det immaterielle aktiv, der kan opnås efter lovudkastets § 8, stk. 4, anvendes i andre indkomster - f.eks. ikke CFC-skattepligtig royalty indkomst, jf. SEL § 32, stk. 5, nr. 3, eller driftsindkomst, hvis hele indkomsten i selskabet medregnes?

Kan Skatteministeriet bekræfte, at alle immaterielle aktiver i et datterselskab skal have fastsat en indgangsværdi, uanset om de immaterielle aktiver er omfattet af SEL § 32, stk. 5, nr. 3?

Side 19

Skatteministeriet bedes præcisere, hvorvidt det er et krav, at et immaterielt aktiv har genereret indkomst, som har givet anledning til CFC beskatning førend, at indgangsværdi kan opnås.

1.10.1. Ændring af opbevaringsperioden efter skatteindberetningslovens § 56

Der ses ikke i lovudkastets § 8 indsat bestemmelse om, hvornår ændringen ifølge lovudkastets § 6 skal have virkning fra, herunder om bestemmelse har virkning i forhold til materiale vedrørende indkomstår før ikrafttrædelsestidspunktet.

2. Ændringerne til reglerne om underskud i datterselskaber eller faste driftssteder

2.1. Indledning

Ved den foreslåede SEL § 31 E vil der blive indført regler om fradrag for "endelige underskud" som opfølgning på bl.a. EU-domstolens dom i sag C-650/16, Bevola og Jens W. Trock.

Det er efter FSR – danske revisorers opfattelse positivt, så det sikres, at EU-retten overholdes.

2.2. Bemærkninger til den foreslåede SEL § 31 E, stk. 1

2.2.1. Hjemmehørende i EU/ EØS

Efter forslaget til stk. 1, 1. og 2. pkt., kan selskaber mv. under visse betingelser medregne underskud i datterselskaber, der er skattemæssigt hjemmehørende i EU/EØS-lande, samt underskud i faste driftssteder i EU/EØS-lande.

De p.t. 28 medlemslande er ikke optaget i EU på samme tidspunkt. Af de seneste udvidelser kan nævnes 2013 (Kroatien), 2007 (Rumænien og Bulgarien) og 2004 (Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet).

Hertil kommer, at der jo p.t. er en forventning om, at Storbritannien forlader EU den 31. oktober 2019.

Det rejser spørgsmålet om, på hvilket tidspunkt lovforslagets krav om, at datterselskabet hhv. det faste driftssted skal være beliggende i et EU-land, skal opfyldes?

Side 20

Skal det være på det tidspunkt, hvor underskuddet er fradragsberettiget i Danmark efter den foreslåede regel, dvs. på "endeligheidstidspunktet"? Og gælder det da også den del af underskuddet, der evt. er oparbejdet, mens datterselskabslandet hhv. fast driftsstedes-landet evt. ikke var medlem af EU?

Dernæst kommer spørgsmålet om Storbritannien, hvis landet forlader EU den 31. oktober 2019 – både i forhold til lovforslaget, der skal have virkning fra indkomståret 2019, og bagudrettet i forhold til det styresignal om mulighed for genoptagelse, der er bebudet i lovforslagets afsnit 7?

De samme overvejelser kan gøres for EØS-samarbejdet med Norge, Island og Lichtenstein, der blev etableret i 1994.

Ovenstående overvejelser gælder også i forhold til det tilsvarende krav for faste driftssteder i det foreslåede stk. 2 (for enheder omfattet af SEL § 1, stk. 1, nr. 5 a og 6 samt FBL).

2.2.2. "Datterselskab"

I den foreslåede stk. 1 anvendes i 1. og 2. pkt. begrebet "datterselskaber" uden, at det deri er defineret, hvad der skal forstås herved. Da det i det foreslåede stk. 1, 4. pkt., fastsættes som en betingelse, at "datterselskabets" underskud skal kunne have været anvendt efter reglerne i SEL § 31 A, hvis der havde været valgt international sambeskatning, må et "datterselskab" i 1. og 2. pkt. derfor skulle fortolkes efter SEL § 31 C, dvs. der skal have været bestemmende indflydelse over (datter-)selskabet efter SEL § 31 C - herunder fx uanset om ejerandelen er 50 pct. eller lavere. Kan det bekræftes?

2.2.3. Direkte ejet datterselskab

I de særlige bemærkninger til § 31 E, stk. 1 anføres det på s. 64, at et direkte ejet datterselskab er et selskab, som uden mellemliggende "selskaber m.v.", ejes direkte af et dansk selskab.

Hvis et dansk selskab kontrollerer en efter dansk skatteret skattemæssigt transparent enhed (fx et dansk K/S eller et tysk KG), der ejer alle aktierne i et EU/EØS-datterselskab i fx Sverige med endelige underskud, kan det da

bekræftes, at EU/EØS-datterselskabet anses for at være ejet direkte af det danske selskab, dvs. "selskaber m.v." i lovbemærkningerne omfatter ikke enheder, der i Danmark anses for transparente, men kun enheder, der i Danmark anses for selvstændige skattesubjekter?

Side 21

2.2.4. Indirekte ejet datterselskab

Hvis et dansk selskab (MS DK) ejer et dansk datterselskab (DS DK), der ejer et EU/EØS-datterselskab med endelige underskud (DS EU), kan det da bekræftes, at fradrag for det endelige underskud skal foretages af DS DK og ikke af MS DK (da DS DK ikke er hjemmehørende i samme land som DS EU)?

2.2.5. Tab ved afståelse af et fast driftssted

I de særlige bemærkninger til § 31 E, stk. 1 anføres det på s. 64:

"Adgang til fradrag vil for det tredje omfatte underskud i et fast driftssted. Ved et fast driftssted forstås et fast forretningssted, hvorigennem der helt eller delvist udøves en erhvervsvirksomhed. Hvad der nærmere forstås ved et fast driftssted afgøres efter praksis i overensstemmelse med artikel 5 i OECD's modeloverenskomst og OECD-kommentarerne til fortolkning til denne artikel. Der kan i øvrigt om begrebet fast driftssted henvises til afsnit 2.2 i de almindelige bemærkninger.

Adgang til fradrag omfatter for det fjerde underskud vedrørende fast ejendom. Hermed forstås eventuelle akkumulerede tab fra den faste ejendoms drift samt eventuelle fradragsberettigede tab, der konstateres ved afståelse af den faste ejendom." (vores understregning)

I ovenstående omtale af underskud vedrørende fast ejendom tilføjes det eksplicit, at dette udover underskuddet ved ejendommens drift også omfatter "eventuelle fradragsberettigede tab, der konstateres ved afståelse af den faste ejendom."

Den samme tilføjelse er ikke indarbejdet i omtalen af underskud i et fast driftssted. Kan det derfor bekræftes, at adgangen til fradrag for underskud i faste driftssteder - udover det løbende driftsunderskud - også omfatter eventuelle fradragsberettigede tab, der konstateres ved afståelse/nedlukning af det faste driftssted (enten afståelse af driftsstedet som en helhed, eller - og nok mere typisk - afståelse eller skrotning af driftsstedets enkelte aktiver som led i nedlukningen af det faste driftssted)?

2.2.6. Ejendomme i udlandet i forhold til fast driftssted

I de særlige bemærkninger til § 31 E, stk. 1 anføres det på s. 65:

"Afgrænsningen mellem reglen om fast driftssted og reglen om fast ejendom følger den tilsvarende afgrænsning i selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a og b. Det vil sige, at i den situation, hvor en fast ejendom er en del af et fast driftssted, vil adgangen til fradrag for underskud skulle behandles efter reglerne for udenlandske faste driftssteder og ikke efter den i geografisk henseende bredere regel om faste ejendomme."

Kan Skatteministeriet for udenlandske udlejningsejendomme uddybe, hvilke momenter, der skal lægges vægt på, når det skal afgøres, om udlejningsejendommen udgør et "fast driftssted (med ejendom)" eller "bare" en fast ejendom?

2.2.7. Betingelsen i den foreslåede § 31 E, stk. 1, 4. pkt., om udnyttelse i international sambeskatning

Generel kommentar

I den foreslåede § 31 E stk. 1, 4. pkt., om danske selskabers fradragsadgang for endelige underskud i direkte ejede datterselskaber - og tillige i indirekte ejede datterselskaber, jf. specielle bemærkningerne i lovforslaget, s. 65, fremgår det, at fradraget er betinget af, at underskuddet kunne have været anvendt efter reglerne i SEL § 31 A, hvis der havde været valgt international sambeskatning.

FSR – danske revisorer forstår bemærkningerne på følgende måde af:

- For et dansk "ejerselskab", der ikke indgår i sambeskatning med andre danske selskaber:
 - I "endelighedsåret" skal det singulært beskattede selskab udarbejde en "fiktiv" sambeskatningsopgørelse, hvori EU/EØS-datterselskabet anses for et sambeskattet selskab, der har en indkomst i "endelighedsåret" svarende til selskabets opgjorte, akkumulerede - og endelige jf. forslaget til § 31 E, stk. 3, underskud for den periode, hvori det danske selskab har kontrolleret EU/EØS-selskabet efter SEL § 31 C, og hvor koncernforbindelsen ikke efterfølgende har været afbrudt.

Den del af EU/EØS-datterselskabets negative indkomst (det endelige underskud), der i dette "endelighedsår" efter de sædvanlige sambeskatningsprincipper kan modregnes i overskud i det danske selskab i "endelighedsåret", kan herefter fradrages af det danske selskab.

Den uudnyttede del af EU/EØS-datterselskabets negative indkomst (det endelige underskud) bortfalder efter principperne for likvidation af sambeskattede selskaber med underskud.

- For et dansk "ejerselskab", der indgår i sambeskatning med andre danske selskaber:
 - I "endelighedsåret" skal den eksisterende sambeskatningsopgørelse "fiktivt" udvides med EU/EØS-datterselskabet som et sambeskattet selskab, der har en indkomst i "endelighedsåret" svarende til selskabets opgjorte, akkumulerede - og endelige jf. forslaget til stk. 3 - underskud for den periode, hvori det danske selskab har kontrolleret EU/EØS-selskabet efter SEL § 31 C, og hvor koncernforbindelsen ikke efterfølgende har været afbrudt.

Den del af EU/EØS-datterselskabets negative indkomst (det endelige underskud), der i dette "endelighedsår" efter de sædvanlige sambeskatningsprincipper kan modregnes i overskud i det danske selskab i "endelighedsåret", eller i overskud i andre sambeskattede danske selskaber i "endelighedsåret", kan herefter fradrages af det danske selskab.

Den uudnyttede del af EU/EØS-datterselskabets negative indkomst (det endelige underskud) bortfalder efter principperne for likvidation af sambeskattede selskaber med underskud.

Kan Skatteministeriet bekræfte ovenstående?

Kan det tilsvarende bekræftes, at det er det danske selskab (det danske skattesubjekt), der i sin indkomstopgørelse skal indregne det fradragsberettigede beløb som en negativ indkomstkomponeent i opgørelsen af selskabets skattepligtige indkomst?

Hvis det ikke kan bekræftes, anmodes Skatteministeriet om at uddybe nærmere, hvordan § 31 E, stk. 1, 4. pkt., i stedet skal forstås?

Side 24

Det er vores opfattelse, at den ovenfor gengivne forståelse af § 31 E, stk. 1, 4. pkt., dels ikke klart kan udledes af bestemmelsens ordlyd (a. nedenfor), dels kan give nogle urimelige resultater (b. nedenfor):

- a. Ordlyden af § 31 E, stk. 1, 4. pkt., er "For så vidt angår underskud i datterselskaber, er det endvidere en betingelse, at underskuddet *kunne have været anvendt* efter reglerne i § 31 A, hvis der havde været valgt international sambeskatning".

FSR – danske revisorer mener betydningen af "kunne have været anvendt" er uklar.

For et dansk selskab, der efter at have ejet et EU/EØS-datterselskab siden stiftelsen, likviderer selskabet i år 5, kan ordene "kunne have været anvendt" umiddelbart forstås på i hvert fald to måder:

1. Det fradragsberettigede beløb udgør den del af EU/EØS-datterselskabets endelige underskud, der **i hvert af år 1-4** kunne have været anvendt/modregnet i disse år i et overskud i det danske selskab og/eller hermed sambeskattede danske selskaber, såfremt EU/EØS-datterselskabet i år 1-4 havde indgået som et selskab medtaget under international sambeskatning.

Denne forståelse medfører da, at der i eksemplet skal udarbejdes fiktive sambeskatningsopgørelser for år 1-4, hvor EU/EØS-datterselskabet fiktivt medtages i sambeskatningsopgørelsen for disse år med sit endelige underskudsbeløb for disse respektive år, for at det herved kan afgøres, hvilket underskudsbeløb i EU/EØS-datterselskabet for år 1-4, der "kunne have været anvendt" (modregnet) i hvert af år 1-4, enten i indkomst i det danske selskab eller i andre sambeskattede danske selskaber. Det herefter opgjorte beløb udgør da det beløb, som det danske selskab kan fradrage i år 5 som en negativ indkomstkomponeent i opgørelsen af selskabets skattepligtige indkomst.

Den herefter opgjorte skattepligtige indkomst for år 5 for det danske selskab (inkl. fradraget) behandles herefter på normal vis, hvad enten indkomsten er positiv eller negativ (underskud).

Det vil sige, at hvis indkomsten for år 5 udviser underskud, og det danske selskab er singulært beskattet i år 5, kan underskuddet fremføres af det danske selskab som et fremførbart underskud på normal vis.

Indgår det danske selskab derimod i en sambeskatning i år 5, indgår det danske selskabs underskud i sambeskatningsopgørelsen for år 5 på normal vis, herunder sådan, at den del af det danske selskabs underskud for år 5, der ikke kan anvendes af andre sambeskattede selskaber i år 5, kan fremføres af det danske selskab på normal vis, jf. SEL § 31, stk. 2, jf. SEL § 12.

2. Heroverfor står det, som FSR – danske revisorer forstår, er Skatteministeriets hensigt med bestemmelsen, og som vi har beskrevet ovenfor.

Det vil sige, at der - uanset hvad der "kunne have været anvendt" af det endelige underskud i år 1-4 - skal udarbejdes en fiktiv sambeskatningsopgørelse *kun for år 5*, hvor EU/EØS-selskabet medtages som et fiktivt sambeskattet selskab kun for år 5, og hvor kun den del af det endelige underskud, der "kunne have været anvendt" i år 5, kan fradrages af det danske selskab.

Kan Skatteministeriet oplyse, hvilken forståelse, der skal anvendes ved fortolkningen af reglerne.

- b. Vi har forstået, at Skatteministeriets hensigt med bestemmelsen i § 31 E, stk. 1, 4. pkt., er (2) ovenfor. Denne forståelse kan give nogle urimelige resultater:

Antag eksempelvis følgende indkomster i de enkelte år, hvor det er forudsat, at det danske selskab ikke indgår i sambeskatning med andre selskaber:

Skattepligtig indkomst	År 1	År 2	År 3	År 4	År 5	Side 26
Det danske selskab (ejerselskabet)	1.000	1.000	1.000	1.000	0	
EU/EØS-datterselskabet (det endelige underskud)	-500	-500	-500	-500	0	

EU/EØS-datterselskabet likvideres i år 5 med et samlet og endeligt underskud på DKK -2.000 (500 for hvert af år 1-4). Dette underskud vil ikke umiddelbart kunne udnyttes af det danske selskab i år 5, da det danske selskab ikke har positiv indkomst i år 5.

Det faktum, at det danske selskab kunne have valgt international sambeskatning for år 1-4, og at det danske selskab i år 1, år 2, år 3 og år 4 da kunne have modregnet underskuddet fra EU/EØS-selskabet i sit overskud, bør medføre, at det danske selskab i år 5 skal have mulighed for at kunne fremføre det endelige underskud på DKK -2.000 til senere år.

Dette vil det danske selskab ikke have mulighed for efter den forståelse, som vi har af Skatteministeriets hensigt med bestemmelsen.

Dette anses ikke rimeligt eller for at være en nødvendig følge af EU-retten.

FSR – danske revisorer beder om Skatteministeriets kommentarer til ovenstående.

2.2.8. Specifikke kommentarer til forståelse af § 31 E, stk. 1, 4. pkt.

Under forudsætning af vores ovenstående forståelse af Skatteministeriets hensigt med § 31 E, stk. 1, 4. pkt., dvs. (2) ovenfor, beder vi Skatteministeriet kommentere på nedenstående, hvor det bedes lagt til grund, at "endelighedskravet" i det foreslåede stk. 3 er opfyldt:

Eksempel 1

	Årets indkomst	Egne underskud	Indkomst efter egne underskud	Årets udligning	Indkomst
Det danske selskab (ejerselskabet)	1.300		1.300	-1.000	300
EU/EØS-datterselskabet (det endelige underskud)	-1.000		-1.000	1.000	0
I alt	300	0	300	0	300

- Kan det bekræftes, at den fradragsberettigede del af det endelige underskud i eksemplet udgør DKK 1.000, således at det danske selskab skal selvangive en indkomst på DKK 300 (1.300 – 1.000)?

Side 27

Eksempel 2

	<u>Årets indkomst</u>	<u>Egne underskud</u>	<u>Indkomst efter egne underskud</u>	<u>Årets udligning</u>	<u>Indkomst</u>
Det danske selskab (ejerselskabet)	1.300	-500	800	-800	0
EU/EØS-datterselskabet (det endelige underskud)	<u>-1.000</u>		<u>-1.000</u>	<u>800</u>	<u>-200</u>
I alt	<u>300</u>	<u>-500</u>	<u>-200</u>	<u>0</u>	<u>-200</u>

- Udgør den fradragsberettigede del af det endelige underskud i eksemplet DKK 800, således at det danske selskab skal selvangive en indkomst på DKK 500 (1.300 – 800) (før modregning af selskabets fremførbare underskud)?

Eksempel 3

	<u>Årets indkomst</u>	<u>Egne underskud</u>	<u>Indkomst efter egne underskud</u>	<u>Årets udligning</u>	<u>Indkomst</u>
Det danske selskab (ejerselskabet)	800		800	-800	0
EU/EØS-datterselskabet (det endelige underskud)	<u>-1.000</u>		<u>-1.000</u>	<u>800</u>	<u>-200</u>
I alt	<u>-200</u>	<u>0</u>	<u>-200</u>	<u>0</u>	<u>-200</u>

- Udgør den fradragsberettigede del af det endelige underskud i eksemplet DKK 800, således at det danske selskab skal selvangive en indkomst på DKK 0 (800 – 800)?

Eksempel 4

	<u>Årets indkomst</u>	<u>Egne underskud</u>	<u>Indkomst efter egne underskud</u>	<u>Årets udligning</u>	<u>Indkomst</u>
Det danske selskab (ejerselskabet)	1.300	-1.300	0	0	0
EU/EØS-datterselskabet (det endelige underskud)	<u>-1.000</u>		<u>-1.000</u>	<u>0</u>	<u>-1.000</u>
I alt	<u>300</u>	<u>-1.300</u>	<u>-1.000</u>	<u>0</u>	<u>-1.000</u>

- Udgør den fradragsberettigede del af det endelige underskud i eksemplet DKK 0, således at det danske selskab skal selvangive en indkomst på

DKK 1.300 (1.300 – 0) (før modregning af selskabets fremførbare underskud)?

Side 28

Eksempel 5

	Årets indkomst	Egne underskud	Indkomst efter egne underskud	Årets udligning	Indkomst
Det danske selskab (ejerselskabet)	-200		-200	0	-200
EU/EØS-datterselskabet (det endelige underskud)	-1.000		-1.000	0	-1.000
I alt	-1.200	0	-1.200	0	-1.200

- Udgør den fradragsberettigede del af det endelige underskud i eksemplet DKK 0, således at det danske selskab skal selvangive en indkomst på DKK -200 (-200 – 0)?

Eksempel 6

- Fortsættelse af eksempel 1: Hvis det danske selskabs indkomst på DKK 1.300 består af indkomst fra udlandet, hvori der er indeholdt 15 pct. kildeskat (DKK 195), er der ikke tilstrækkelig dansk skat at lempe i, idet skatten efter fradrag for det endelige underskud udgør DKK 66 (300 x 22 pct.).

Kan det danske selskab da i eksemplet bortse fra den negative indkomstkomponeent (det fradragsberettigede endelige underskud) på DKK 1.000 efter ligningslovens § 33 H, og fremføre underskuddet til senere år og derfor selvangive en indkomst på DKK 1.300?

2.2.9. Påvirkning fra 60 pct.-reglen i SEL § 12, stk. 2 i "endelighedsåret"

Når det i "endelighedsåret" skal opgøres, om underskuddet "kunne have været anvendt" efter reglerne i SEL § 31 A, vil FSR – danske revisorer gerne have oplyst om, den "fiktive" sambeskatningsopgørelse skal, hvis det danske selskab har underskud til fremførsel fra tidligere år, udarbejdes uden eller med hensyn til det maksimerede underskudsforbrug efter 60 pct.-reglen i SEL § 12, stk. 2?

Og hvis opgørelsen skal ske med hensyn til 60 pct.-reglen, skal anvendelsen af reglen da baseres alene på det danske selskabs indkomst, eller skal anvendelsen af reglen baseres på den "fiktive" sambeskatningsindkomst?

Se eksemplet nedenfor.

Eksempel 7 (det forudsættes nedenfor, at beløbene er i mio. DKK, og der ikke indgår øvrige danske selskaber i den "fiktive" sambeskatning.)

	Årets indkomst	Egne underskud	Indkomst efter egne underskud	Årets udligning	Indkomst
A. Uden hensyn til SEL § 12, stk. 2					
Det danske selskab (ejerselskabet)	1.300	-1.300	0	0	0
EU/EØS-datterselskabet (det endelige underskud)	<u>-1.000</u>		<u>-1.000</u>	<u>0</u>	<u>-1.000</u>
I alt	<u>300</u>	<u>-1.300</u>	<u>-1.000</u>	<u>0</u>	<u>-1.000</u>
B. Med hensyn til SEL § 12, stk. 2					
Alt. 1 (baseret alene på det danske selskabs indkomst)					
	Årets indkomst	Egne underskud	Indkomst efter egne underskud	Årets udligning	Indkomst
Det danske selskab (ejerselskabet)	1.300	-783	517	-517	0
EU/EØS-datterselskabet (det endelige underskud)	<u>-1.000</u>		<u>-1.000</u>	<u>517</u>	<u>-483</u>
I alt	<u>300</u>	<u>-783</u>	<u>-483</u>	<u>0</u>	<u>-483</u>
Maksimalt underskudsforbrug:					
Grundbeløb SEL § 12, stk. 2 (forudsat)	8				
Underskudsanvendelse herudover, 60 % af 1.292 (1.300 - 8)	<u>775</u>				
Maksimalt underskudsforbrug	<u>783</u>				
C. Med hensyn til SEL § 12, stk. 2					
Alt. 2 (baseret på den fiktive sambeskatningsindkomst)					
	Årets indkomst	Egne underskud	Indkomst efter egne underskud	Årets udligning	Indkomst
Det danske selskab (ejerselskabet)	1.300	-183	1.117	-1.000	117
EU/EØS-datterselskabet (det endelige underskud)	<u>-1.000</u>		<u>-1.000</u>	<u>1.000</u>	<u>0</u>
I alt	<u>300</u>	<u>-183</u>	<u>117</u>	<u>0</u>	<u>117</u>
Maksimalt underskudsforbrug:					
Grundbeløb SEL § 12, stk. 2 (forudsat)	8				
Underskudsanvendelse herudover, 60 % af 292 (300 - 8)	<u>175</u>				
Maksimalt underskudsforbrug	<u>183</u>				

- Hvis der ikke skal tages hensyn til 60 pct.-reglen (A. ovenfor), udgør den fradragsberettigede del af det endelige underskud i eksemplet da DKK 0, således at det danske selskab skal selvangive en indkomst på DKK 1.300 mio. (1.300 - 0) (før modregning af selskabets fremførbare underskud)?

Og skal den faktiske anvendelse af 60 pct.-reglen ved den faktiske selvangivelse opgøres sådan, at der forbruges DKK 783 mio. af tidligere års underskud (8 + 60 pct. af 1.292)?

- Hvis der skal tages hensyn til 60 pct.-reglen, men dette skal baseres alene på det danske selskabs indkomst (B. ovenfor), udgør den fradragsberettigede del af det endelige underskud i eksemplet da DKK 517 mio., således at det danske selskab skal selvangive en indkomst på DKK 783 mio. (1.300 – 517) (før modregning af selskabets fremførbare underskud)?

Og skal den faktiske anvendelse af 60 pct.-reglen ved den faktiske selvangivelse opgøres sådan, at der forbruges DKK 473 mio. af tidligere års underskud (8 + 60 pct. af 783)?

- Hvis der skal tages hensyn til 60 pct.-reglen, men dette skal baseres på den "fiktive" sambeskatningsindkomst (C. ovenfor), udgør den fradragsberettigede del af det endelige underskud i eksemplet da DKK 1.000 mio., således at det danske selskab skal selvangive en indkomst på DKK 300 mio. (1.300 – 1.000) (før modregning af selskabets fremførbare underskud)?

Og skal den faktiske anvendelse af 60 pct.-reglen ved den faktiske selvangivelse opgøres sådan, at der forbruges DKK 183 mio. af tidligere års underskud (8 + 60 pct. af 292)?

Eftersom Skatteministeriet har valgt at knytte adgangen til fradrag for endelige underskud tæt sammen med sambeskatningsreglerne, er det vurderingen, at C. ovenfor er det korrekte.

Skatteministeriet anmodes om generelt at uddybe påvirkningen fra 60 pct.-reglen i SEL § 12, stk. 2 på det fremsatte lovforslag?

2.2.10. Singulært beskattet dansk selskab får nye ejere/ bliver en del af en sambeskatning

Hvis et singulært beskattet dansk selskab, der kontrollerer et EU/EØS-datterselskab, inden "endelighedsåret" bliver en del af en sambeskatningskreds (fx hvis aktierne i det danske selskab erhverves af et andet dansk selskab, eller hvis der foretages en skattepligtig eller skattefri aktieombytning), uden at concernforbindelsen mellem det danske selskab og EU/EØS-datterselskabet

afbrydes, ses det ikke at ændre ved, at det danske selskab i "endelighedsåret" kan opgøre et fradrag for endelige underskud efter den førnævnte sambeskatningsmetode. Kan dette bekræftes?

Side 31

Eksempel 8

	Årets indkomst	Egne underskud	Indkomst efter egne underskud	Årets udligning	Indkomst
Opkøbende selskab	175		175	-175	0
Det danske selskab (ejerselskabet)	800		800	-800	0
EU/EØS-datterselskabet (det endelige underskud)	-1.000		-1.000	975	-25
I alt	-25	0	-25	0	-25

Eksempel 9

- Hvis det danske selskab fra eksempel 8 inden "endelighedsåret" er blevet opkøbt af et andet dansk selskab, så der i "endelighedsåret" eksisterer en national sambeskatning mellem det opkøbende selskab og det danske selskab, og det opkøbende selskab i "endelighedsåret" har en indkomst på DKK 175, udgør den fradragsberettigede del af det endelige underskud i eksemplet da DKK 975, således at det danske selskab skal selvangive en indkomst på DKK -175 (800 - 975)?

Kan det generelt bekræftes, at et dansk selskab opretholder muligheden for at få fradrag for et endeligt underskud i sit EU/EØS-datterselskab, uanset om

- det danske selskab får nye ejere,
- går fra at være et singulært dansk beskattet selskab til at være en del af en sambeskatning med andre danske selskaber,
- går fra at være en del af én dansk sambeskatning til at indgå i en anden dansk sambeskatning, eller
- hvis en sambeskatning med andre danske selskaber udvides, indskrænkes eller ophører,

når blot det danske selskab opretholder kontrollen over EU/EØS-selskabet efter SEL § 31 C, og koncernforbindelsen hertil altså ikke mistes?

Omstrukturering af det danske selskab

Det anføres i de specielle bemærkninger til § 31 E, s. 65, og i overensstemmelse med principperne for sambeskatning, at:

Side 32

- *"Det følger heraf, at det vil være en betingelse, at underskuddet er opstået, mens det udenlandske datterselskab er koncernforbundet med det danske selskab og dermed, at underskud i udenlandske datterselskaber for indkomstperioder forud for det tidspunkt, hvor selskaberne bliver koncernforbundne, ikke kan fradrages, jf. selskabsskattelovens § 31 A, stk. 2."*

Og videre:

- *"Hvis koncernforbindelsen afbrydes mellem datterselskabet og det danske selskab m.v., vil underskud i det udenlandske datterselskab heller ikke kunne fremføres til modregning i det danske selskab i senere indkomstår."*

Hvordan skal der forholdes i forhold til muligheden for fradrag for endelige underskud efter den foreslåede SEL § 31 E ved en omstrukturering af det danske selskab, der ejer EU/EØS-selskabet?

- I situationer, hvor det danske selskab ophører med at eksistere (indskydende selskab ved en ophørsspaltning eller en fusion), og hvor et andet modtagende selskab fremadrettet kommer til at kontrollere EU/EØS-selskabet?
- I situationer, hvor det danske selskab ikke ophører med at eksistere (indskydende selskab ved en grenspaltning eller tilførsel af aktiver), men hvor ejerskabet til EU/EØS-selskabet ved spaltningen/tilførslen overføres til et andet dansk modtagende selskab, som derfor fremadrettet kommer til at kontrollere EU/EØS-selskabet?
- Og har det betydning, om omstruktureringen gennemføres skattefrit eller skattepligtigt?
- Og har det betydning, om det modtagende danske selskab er nystiftet eller et eksisterende selskab?
- Og har det betydning, om det modtagende danske selskab er et selskab "indenfor" en evt. eksisterende sambeskatningskreds eller er et koncerneksternt selskab?

Eftersom Skatteministeriet har valgt at knytte adgangen til fradrag for endelige underskud tæt sammen med sambeskatningsreglerne og reglerne om koncernforbindelse i SEL § 31 C, er det vurderingen, at muligheden for fradrag for endelige underskud i det danske selskab, der inden omstruktureringen ejede EU/EØS-selskabet, må overføres til det modtagende selskab, *når* blot det modtagende selskab indgår i – eller, hvis det er nystiftet: kommer til at indgå i – den *samme* sambeskatningskreds, som det hidtidige danske selskab indgik i før omstruktureringen.

Det vil sige, at det modtagende selskab da "succederer" i det indskydende selskabs situation i forhold til muligheden for fradrag for endelige underskud, og dermed også de underskudsbeløb, der er opstået i EU/EØS-datterselskabet inden, at dette ved omstruktureringen fik et nyt kontrollerende dansk ejerselskab.

Det bør være uden betydning, om omstruktureringen gennemføres skattefrit eller skattepligtigt, og det bør være uden betydning, om det modtagende selskab er nystiftet eller et eksisterende selskab.

Det afgørende bør alene være, at det modtagende selskab indgår i – eller, hvis det er nystiftet: kommer til at indgå i – den *samme* sambeskatningskreds, som det hidtidige danske selskab indgik i før omstruktureringen. Kan Skatteministeriet bekræfte dette?

2.2.11. Faste driftssteder og fast ejendom - § 31 E, stk. 1, 5. pkt.

I forlængelse af ovenstående anmodes Skatteministeriet tillige om at uddybe, hvordan reglerne om fradrag for endelige underskud efter den foreslåede SEL § 31 E ved en omstrukturering af det danske selskab, der ejer et fast driftssted i EU/EØS eller en fast ejendom i udlandet, hvorved ejerskabet til det faste driftssted i EU/EØS eller den udenlandske faste ejendom overføres til andet modtagende selskab, skal fortolkes?

I det foreslåede § 31 E, stk. 1, 5. pkt., om danske selskabers fradrag for endelige underskud i faste driftssteder og faste ejendomme i EU/EØS, fremgår det, at skattelovgivningens almindelige regler finder tilsvarende anvendelse med hensyn til begrænsninger i fradragsretten for tab og anvendelsen af disse tab inden for en eventuel sambeskatning.

Kan det bekræftes, at der for faste driftssteder og faste ejendomme i EU/EØS således ikke er et krav om, at det faste driftssted hhv. den faste ejendom skal være helejet eller sågar kontrolleret af det danske selskab?

Side 34

Fx vil et dansk selskabs ejerskab af 20 pct. af en efter dansk skatteret skattemæssigt transparent enhed (fx et dansk K/S eller et tysk KG), der driver et fast driftssted i EU/EØS, eller som ejer en fast ejendom i udlandet, berettigede det danske selskab til fradrag for det endelige underskud i hhv. det faste driftssted eller af den faste ejendom, der oppebæres af det danske selskab via den transparente enhed?

Og at fradragsmuligheden derfor også gælder, hvis et dansk selskab blot ejer fx 20 pct. af en fast ejendom i udlandet ved direkte ejerskab (i sameje med andre ejendomsejere)?

Kan den følgende forståelse af det foreslåede stk. 1, 5. pkt., og de tilhørende lovbemærkninger bekræftes, når det lægges til grund, at "endelighedskravet" i stk. 3 er opfyldt:

- For fradrag for endelige underskud i faste driftssteder i EU/EØS og af udenlandsk fast ejendom gælder der ikke på samme måde som for EU/EØS-datterselskaber i det foreslåede stk. 1, 4. pkt., en betingelse om, at underskuddet "kunne have været anvendt" efter reglerne for international sambeskatning?

Det vil sige:

- Hvis et dansk selskab, der igennem 10 år har haft et underskudsgivende fast driftssted i EU/EØS eller en underskudsgivende fast ejendom i udlandet, i år 10 afstår/nedlukker det faste driftssted hhv. den faste ejendom med et endeligt og fradragsberettiget underskud (ikke kildeartsbegrænset) efter danske regler til følge på DKK 1 mio., da skal det danske selskab blot fradrage underskuddet på DKK 1 mio. som en negativ indkomstkomponeent i sin danske indkomstopgørelse i år 10?
- Og at hvis det danske selskab i år 10 ikke har tilstrækkelig anden positiv indkomst til at kunne absorbere underskuddet på DKK 1 mio., da kan det ej anvendte beløb fremføres som en sædvanlig del af selskabets fremførbare underskud?

- Og at hvis underskuddet på DKK 1 mio. fx sammensættes af et fradragsberettiget driftsunderskud på TDKK 600 og et kildeartsbegrænset tab efter ejendomsavancebeskatningsloven på TDKK 400, da gælder det samme i forhold til ejendomstabet, sådan at selskabet kan anvende ejendomstabet på TDKK 400 i selskabets evt. anden ejendomsavance i år 10 og fremføre det overskydende ejendomstab til senere år til modregning i selskabets evt. fremtidige ejendomsavancer?

Side 35

Det vil da sige, at for faste driftssteder i EU/EØS og fast ejendom i udlandet skal det endelige underskud blot medtages som en negativ indkomstkomponeent i selskabets indkomstopgørelse i "endelighedsåret", og hvis selskabets indkomst i "endelighedsåret" herved bliver negativ, da kan selskabets underskud anvendes af evt. andre danske selskaber, som selskabet er sambeskattet med i endelighedsåret, og et evt. uudnyttet underskud kan fremføres af selskabet til brug i efterfølgende indkomstår – på helt samme måde, som hvis driftsstedet eller ejendommen havde været beliggende i Danmark. Kan dette bekræftes?

2.2.12. Opgørelse efter danske regler - § 31 E, stk. 1, 6. pkt.

Det fremgår af den foreslåede § 31 E, stk. 1, 6. pkt., at opgørelsen af det fradragsberettigede beløb skal ske efter danske regler.

EU/EØS-selskabet kan have et fast driftssted i et andet land, som kan være et EU/EØS-land eller et land udenfor EU/EØS. Hvordan skal indkomsten i det faste driftssted påvirke opgørelsen af det endelige underskud i EU/EØS-selskabet i disse respektive situationer?

Det bemærkes hertil, at ordlyden i det foreslåede § 31 E, stk. 1, 4. pkt., om, at det er en betingelse, at underskuddet kunne have været anvendt efter reglerne i SEL § 31 A, hvis der havde været valgt international sambeskatning, tilsiger, at underskuddet i EU/EØS-selskabet opgøres inklusive indkomsten i det faste driftssted, hvad enten dette er beliggende i eller udenfor EU/EØS, da indkomsten i det faste driftssted i begge situationer ville skulle medregnes, hvis det danske selskab havde valgt international sambeskatning.

Der er typisk forskel på skattereglerne i Danmark og det relevante udland. Et opgjort underskud efter danske regler kan således være større eller mindre end underskuddet opgjort i udlandet, herunder kan det forekomme, at opgørelsen efter danske regler udviser underskud, men opgørelsen efter udenlandske skatteregler udviser overskud.

Er Skatteministeriet enig i, at det er uden betydning for anvendelsen af de foreslåede regler i SEL § 31 E, hvad opgørelsen af resultatet efter udenlandske regler udviser i "endelighedsåret"?

Side 36

FSR – danske revisorer vil gerne bede Skatteministeriet om at kommentere på følgende i forhold til, at opgørelsen af det fradragsberettigede beløb efter forslaget til stk. 1, 6. pkt., skal ske efter danske regler:

- Skal der udarbejdes danske indkomstopgørelser for alle de indkomstår, hvor der har været kontrol med EU/EØS-selskabet hhv. ejerskab af det faste driftssted i EU/EØS eller den faste ejendom i udlandet?
- Er Skatteministeriet enig i, at det vil være den almindelige ligning hos Skatteforvaltningen, der afgør, om Skatteforvaltningen kan acceptere en efter danske regler udarbejdet indkomstopgørelse for EU/EØS-datterselskabet hhv. det faste driftssted i EU/EØS eller den faste ejendom i udlandet?
- Hvis EU/EØS-selskabet, det faste driftssted i EU/EØS eller den faste ejendom i udlandet af det danske selskab er erhvervet fra tredjemand (og altså ikke er et datterselskab eller et fast driftssted etableret af det danske selskab eller en fast ejendom opført af det danske selskab), skal reglerne for indgangsværdier i SEL § 31 A, stk. 7-8, anvendes for de udenlandske aktiver mv., der "inddrages" i en "fiktiv" international sambeskatning?
- Skal maksimeringsreglerne i SEL § 31 A, stk. 9, også anvendes ved en avanceopgørelse på disse aktiver?
- Skal der udarbejdes "fiktive" rentefradragsbegrænsningsopgørelser efter SEL §§ 11, 11 B og 11 C for de enkelte år, der inkluderer forholdene for EU/EØS-selskabet, det faste driftssted i EU/EØS eller den faste ejendom i udlandet, herunder nettofinansieringsudgifterne, de skattemæssige aktiver, EBIT/EBITDA mv.?
- Skal der ved opgørelsen af underskuddet for de enkelte år anvendes de skatteregler, der i Danmark gjaldt for de relevante år, hvor underskuddet blev oparbejdet, eller skal skattereglerne, der gælder i Danmark i "endelighedsåret", anvendes, uanset hvornår underskuddet blev oparbejdet?

2.2.13. Andre forhold

Et dansk selskab vil i en vis udstrækning selv kunne afgøre den tidsmæssige placering af "endelighedsåret", og dermed i hvilket indkomstår, at det endelige underskud kan fradrages. Der tænkes her på i hvilket år et EU/EØS-datterselskab vælges likvideret, et EU/EØS fast driftssted vælges solgt/nedlukket, eller en udenlandsk fast ejendom afhændes.

Særligt for EU/EØS-datterselskaber, hvor det efter § 31 E, stk. 1, 4. pkt., gælder, at et uudnyttet endeligt underskud i EU/EØS-selskabet bortfalder, kan det danske selskab have en interesse i, hvilket indkomstår, der skal være "endelighedsåret".

Er det korrekt forstået af FSR – danske revisorer, at det danske selskab selv godtgør opfyldelse af "endelighedskravet" i forslaget til stk. 3?

Og i så fald er Skatteministeriet så enig i, at en evt. bevidst placering af "endelighedsåret" til et bestemt indkomstår ikke vil være i strid med de foreslåede regler?

2.3. Bemærkninger til den foreslåede SEL § 31 E, stk. 2

2.3.1. Omfattede enheder

Efter forslaget til § 31, stk. 2 kan enheder omfattet af SEL § 1, stk. 1, nr. 5 a og 6, samt FBL under visse betingelser medregne underskud i faste driftssteder i EU/EØS og underskud af udenlandske faste ejendomme.

Enheder omfattet af SEL § 1, stk. 1, nr. 5 c - dvs. investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, jf. LL § 16 C, og for hvem skattepligten (ligesom nr. 6-enhederne) alene omfatter indtægt ved erhvervmæssig virksomhed mv. - kan (heller) ikke indgå i sambeskatning. Men nr. 5 c-enhederne er ikke nævnt i det foreslåede stk. 2, og har således (i modsætning til nr. 6-enhederne) ikke efter det foreslåede stk. 2 adgang til fradrag for endelige underskud i faste driftssteder i EU/EØS og af udenlandsk fast ejendom.

FSR – danske revisorer vil gerne høre Skatteministeriet om, hvad baggrunden for denne forskel er?

2.3.2. Faste driftssteder og fast ejendom af enheder omfattet af § 31 E, stk. 2

For enheder omfattet af stk. 2 ønskes det følgende bekræftet, ligesom ovenfor i forhold til § 31 E, stk. 1, 5. pkt., for selskabers mv. faste driftssted i EU/EØS og faste ejendomme i udlandet:

- For en enhed omfattet af § 31 E, stk. 2, er der ikke et krav om, at det faste driftssted hhv. den faste ejendom skal være helejet eller sågar kontrolleret af den danske enhed?
- For en enhed omfattet af § 31 E, stk. 2, skal det endelige underskud blot medtages som en negativ indkomstkomponeent i enhedens danske indkomstopgørelse i "endelighedsåret", og hvis enhedens indkomst i endelighedsåret herved bliver negativ, da kan enhedens underskud fremføres af enheden til brug i efterfølgende indkomstår – alt på helt samme måde, som hvis driftsstedet eller ejendommen havde været beliggende i Danmark?

2.3.3. Opgørelse efter danske regler

De enheder, der omfattes af det foreslåede stk. 2, har som anført i de specielle bemærkninger til § 31 E, stk. 2, lovforslagets. 66, slet ikke mulighed for at vælge international sambeskatning.

For de enheder, som er omfattet af stk. 2, og som har et endeligt underskud i et fast driftssted i EU/EØS eller af en udenlandsk fast ejendom, må det betyde, at reglerne om indgangsværdi i SEL § 31 A, stk. 7-8 og maksimeringsreglerne i SEL § 31 A, stk. 9, da ikke skal anvendes ved opgørelsen af det endelige underskud. Kan Skatteministeriet bekræfte det?

Kan det også bekræftes, at en fond, der beskattes efter FBL, ved opgørelse af et endeligt underskud i et fast driftssted i EU/EØS eller af en udenlandsk fast ejendom ikke skal anvende renteloftsreglen i SEL § 11 B, eftersom fonde omfattet af FBL ikke er nævnt i opregningen af de skattesubjekter i SEL § 11 B, stk. 1, der omfattes af bestemmelsen?

Kan det også bekræftes, at en fond, der beskattes efter FBL, ved opgørelse af et endeligt underskud i et fast driftssted i EU/EØS eller af en udenlandsk fast ejendom, ikke vil skulle tage hensyn til EBIT-reglen i SEL § 11 C, således som denne var gældende indtil indførelsen af EBITDA-reglen i den nugældende SEL § 11 C?

2.3.4. Mulig manglende henvisning

Det anføres i det foreslåede § 31 E, stk. 2, at § 31 E, stk. 1, 3. pkt. (endelighedskravet) og § 31 E, stk. 1, 6. pkt. (opgørelse efter danske regler) finder tilsvarende anvendelse.

I det foreslåede § 31 E, stk. 2, er der ingen henvisning til, at stk. 1, 5. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Bør der i § 31 E, stk. 2 være en henvisning til, at 1. led af § 31 E, stk. 1, 5. pkt., finder tilsvarende anvendelse – altså at "skattelovgivningens almindelige regler finder tilsvarende anvendelse med hensyn til begrænsninger i fradragsretten for tab" – eller anses dette at følge af, at stk. 1, 6. pkt. finder tilsvarende anvendelse?

2.4. Bemærkninger til den foreslåede SEL § 31 E, stk. 3

2.4.1. § 31 E, stk. 3, 2. pkt. – umuligt at anvende underskuddet i "kildestaten"

Af det foreslåede § 31 E, stk. 3, 2. pkt., fremgår udgangspunktet om, at et underskud er endeligt, hvis dette hverken i tidligere indkomstår eller i det pågældende indkomstår har været muligt, eller i et senere indkomstår vil være muligt at anvende underskuddet i "kildestaten".

I de specielle bemærkninger uddybes reglen, på s. 67, med, at "*Hvor et datterselskab eller et faste driftssted fortsat oppebærer eller har udsigt til at oppebære indtægter, vil et underskud ikke kunne anses for endeligt. Dette gælder, uanset om der måtte være tale om indtægter af en helt minimal størrelsesorden.*" (vores understregning)

FSR – danske revisorer vil gerne bede Skatteministeriet om at uddybe, hvad "udsigt til at oppebære indtægter" betyder?

Hvad vil der fx gælde, hvis det udenlandske selskabs underskud efter de udenlandske skatteregler kunne være udnyttet, havde det udenlandske selskab indkøbt/startede en ny virksomhed/aktivitet i det pågældende land, men dette ikke indgår i det danske selskabs/koncernens planer?

Eller hvis det udenlandske selskabs underskud efter de udenlandske skatteregler kunne være udnyttet, hvis det danske selskab havde tilført det udenlandske selskab yderligere egenkapital med heraf følgende renteafkast mv.?

Bestemmelsen uddybes yderligere på i de specielle bemærkninger s. 67 således, at "*Det forhold, at datterselskabet eller det faste driftssted ikke længere oppebærer indtægter, vil dog ikke i sig selv indebære, at et underskud kan anses*

for endeligt. Hvis der f.eks. efter skattereglerne i det pågældende land er mulighed for, at en tredjepart kan udnytte eller ville have kunnet udnytte underskuddet i et datterselskab, vil datterselskabets underskud således ikke kunne anses for endeligt. Dette indebærer, at der efter den foreslåede regel ikke vil foreligge et endeligt underskud, hvis det er muligt at sælge aktierne i datterselskabet inklusiv underskuddet, således at underskuddet potentielt kan anvendes efter ejerskiftet. Det følger af EU-Domstolens praksis, at det ikke er afgørende, om denne mulighed faktisk er blevet udnyttet."

Side 40

Som begrundelse for ovenstående argumentation anfører Skatteministeriet i bemærkninger afsnit 2.3.1.2 følgende:

"I forhold til datterselskaber har EU-Domstolen tillige fastslået, at der ikke vil kunne konstateres et endeligt underskud i en situation, hvor datterselskabet likvideres, hvis der forelå mulighed for en anvendelse af underskuddet i økonomisk henseende ved at overføre dette til en tredjepart inden afslutning af likvidationen, f.eks. ved salg af aktierne i datterselskabet, jf. EU-Domstolens domme af 19. juni 2019 i sag C-607/17, Memira Holding AB, og i sag C-608/17, Holmen AB."

FSR – danske revisorer vil gerne bede Skatteministeriets om at oplyse, hvor i de nævnte dommes præmisser, at ovenstående fremgår?

"Ejerskifte-reglerne" for handel med selskaber, der har skattemæssige underskud til fremførsel, er forskellige i de enkelte EU/EØS-lande.

I Danmark gælder som bekendt SEL § 12 D, hvorefter et ejerskifte på mere end 50 pct. af kapital/stemmer medfører, at underskuddet enten kun kan modregnes i visse indkomster (stk. 1 for selskaber med økonomisk risiko ved erhvervsmæssig aktivitet) eller slet ikke kan modregnes (stk. 2 for "tomme selskaber").

I Tyskland gælder fx en regel om, at underskud fortabes, hvis én aktionær direkte eller indirekte erhverver mere end 50 pct. af stemmerne i et selskab inden for en 5 års periode, men at underskud dog alligevel overlever i det omfang, at det kan rummes i de latente avancer ("hidden reserves") i underskudselskabet, som ved en realisation heraf vil skulle beskattes i Tyskland.

Kan det bekræftes, at vurderingen af, om det er muligt at sælge aktierne i datterselskabet inklusive underskuddet med den virkning, at underskuddet potentielt kan anvendes efter ejerskiftet, skal ske:

Side 41

- Som en specifik vurdering for det enkelte datterselskab, og
- Under hensyntagen til dette datterselskabs specifikke forhold (fx om det er et "tomt selskab", hvilket må være det normale i de situationer, der vil være relevante for den foreslåede SEL § 31 E), og
- Efter forholdene på det tidspunkt, hvor datterselskabet likvideres?

Altså generelt som en hypotetisk vurdering af, om der er nogen alternativer overhovedet til likvidationen, som det danske selskab kunne have foretaget sig med sit datterselskab i EU/EØS-landet, og som potentielt kunne have medført, at underskuddet ville kunne udnyttes af andre?

Hvordan skal det danske selskab fx forholde sig i forhold til et tysk datterselskab, hvor det er forståelsen af de tyske regler, at et selskabs underskud potentielt kan overleve et ejerskifte, når blot én aktionær ikke direkte eller indirekte erhverver mere end 50 pct. af stemmerne? Skal det danske selskab fx have afdækket, om der ville kunne findes fem uafhængige købere af hver 20 pct. af stemmerne i det tyske datterselskab? Eller skal det danske selskab kunne sandsynliggøre, at dette ikke ville være tilfældet?

Og hvordan skal det danske selskab forholde sig, hvis fx de udenlandske skatteregler medfører, at et underskud ved et ejerskifte bortfalder for en dels vedkommende, men måske ikke fuldt ud, eller hvor et underskud efter et ejerskifte fremover kun kan modregnes i visse indkomster?

Det foreslåede § 31 E, stk. 3, 2. pkt., er i de specielle bemærkninger på s. 67 yderligere uddybet derhen, at *"Der er lande, som har regler, hvorefter et underskud i et likvideret selskab eller et lukket fast driftssted kan anvendes af f.eks. et nyetableret fast driftssted, hvis dette etableres inden for et nærmere angivet tidsrum efter afviklingen. I så fald vil et underskud først kunne anses for endeligt, når den pågældende tidsperiode er udløbet. De anførte betragtninger kan også være relevante i den situation, hvor der foreligger salg af en fast ejendom."*

Kan det i disse situationer bekræftes, at underskuddet i så fald vil skulle fradrages af det danske selskab i det indkomstår, hvori "den pågældende tidsperiode er udløbet"?

2.4.2. § 31 E, stk. 3, 3. pkt. – underskudsanvendelse i andre lande end "kildestaten"

Det foreslåede § 31 E, stk. 3, 3. pkt., ses at skulle værne mod, at et underskud kan fradrages i Danmark, hvis underskuddet er eller kunne være anvendt i et andet land end i "kildestaten".

Ordlyden af det foreslåede § 31 E, stk. 3, 3. pkt., er således "*Uanset 1. pkt. er et underskud ikke endeligt, når det er anvendt eller vil kunne anvendes i et andet land, end det i 1. pkt. omhandlede land.*"

I de specielle bemærkninger til bestemmelsen, lovforslaget s. 67-68 beskrives et eksempel på hensigten med 3. pkt.:

"Reglen vil f.eks. skulle omfatte den situation, hvor det amerikanske moderselskab i en koncern, der yderligere består af et dansk datterselskab med et udenlandsk datterselskab, der er hjemmehørende i andet EU-land, anvender de amerikanske check the box regler i forhold til det danske datterselskab og det udenlandske datterdatterselskab med den virkning, at disse selskaber anses for transparente efter amerikanske regler. Underskud i datterdatterselskabet vil dermed kunne fradrages hos det amerikanske moderselskab. I den situation skal det danske datterselskab ikke tillige kunne fradrage underskud i dets udenlandske datterselskab (det amerikanske moderselskabs datterdatterselskab), idet det i så fald vil medføre, at samme underskud kan fradrages to gange."

Hvis det amerikanske moderselskab i Skatteministeriets eksempel ikke anvender de amerikanske check the box regler, men i stedet foretager et fradrag for et tab aktierne i det danske selskab fx efter amerikanske regler om "worthless stock deduction", er Skatteministeriet da enig i, at modifikationen i stk. 3, 3. pkt., ikke finder anvendelse?

Det bemærkes hertil, at det ikke er *underskuddet* (udtrykket "det" i bestemmelsen) i EU/EØS-selskabet, der er anvendt eller vil kunne anvendes i Amerika, men at når der er tale om "worthless stock deduction", at det amerikanske selskab foretager fradrag for et *kapitaltab* på aktierne i det danske selskab.

Er Skatteministeriet enig i, at et driftsunderskud og et kapitaltab konceptuelt ikke er det samme, og at det gør en forskel i forhold til reglen i § 31 E, stk. 3, 3. pkt., hvordan "det andet land" bruger det endelige underskud?

Side 43

Er det i Skatteministeriets eksempel afgørende, om det amerikanske moderselskab "har" anvendt de amerikanske check the box regler, eller efter amerikanske regler "kunne" have anvendt disse regler, men de facto har undladt at gøre det? I sidstnævnte scenario "kunne" underskuddet have været anvendt, men "vil kunne" er ikke opfyldt.

2.4.3. § 31 E, stk. 3, 4. pkt. – ikke fradrag, hvis udenlandske "særegenheder" er årsag til manglende lokal udnyttelse

Det foreslåede § 31 E, stk. 3, 4. pkt., ses at skulle have til hensigt at afskære, at Danmark skal indrømme fradrag for et underskud, hvis der er udenlandske skatteregler, der umuliggør lokal udnyttelse af underskuddet, og de udenlandske skatteregler på det pågældende punkt samtidigt er skærpede ("særegenheder") i forhold til de tilsvarende danske skatteregler.

Ordlyden af det foreslåede § 31 E, stk. 3, 4. pkt., er således *"Et underskud er heller ikke endeligt, i det omfang det i tidligere indkomstår, det pågældende indkomstår eller i senere indkomstår kunne være anvendt eller ville kunne anvendes, hvis reglerne om adgang til fradrag for underskud i det i 1. pkt. omhandlede land havde været identiske med de danske regler herom."*

I de specielle bemærkninger til bestemmelsen er der, på s. 68-69, givet tre følgende eksempler på reglens anvendelsesområde:

1. Et underskud vil aldrig kunne anses for endeligt i den situation, hvor det kunne have været udnyttet, såfremt datterselskabet, det faste driftssted eller den faste ejendom havde indgået i en *dansk obligatorisk* sambeskatning.
2. Hvis årsagen til, at et datterselskab eller et fast driftssted ikke kan anvende et underskud, beror på regler om begrænsning i adgangen til underskudsforeførsel, modsat de danske regler om tidsbegrænset foreførsel, vil et underskud aldrig kunne anses for endeligt.

3. Købes en fast ejendom beliggende i et land, som har regler om, at der ikke er fradrag, hvor ejendomme af den pågældende type sælges med tab, vil et sådant tab aldrig kunne anses for endeligt.

Side 44

I forhold til Skatteministeriets eksempel 1 forstår FSR – danske revisorer det sådan, at hvis et dansk selskab fx har et overskudsgivende og et underskudsgivende datterselskab i samme EU/EØS-land, og hvor dette land fx ikke har regler, der muliggør lokal sambeskatning, da vil et underskud i det underskudsgivende datterselskab ikke være endeligt i det omfang, at underskuddet kunne have været modregnet i overskud hos det overskudsgivende datterselskab, såfremt de danske regler om *national sambeskatning* havde været gældende i det pågældende udland. Kan Skatteministeriet bekræfte det?

Kan Skatteministeriet også bekræfte, at fradrag ikke afskæres efter forslaget til § 31 E, stk. 3, 4. pkt., hvis et EU/EØS-land ikke tillader *international sambeskatning*, sådan som Danmark tilbyder?

Altså hvis fx et underskudsgivende datterselskab er beliggende i et EU/EØS-land, der ikke tilbyder *international sambeskatning*, da vil det forhold, at underskuddet kunne have været udnyttet, såfremt det pågældende land havde regler om *international sambeskatning* svarende til de danske, ikke afskære fradrag efter 4. pkt.?

Ligeledes i forhold til Skatteministeriets eksempel 1, hvorefter et underskud aldrig vil kunne anses for endeligt i den situation, hvor det kunne have været udnyttet, såfremt datterselskabet, det faste driftssted eller den faste ejendom havde indgået i en dansk obligatorisk sambeskatning, beder FSR – danske revisorer Skatteministeriet uddybe, hvilken dom fra EU-domstolen og præmisser heri, at dette kan udledes?

I forhold til Skatteministeriets eksempel 3 med en fast ejendom, kan det da bekræftes, at efter § 31 E, sk. 3, 4. pkt., afskæres status som et endeligt underskud ikke hvis det pågældende udland tillader fradrag for kapitaltab på en fast ejendom, men efter et kildeartsprincip som i den danske ejendomsavancebeskatningslov?

2.5. SEL § 31 E, stk. 4

Den foreslåede bestemmelse hjemler krav om, at den skatteyder, der medregner endelige underskud, skal indsende oplysninger, der godtgør, at betingelserne herfor opfyldes.

Side 45

I de specielle bemærkninger til bestemmelsen, s. 69, er det anført, at Skatteforvaltningen vil kunne afvise underskudsfradraget, hvis de fornødne oplysninger ikke *"er indsendt."*

FSR – danske revisorer forstår bestemmelsen på den måde, at der som i enhver anden ligningssag vil være tale, at Skatteforvaltningen skal udsende agterskrivelse om påtænkt forhøjelse af det danske selskabs selvangivne indkomst (hvori underskuddet er fradraget), og at det i den forbindelse er muligt for det danske selskab at uddybe de oplysninger, der blev givet ved selvangivelsen, såfremt disse ikke vurderes fornødne af Skatteforvaltningen.

Kan Skatteministeriet bekræfte det?

3. Ændringerne til reglerne om fast driftssted

3.1. Indledning

FSR – danske revisorer anerkender, at de danske regler med lovforslaget bringes op på internationalt niveau, således at også reglerne i OECDs modeloverenskomst følges.

3.2. Definitionen af et fast driftssted

Definitionen af, hvornår der forligger et fast driftssted, når der udøves erhverv gennem et fast forretningssted her i landet, skrives således på ny ind i SEL § 2, og det angives i bemærkningerne, hvor der er tale om en kodificering af gældende ret og, hvor der er materielle ændringer.

Kan Skatteministeriet i den forbindelse bekræfte, at den foreliggende praksis vedrørende hjemmekontor kan lægges til grund for fortolkning af, om et selskab m.v. har et forretningssted?

Ifølge bemærkningerne til lovudkastet foreligger der et fast driftssted fra det tidspunkt, hvor virksomheden begynder at blive udøvet fra det faste forretningssted. Det angives dog også, at der ikke foreligger fast driftssted i den fase, hvor forretningsstedet etableres, mens der foreligger et fast driftssted, hvis

forretningsstedet er taget i brug, selvom det kun er til forberedelse af den egentlige aktivitet.

Side 46

Er det korrekt, at der kan være tale om et fast driftssted inden virksomheden, som sådan begynder at blive udøvet, idet der kun sker forberedelse?

Kan Skatteministeriet i øvrigt opstille kriterier, der ved den praktiske brug af reglerne, gør det muligt at skelne mellem etableringsfasen og fasen med forberedelse af aktiviteten?

Efter forslaget til SEL § 2 skal der i relation til bygge- og anlægsarbejde m.v. foreligge et fast driftssted fra første dag. Bestemmelser i en dobbeltbeskatningsoverenskomst kan dog fravige herfra, og af lovudkastet fremgår, at den danske regel kan få betydning i de tilfælde, hvor den udenlandske virksomhed er hjemmehørende i et land, som Danmark ikke har indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst med.

Kan Skatteministeriet bekræfte, at det imidlertid også gælder i tilfælde, hvor det udenlandske bygge/anlægs-selskab vælger ikke at påberåbe sig dobbeltbeskatningsoverenskomsten?

Reglen om, hvornår der foreligger et fast driftssted i bygge/anlægs-tilfælde har sammenhæng med, hvornår der udløses begrænset skattepligt for de fysiske personer, der udfører arbejde i Danmark. Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1, bliver fysiske personer begrænset skattepligtige til Danmark, når arbejdsgiveren har hjemting i Danmark eller er skattepligtig af erhvervsvirksomhed med fast driftssted i Danmark. Herom angives det i lovudkastet, at når der efter danske regler foreligger fast driftssted vedrørende byggeri/anlæg fra første dag, vil lønmodtagere ligeledes blive skattepligtige til Danmark fra den første dag, uanset skattepligten ikke kan håndhæves over for arbejdsgiveren som følge af, at bestemmelser i en dobbeltbeskatningsoverenskomst fastlægger, at fast driftssted først opstår på et senere tidspunkt.

FSR – danske revisorer har forståelse for behovet for denne regel, men hvis et fast driftssted efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten eksempelvis først foreligger efter 6 måneder, hvordan kan arbejdsgiveren – der har det faste driftssted – da være skattepligtige fra første dag, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1?

Kan Skatteministeriet bekræfte, at definitionen af fast driftssted i alle danske lovbestemmelser for fremtiden vil være identisk med definitionen i artikel 5 i OECDs modeloverenskomst fra 2017 med kommentarer, når bortses fra de danske særregler om bygge-/anlægsarbejder og om investeringer i aktier mv.?

3.3. Virksomhed af forberedende eller hjælpende karakter

Virksomhed af forberedende og hjælpende karakter skal fortsat ikke udløse fast driftssted, men eksempler på, hvad der anses for aktiviteter af forberedende og hjælpende karakter, skal ikke længere fremgå af lovteksten. Som årsag angives, at der fremover skal ske en konkret vurdering.

Ved denne vurdering vil det tale for, at aktiviteter er af forberedende og hjælpende karakter, hvis aktiviteterne har en så fjern forbindelse til virksomhedens centrale indtægtsskabende aktiviteter, at der vanskeligt kan allokeres en del af virksomhedens profit til det faste driftssted. På den anden side vil det tale for, at aktiviteterne ikke er af forberedende og hjælpende karakter, hvis aktiviteterne indgår som en væsentlig og essentiel del i den samlede virksomhed.

Som et mere praktisk eksempel på disse vurderinger angives et eksempel, hvor et udenlandsk selskab har en installation, der udelukkende anvendes med henblik på oplagring og udlevering af virksomhedens egne varer.

Om dette eksempel angives det, at der efter de nugældende regler ikke ville bestå et fast driftssted, fordi lagerfunktionen ville blive anset for at være af forberedende og hjælpende karakter. Efter de foreslåede regler skal der derimod foretages en konkret vurdering, og efter de nye kommentarer til OECDs modeloverenskomst, vil funktionerne ikke blive anset for udelukkende af forberedende eller hjælpende karakter, når f.eks. en virksomhed, der sælger varer over internettet og opretholder et meget stort varehus, der anvendes til opbevaring af virksomhedens varer med henblik på udlevering til kunderne i det pågældende land.

FSR – danske revisorer vil gerne bede Skatteministeriet komme med eksempler på sondringen mellem hvornår en funktion er en væsentlig og essentiel del af den samlede virksomhed og hvornår den ikke er?

Der foreslås også indsat en regel, som hindrer, at aktiviteter splittes op mellem flere nært forbundne fysiske eller juridiske personer, jf. LL § 2, med henblik på, at samtlige aktiviteter anses for forberedende eller hjælpende, således, at ingen etablerer fast driftssted.

Side 48

Fremover skal funktionerne hos flere selskaber, jf. LL § 2 (herunder fuldt skattepligtige danske selskaber), vurderes, om de kan anses for gensidigt supplerende (komplementære) funktioner i udøvelse af erhvervsvirksomhed, sådan at disse funktioner ud fra en samlet betragtning ikke længere kan anses for at være af forberedende eller hjælpende karakter.

Hvis den samlede betragtning fører til, at der foreligger et fast driftssted, idet der foreligger "komplementære funktioner", er det så samtlige nærtstående selskaber, der skal anses for at have fast driftssted i Danmark eller er det kun enkelte nærtstående selskaber ud fra en betragtning af aktivitetens indhold/omfang?

Hvis det er samtlige selskaber, kan de enkelte selskaber da fradrage de omkostninger, der efter LL § 2, skal betales koncerninternt, for at der handles på markedsvilkår, i opgørelsen af det faste driftssteds indkomst?

Der gennemgås i kommentarerne til artikel 5 i modeloverenskomsten i 2017-udgaven, et eksempel, hvor et selskab, RCO, i land R, producerer og sælger varer, ligesom selskabet ejer en lille lagerbygning i land S, hvori der haves enkelte store genstande. I land S er også RCOs datterselskab, SCO, der har en forretning, hvorfra produkter købt fra RCO sælges. Det angives i kommentarerne, at der opstår fast driftssted, når SCO sælger en genstand, som medarbejderne i SCO henter fra RCOs lager, hvorefter de leverer genstanden til kunden, idet:

- SCO og RCO er nært forbundne foretagender
- SCOs forretning betragtes som SCOs faste driftssted (idet det nævnes, at et selskab godt kan have fast driftssted i det land, hvor det også er fuldt skattepligtigt)
- Den forretningsmæssige virksomhed udøvet af RCO i lagerbygningen og af SCO i forretningen betragtes som komplementære funktioner, der er en del af en sammenhængende virksomhedsdrift

Hvad er præcist konsekvensen i eksemplet?

- Skal SCOs aktiviteter anses for udvidet med RCOs lageraktiviteter, og hvis det er tilfældet, hvordan påvirkes da SCOs indkomstopgørelse?

- Skal RCO anses for at have fast driftssted i land S, og hvis ja, hvad omfatter det faste driftssted da og hvordan skal indkomstopgørelsen for RCO foretages?
- Skal såvel SCO som RCO anses for at have et fælles fast driftssted i land S, og hvis det er tilfældet, hvordan foretages indkomstopgørelsen for SCO og for RCO?

Betyder den foreslåede regel om, hvilke funktioner, der skal anses for at være af forberedende eller hjælpende karakter, at den danske praksis, hvorefter et udenlandsk selskab forskellige aktiviteter i Danmark anses som flere forskellige faste driftssteder, må anses for fuldstændig forladt, sådan at det udenlandske selskabs aktiviteter i Danmark – uanset de drives særskilt – altid skal anses som en og samme virksomhed ved bedømmelsen af, om det udenlandske selskab har fast driftssted i Danmark?

Inddragelse af andre skattesubjekters aktiviteter i vurderingen af, om der er tale om forberedende eller hjælpende aktiviteter, kan – såfremt skattemyndighederne vælger en vidtgående fortolkning – få ganske store konsekvenser.

Skatteministeriet bedes derfor i lovbemærkningerne indføje forhold, der sikrer, at den fremtidige fortolkning ikke går for vidt med den følge, at selskaber, der ellers opererer selvstændigt i alt for mange tilfælde, vil blive anset for at have funktioner, der er komplementære med andre koncernselskaber. Det bør således sikres, at det kun er tilfælde, hvor der er stor sandsynlighed for, at der er tale om en kunstig opsplnitning, der bliver omfattet af den nye regel.

3.4. Uafhængige agenter – SEL § 2, stk. 5

Anvender et udenlandsk selskab en uafhængige agent til at varetage sine interesser i Danmark, vil det udenlandske selskab fortsat ikke skulle anses for at have etableret et fast driftssted, når det forudsættes, at agenten handler inden for rammerne af sin erhvervsvirksomhed.

Det forslås dog også, at en repræsentant ikke skal anses for uafhængig, hvis repræsentanten udelukkende eller næsten udelukkende handler på vegne af en eller flere fysiske eller juridiske personer, hvormed repræsentanten har en forbindelse som nævnt i LL § 2.

Det er FSR – danske revisorers forståelse, at denne bestemmelse retter sig mod de såkaldte kommissionærstrukturer, og ikke de situationer, hvor en udenlandsk

koncern eksempelvis har et dansk salgsdatterselskab, der køber og videresælger produkter i eget navn til eksempelvis danske kunder. Kan Skatteministeriet bekræfte denne opfattelse?

Side 50

3.5. Afhængige agenter – SEL § 2, stk. 4

Det foreslås, at det ikke længere skal være en betingelse for fast driftssted at den afhængige agent handler i hvervgiverens navn. Vil denne ændring ikke gøre det svært at skelne mellem afhængige og uafhængige agenter? Skatteministeriet bedes opstille kriterier, der fremover kan anvendes til at skelne mellem afhængige og uafhængige agenter.

Det angives i lovudkastet, at det afgørende efter den foreslåede regel er, hvorvidt agenten handler på virksomhedens vegne i forhold til tredjemand. I forlængelse heraf angives, at det ved en konkret vurdering skal afgøres, om den forretningsmæssige realitet er, at agenten spiller en afgørende rolle ved indgåelsen af aftaler på virksomhedens vegne.

Skatteministeriet bedes bekræfte, at det afgørende for, hvorvidt der er et dansk fast driftssted er, at den afhængige agent er afgørende for, at den udenlandske hvervgiver får omsat aktiver, brugsret eller tjenesteydelser på det danske marked?

Skatteministeriet bedes uddybe, hvornår en agent "jævnligt" udnytter en fuldmagt samt uddybe i hvilke situationer en agent anses for at spille en afgørende rolle ved indgåelse af aftaler, der "rutinemæssigt" indgås uden at blive væsentligt ændret af hvervgiver.

3.6. Fjernsalg – Nuværende SEL § 2, stk. 6

Det foreslås at ophæve den gældende regel i SEL § 2, stk. 6, hvorefter en repræsentant ikke udløser fast driftssted for hvervgiver, hvis repræsentanten alene udfører passiv ordremodtagelse samt eventuelt indpakning, opmagasinering, forsendelse, fakturering, reparation og produktion. Kan Skatteministeriet bekræfte, at sådanne situationer herefter skal vurderes efter de almindelige regler for fast driftssted?

3.7. Udenlandske faste driftssteder – CFC – SEL § 8, 2

Det angives i lovudkastet, at et moderselskab skal medregne hele det faste driftssteds positive indkomst uanset moderselskabets direkte eller indirekte ejerandel i det faste driftssted. Hvis det faste driftssted f.eks. udgør et

interessentskab, da skal moderselskabet vel ikke medregne mere end selskabets andel af interessentskabets indkomst?

Side 51

4. Ændringerne til transfer pricing-reglerne

FSR – danske revisorer har forståelse for, at Skatteministeriet ønsker at skabe så tydelig lovgivning som muligt og ønsket om en tydeliggørelse af det såkaldte samtidighedskrav.

FSR – danske revisorer har dog følgende kommentarer til den del af forslaget, der primært retter sig mod forslaget om indsendelse af transfer pricing dokumentation senest samtidig med oplysningsskemaet (tidligere selvangivelsen).

4.1. Dokumentation for rent danske transaktioner?

Efter skattekontrollovens § 39 sammenholdt med § 37, stk. 1, nr. 6 skal der udarbejdes skriftlig transfer pricing dokumentation for både grænseoverskridende transaktioner og rent danske transaktioner.

Reglerne om dokumentation for rent danske transaktioner blev indført i 2005 ud fra en betragtning om, at det ville være EU stridigt, såfremt der alene var krav om dokumentation for grænseoverskridende transaktioner.

FSR – danske revisorer skal opfordre til, at det vurderes om disse EU bekymringer fortsat er tilstede særligt henset til, at en række EU-lande ikke har samme krav.

FSR - danske revisorer skal derfor opfordre til, at kravet om dokumentation lempes for rent danske transaktioner.

4.2. Behov for forlænget ligningsfrist?

Efter skatteforvaltningslovens § 26, stk. 5 er den ordinære ligningsfrist udvidet til 5 år og 4 måneder for så vidt angår kontrollerede transaktioner. Den forlængede ligningsfrist blev indført for at give skattemyndighederne tilstrækkelig tid til at foretage revision af kontrollerede transaktioner.

Dette hensyn synes ikke længere at være til stede efter, at dokumentationen efter forslaget skal indsendes samtidig med oplysningsskemaet, idet skattemyndighederne nu får den fornødne dokumentation til rådighed automatisk.

FSR – danske revisorer skal derfor opfordre til, at den forlængede ligningsfrist ophæves i de tilfælde, hvor den skattepligtige indsender en tilstrækkelig dokumentation samtidig med oplysningskemaet, således at der i disse tilfælde alene gælder en ordinær ligningsfrist.

4.3. Omfanget af den indsendte dokumentation

I forhold til selve indsendelsen af transfer pricing dokumentationen har FSR – danske revisorer følgende kommentarer:

Efter bekendtgørelse nr. 1297 af 31. oktober 2018 § 2 omfatter en transfer pricing dokumentation to dele; nemlig en fælles dokumentation for hele koncernen og en landespecifik dokumentation for hver skattepligtig i koncernen.

Som en del af dokumentationen indgår en række bilag:

- Kopi af alle væsentlige kontrollerede aftaler, som den skattepligtige er med i (§ 5, stk. 2, nr. 4),
- kopi af eksisterende unilaterale, bilaterale og multilaterale APA'er samt andre skatteaftaler og -afgørelser med fremadrettet virkning, som den skattepligtige ikke er part i, men som er relevante i forhold til de kontrollerede transaktioner. (§5, stk. 2, nr. 4),
- samt efter § 5, stk. 3:
 1. Hvis der findes et revideret årsregnskab for den skattepligtige for indkomståret, skal dette vedlægges, og hvis ikke, skal et eventuelt foreliggende ikke-revideret regnskab vedlægges i stedet.
 2. Data og allokeringskemaer, der viser, hvordan de regnskabsmæssige data, som er brugt ved transfer pricing-metoden, kan afstemmes til årsregnskabet for den skattepligtige.
 3. Oversigter og skemaer, der viser de relevante økonomiske, finansielle eller regnskabsmæssige data for de sammenlignelige uafhængige transaktioner, som er anvendt ved transfer pricing-analysen, samt angivelse af kilden til disse data.

Der kan således være tale om ganske omfattende materiale, og FSR – danske revisorer skal opfordre til, at det overvejes om samtlige bilag mv. skal medsendes i forbindelse med indsendelse af oplysningskemaet.

FSR – danske revisorer har i forbindelse med udarbejdelsen af høringsudkastet fået en henvendelse fra en virksomhed, der omsætter for knap 2 mia. kr., med datterselskaber i 5 lande.

Den pågældende virksomhed oplyser, at deres seneste dokumentation omfatter over 425 bilag, inklusive regnskaber og aftaler. Nogle af bilagene er excel-filer med store datamængder og flere faneblade, der derfor ikke egner sig til udskrivning. Virksomheden anvender sit eget arkiveringssystem med interne henvisninger mellem de enkelte dokumenter. Denne virksomhed har skønnet, at det vil tage minimum 2 uger alene at gøre deres udarbejdede dokumentation indsendelsesklar. Det vil derfor stille store krav både til virksomheden, der skal gøre dokumentationen indsendelses parat, men også til Skattestyrelsens systemer, der skal kunne håndtere de store datamængder.

FSR – danske revisorer vil derfor høre, hvilke overvejelser Skatteministeriet har gjort sig i forhold til, hvorledes dokumentationen indsendes (format mv.), samt via hvilket medie, herunder om det er nødvendigt, at alle bilag medsendes dokumentationen sammen med oplysningsskemaet.

Der vil ligeledes i mange tilfælde være tale om særdeles sensitiv information og kan indeholde forretningshemmeligheder om forretningsstrategier mv.

FSR – danske revisorer skal derfor høre, hvilke overvejelser Skatteministeriet har gjort sig i forhold til håndtering af denne sensitive information, herunder hvilke medarbejdere mv., der vil have adgang til informationen.

Derudover vil FSR – danske revisorer henlede opmærksomheden på, at for de danske skattepligtige, hvor fællesdokumentation udarbejdes i udlandet typisk som følge af, at den danske skattepligtige er en del af en udenlandske koncern, kan fristen for udarbejdelsen af fællesdokumentationen være på et andet tidspunkt end efter de danske regler.

FSR – danske revisorer skal derfor opfordre til, at fristen for indsendelsen af fællesdokumentationen følger evt. frister i det land, hvor det ultimative moderselskab er hjemmehørende eller alternativt, at der alene stilles krav om indsendelse af den landespecifikke fil, og således at fællesdokumentation alene indsendes ved påkrav.

Det kunne også overvejes at lade indsendelsesfristen følge fristen for indsendelse af land-for-land rapportering, for at give virksomhederne den fornødne tid til at gøre dokumentationen fremsendelsesklar.

FSR – danske revisorer skal opfordre Skatteministeriet til at redegøre for, i hvilket omfang en manglende indsendelse af transfer pricing dokumentationen, eller dele heraf vil medføre bødekraft.

Side 54

FSR – danske revisorer står gerne til rådighed for en uddybning af ovenstående.

Med venlig hilsen

Klaus Okholm
Formand for skatteudvalget

Louise Egede Olesen
Skattekonsulent

Skatteministeriet

Att. Kim Lundgaard Hansen og Simon Lind

Via email til klh@skm.dk, sli@skm.dk
Med kopi til lovgivningoekonomi@skm.dk

J.nr.715240 JSA/JSA
JSA@gorrissenfederspiel.com
Dok. nr.

København, den 10. oktober 2019

Høringsvar - Lovforslag om ændring af selskabsskatteloven m.v. - Skatteministeriets j.nr. 2019-6665

Ovennævnte udkast til lovforslag giver anledning til følgende bemærkninger:

CFC-beskatning

De foreslåede ændringer må forventes at føre til nedsat dansk vækst.

Der findes mange succesfulde danske virksomheder, som er ekspanderet internationalt.

Ved ekspansion får lokale udenlandske datterselskaber ret til at bruge virksomhedens navn og varemærker, butiksindretninger, designs, procedurer, opskrifter osv. Disse rettigheder betaler datterselskaberne markedsførelse for, og betalingerne beskattes allerede i Danmark.

Datterselskabernes salg af varer og tjenesteydelser må antages i noget omfang at skyldes brugen af koncernens navn, varemærke og øvrige rettigheder. Der ville blive solgt færre sko, smykker, sandwiches, brød, transportydelser, højttalere og beklædningsgenstande, hvis datterselskabet skulle sælge sine varer og ydelser under eget navn, under andre varemærker og med anvendelse af egne opskrifter, designs og forretningsgange. Og salget ville ske til andre priser.

Skatteministeriet bedes derfor besvare følgende spørgsmål:

- Medfører de foreslåede regler, at datterselskabets merindkomst ved at tilhøre en dansk koncern og gennem det danske moderselskab få

Gorrissen Federspiel
Advokatpartnerselskab
Axeltorv 2
1609 København V

T +45 33 41 41 41
F +45 33 41 41 33

www.gorrissenfederspiel.com

CVR Nr.: 38 05 24 97

adgang til at bruge navn, varemærker, opskrifter og øvrige immaterielle rettigheder vil udgøre CFC indkomst?

- Hvorledes skal merindkomsten i givet fald beregnes? Er merindkomsten lig forskellen mellem produktions- eller indkøbspris og salgspris? Hvis et par mærkevarsko med en produktionspris på 100 kr. sælges for 600 kr. til datterselskabet og for 1.200 kr. af datterselskabet til forbrugeren, hvorledes skal CFC indkomsten så beregnes, hvis det lægges til grund, at forbrugeren kun ville betale 150 kr. for et par tilsvarende no name sko? Gør det konkret nogen forskel, om der er sket konsumtion af varemærkeretten?
- Vil en andel af indkomst fra salg af bagerbrød i en udenlandsk bagerbutik udgøre CFC indkomst, når brødet er produceret efter dansk opskrift, butikken er indrettet efter et dansk butikskoncept, og butikken bærer den danske kædes navn?
- Vil en andel af indkomst fra smykker solgt i en udenlandsk butik udgøre CFC indkomst, når butikken bærer det danske moderselskabs navn?
- Vil en andel af indkomst fra advokatydelse leveret af en udenlandsk enhed af en dansk advokatvirksomhed være CFC indkomst, når enheden bærer den danske advokatvirksomheds navn?

Den vide definition af CFC indkomst er et særligt problem, fordi de foreslåede regler skal gælde datterselskaber i alle lande, ikke kun datterselskaber i lande med lav skat (der mangler en lavskattetest, som undtager datterselskaber i lande med et sammenligneligt skatteniveau) eller tomme postkasseselskaber (der mangler en aktivitetstest, som undtager datterselskaber med reel aktivitet).

Ingen andre medlemslande ses at have implementeret ATAD direktivet på den foreslåede måde uden hverken lavskattetest eller aktivitetstest. Hvis der havde været reelt behov for så vidtgående regler, så havde Danmark næppe været ene om at indføre dem.

Konsekvensen vil være, at nogle nye danske opstartsvirksomheder vil flytte hovedsæde til udlandet tidligt i deres livscyklus før en international ekspansion. Forslaget er væksthæmmende.

Transfer Pricing dokumentation

Det er et almindeligt forvaltningsprincip i enhver anstændig retsorden, herunder i Danmark, at en offentlig myndighed skal træffe afgørelse på det grundlag, der foreligger på afgørelsestidspunktet. Dette gælder for hele den offentlige forvaltning på tværs af forvaltningsgrene.

Side 3

Blandt andet derfor sendes forslag til afgørelse til høring hos parten, inden afgørelsen træffes, så eventuelle fejl kan blive berigtiget.

Forslaget afviger fra denne basale norm, idet Skattestyrelsen, som eneste danske myndighed, skal kunne træffe afgørelse på et andet grundlag end det foreliggende. Skattestyrelsen får mulighed for at afgøre sagen ved et skøn, selv om faktum foreligger inden afgørelsen træffes, og der ikke er nogen bevisnød, og derfor ikke er noget behov for at skønne.

Forsinkelser med indsendelse af dokumentation må løses ved bøder eller lignende, men ikke ved at gå på kompromis med en hjørnesteen i en retsstat.

Med venlig hilsen

Jakob Skaadstrup Andersen

Til: Kim Lundgaard Hansen (KLH@skm.dk), Simon Lind (SLi@skm.dk)
Cc: Lovgivning og økonomi (lovgivningogoekonomi@skm.dk), mads.fallesen@ft.dk (mads.fallesen@ft.dk)
Fra: Rose Bjare, Peter (peter.bjare@kpmg.com)
Titel: Spm. til lov om ændring af selskabsskatteloven, kildeskatteloven, skatteindberetningsloven, skattekontrolloven og forskellige andre love
Sendt: 09-10-2019 22:51:24

TIL SKATTEMINISTERIET

Med lovforslaget udvides CFC-indkomst til også at omfatte "anden indkomst" fra immaterielle aktiver, der realiseres ved afståelse af varer og/eller tjenesteydelser.

Spm. 1

Hvorledes skal knowhow defineres i forhold til immaterielle aktiver, der er omfattet af CFC beskatning?

Spm. 2

Omfatter knowhow levering af mønstre, opskrifter, formler, særlig viden og erfaringer i forbindelse med eks. rådgivende ingeniørvirksomhed til brug for virksomheder indenfor Byggeri, Energi & Industri og Infrastruktur?

Spm. 3

Omfatter knowhow også rådgivningsvirksomhedens uddannelse og instruktion af personale indenfor Byggeri, Energi & Industri og Infrastruktur i anvendelsen af ovenstående knowhow?

Spm. 4

Hvis et udenlandsk datterselskab eller fast driftssted leverer ydelser til virksomheder m.v. i form af uddannelse og instruktion m.v. vedrørende det danske moderselskabs knowhow, vil indkomst i datterselskabet (det faste driftssted), der vedrører disse ydelser, så udgøre CFC indkomst eller vil ydelserne kunne anses for lokalt oparbejdet knowhow m.v.?

Med venlig hilsen / Kind regards

Peter Rose Bjare
Partner
Corporate Tax, Financial Services

KPMG ACOR TAX
Tuborg Havnevej 18
DK-2900 Hellerup, Copenhagen

Tel: +45 3945 1700
Mob: +45 5374 7025
peter.bjare@kpmg.com

www.kpmgacor.dk

TAX NAVIGATION 2019

Our new series of seminars provides you with hot topics and international perspectives across different areas of tax. Read more and sign up [here](#)

Privacy

In circumstances where KPMG Acor Tax is Data Controller, we will use collected Personal Data in the manner and for the purpose set out in our privacy notice available at <https://home.kpmg.com/dk/en/home/misc/privacy.html>. Clients of KPMG must bring this to the attention of its staff.

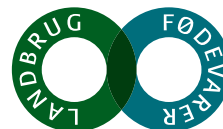
The information in this e-mail is confidential and may be legally privileged. It is intended solely for the addressee. Access to this e-mail by anyone else is unauthorized. If you have received this communication in error, please address with the subject heading "Received in error," send to the original sender, then delete the e-mail and destroy any copies of it. If you are not the intended recipient, any disclosure, copying, distribution or any action taken or omitted to be taken in reliance on it, is prohibited and may be unlawful. Any opinions or advice contained in this e-mail are subject to the terms and conditions expressed in the governing KPMG client engagement letter. Opinions, conclusions and other information in this e-mail and any attachments that do not relate to the official business of the firm are neither given nor endorsed by it.

KPMG cannot guarantee that e-mail communications are secure or error-free, as information could be intercepted, corrupted, amended, lost, destroyed, arrive late or incomplete, or contain viruses.

This email is being sent out by KPMG International on behalf of the local KPMG member firm providing services to you. KPMG International Cooperative ("KPMG International") is a Swiss entity that serves as a coordinating entity for a network of independent firms operating under the KPMG name. KPMG International provides no services to clients. Each member

firm of KPMG International is a legally distinct and separate entity and each describes itself as such. Information about the structure and jurisdiction of your local KPMG member firm can be obtained from your KPMG representative.

This footnote also confirms that this e-mail message has been swept by AntiVirus software.

Skatteministeriet
Nicolai Eigtsveds Gade 28
1402 København K

Landbrug & Fødevarer FmbA

Axelborg, Axeltorv 3
DK 1609 København V

T +45 3339 4000
F +45 3339 4141
E info@lf.dk
W www.lf.dk

CVR DK 25 52 95 29

Høringssvaret er sendt elektronisk til lovgivningogoekonomi@skm.dk med kopi til klh@skm.dk og sli@skm.dk

Høringssvar vedr. udkast til lovforslag om CFC-regler, definition af fast driftssted, adgang til fradrag for endelige underskud i udenlandske datterselskaber, transfer pricing-dokumentation mv.

Landbrug & Fødevarer takker for muligheden for at afgive bemærkninger til lovforslaget. Landbrug & Fødevarer har følgende bemærkninger vedrørende forslag til ændring af CFC-reglerne og transfer pricing dokumentation.

1. Forslaget om implementering af skatteundgåelsesdirektivets minimumskrav til medlemsstaternes CFC-regler

Landbrug & Fødevarer vil indledende pointere, at formålet med CFC-reglerne er at skabe et effektivt værn mod at mobile indkomster flyttes ud af landet og videre til lande med en langt lavere effektiv beskatning. Kort sagt et værn mod skatteunddragelse. CFC-reglerne har dermed ikke til formål at beskatte almindelig udenlandsk driftsindkomst.

I udkastet til lovbemærkninger anføres det, at lovforslaget ikke medfører væsentlig ekstrabeskatning af danske koncerner. Den analyse deler Landbrug & Fødevarer ikke. Det vil forudsætte, at virksomhederne ændrer deres aktiviteter i udlandet, hvis ikke det skal udløse en yderligere beskatning.

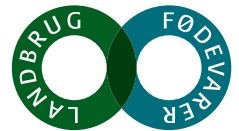
Skatteundgåelsesdirektivet medfører en række restriktioner, som er nødvendige i relation til implementeringskravet i forhold til dansk lovgivning. Disse restriktioner i skatteunddragelsesdirektivet står dog sammenskrevet med en række undtagelser til CFC-beskatning. Det gælder 1) i tilfælde, hvor den udenlandske aktivitet udføres i lande, der opretholder et fornuftigt niveau af beskatning af denne aktivitet (den såkaldte "lavskattelandstest") og 2) hvor datterselskabet i øvrigt anses for at have tilstrækkeligt med kommerciel substans til at udføre den pågældende aktivitet (den såkaldte "substanstest").

Landbrug & Fødevarer finder det u hensigtsmæssigt, at der med lovforslaget er lagt op til, at restriktionerne af CFC-reglerne implementeres, men at de nævnte undtagelser ikke er medtaget som værende en fremtidig del af den danske regulering. Resultatet af implementeringen kommer herved til at savne en høj grad af forholdsmæssighed, idet de manglende undtagelser netop skal fungere som en "sikkerhedsventil" for, at CFC-reglerne ikke spreder sig over et utilsigtet anvendelsesområde. I så fald er det ikke længere et rent værn mod skatteunddragelse i tråd med reglerne oprindelige formål.

Som konsekvens af lovforslaget vil Danmark ende med en CFC-beskatning, som er langt mere vidtgående end reglerne i EU-skatteundgåelsesdirektivet, og Danmark lægger dermed afstand til arbejdet med fælles internationale løsninger inden for skatteunddragelse. Dermed

Landbrug & Fødevarer er erhvervsorganisation for landbruget, fødevarer- og agroindustrien. Med en eksport på over 156 milliarder kroner årligt og med 169.000 beskæftigede repræsenterer vi et af Danmarks vigtigste eksporterhverv.

Ved at nytænke og synliggøre erhvervets bidrag til samfundet sikrer vi vores medlemmer en stærk placering i Danmark og globalt.

forspilder Danmark også en god mulighed for at implementere de internationalt standardiserede CFC-regler i dansk ret, og gør det samtidig dyrere at drive international virksomhed med base i Danmark.

Herudover omhandler de danske CFC-regler udelukkende danske virksomheder med udenlandske datterselskaber og ikke udenlandske virksomheder med dansk aktivitet. Det betyder, at forslaget forringer danske virksomheders muligheder for at konkurrere på lige vilkår med deres udenlandske konkurrenter.

I Implementeringsrådet har Landbrug & Fødevarer tilbage den 14. marts 2017 indstillet, at Danmark så vidt muligt bør følge direktivet og ikke indføre eller beholde danske særregler, der går længere end direktivet. Det vil styrke virksomhedernes retssikkerhed, begrænse de ekstra administrative byrder samt minimere risikoen for tvister og dobbeltbeskatning.

Landbrug & Fødevarer anbefaler på den baggrund, at Skatteministeriet i implementeringen af skatteuddragelsesdirektivet også implementerer undtagelsesbestemmelserne om hhv. "Lavskattelandskabet" og "Substansskat".

Landbrug & Fødevarer beklager, at Skatteministeriet med lovforslaget synes at have forspildt muligheden for en mere tilbunds gående forenkling eller standardisering af de danske regler. Fokus bør ikke være at gøre implementeringen så enkel som mulig, men at gøre de fremadrettede regler enkle og standardiserede. Landbrug & Fødevarer anbefaler derfor, at Skatteministeriet genovervejer den foreslåede implementering og i stedet sammentænker implementeringen i en forenkling og standardisering af de i eksisterende regler, selvom det måtte betyde en større revision af lovforslaget.

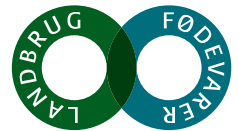
2. Forslaget om tydeliggørelse af muligheden for skønsmæssige ansættelser vedrørende transfer pricing-dokumentation

Af forslaget fremgår følgende:

"Ved justeringen i lovforslaget foreslås det at tydeliggøre, at der efter de gældende regler ikke rettidigt kan udarbejdes en transfer pricing-dokumentation efter udløbet af oplysningsfristen, samt at der er mulighed for at foretage en skønsmæssig ansættelse alene, fordi transfer pricing-dokumentationen ikke er udarbejdet rettidigt. Som hidtil skal den skønsmæssige ansættelse vedrørende de kontrollerede transaktioner foretages i overensstemmelse med armslængdeprincippet i ligningslovens § 2, stk. 1."

Landbrug & Fødevarer finder det forvirrende, at det ikke tydeligere fremgår af lovforslaget, at en fremrykket oplysningsfrist ikke påvirker adgangen og grundlaget for den skønsmæssige ansættelse. Det bør således præciseres, at Skattestyrelsen uændret er forpligtet til at tage alt relevant materiale i betragtning i forbindelse med den skønsmæssige ansættelse. Også selv om skatteyderen ikke har indsendt materialet rettidigt. Andet vil være i strid med de almindelige forvaltningsretlige principper, hvilket ikke kan have været hensigten med formuleringen.

2.1. Rene danske transaktioner

Landbrug & Fødevarer opfordrer til, at rene danske transaktioner undtages for dokumentationspligten, som ikke giver anledning til ukorrekte opgørelser. En sådan ændring vil minimere administrationsbyrden for en lang række virksomheder, der hvert år bruger unødigt mange ressourcer på udarbejdelse af transfer pricing-dokumentation.

Ønskes ovenstående uddybet er I velkomne til at kontakte undertegnede.

Med venlig hilsen

Benjamin Dickow
Chefkonsulent

Erhvervspolitik, Afd. for Vækst- og strukturpolitik
D +45 3339 4264
M +45 5122 0420
E bend@lf.dk

Maria Eun Elkjær
Chefkonsulent

Erhvervspolitik, Afd. for Vækst- og strukturpolitik
T +45 3339 4678
M +45 2388 4667
E maee@lf.dk

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 – København K
Att. Kim Lundgaard Hansen og Simon Lind

10. oktober 2019

Hørings svar til forslag til Lov om ændring af selskabsskatteloven, kildeskatteloven, skatteindberetningsloven, skattekontrolloven og forskellige andre love, J.nr. 2019-6665.

Novo Nordisk A/S fremsender hermed hørings svar vedrørende den del af lovforslaget, der vedrører implementering af skatteundgåelsesdirektivets (Direktiv (EU) 2016/1164) minimumskrav til medlemsstaternes CFC-regler.

1. Sammenfatning

Lovudkastet indebærer en væsentlig udvidelse af de danske CFC regler. Herunder kan indkomst ved ganske almindelige salg af varer og tjenesteydelser fra udenlandske datterselskaber blive omfattet af CFC beskatning i Danmark.

Dette medfører, at også virksomheder, der ikke umiddelbart har finansielle aktiviteter, kan blive omfattet af CFC beskatning. En sådan beskatning strider mod formålet med CFC reglerne, der netop tilsigter at ramme nemt flytbare indkomster.

Det vil kræve betydelige administrative ressourcer, dels at få identificeret, dels få værdiansat den del af indkomsten ved et varesalg mv., der kan henføres til immaterielle rettigheder. Desuden vil en opgørelse af CFC indkomsten være behæftet med betydelige skøn, med deraf følgende usikkerhed om hvilken skat der skal betales og med risiko for tvister med skattemyndighederne til følge.

Derudover vil danske virksomheder ofte blive ringere stillet ved opkøb af udenlandske virksomheder, da CFC reglerne i mange tilfælde vil betyde, at danske virksomheder

ikke kan betale en konkurrencedygtig pris ved opkøb af især virksomheder, der overvejende er baseret på immaterielle rettigheder.

En sådan konkurrenceforvridning skader mulighederne for at tilkøbe immaterielle rettigheder og vil indebære, at danske virksomheder og i sidste ende Danmark som verdenssamfund stilles dårligere i den internationale konkurrence.

Når det tages i betragtning, at CFC beskatning ikke har givet den danske stat noget skatteprovenu af betydning, er det helt uforståeligt, at regeringen ønsker at indføre et så kompliceret regelsæt, der virker direkte skadende på danske virksomheders konkurrenceevne. Og vel at mærke uden det forventes, at lovændringen giver et merprovenu skattemæssigt.

Det vil være nemt for den danske regering – og i øvrigt helt i overensstemmelse med direktivet – at indføre en substanstest for udenlandske virksomheder. En substanstest er indført af de fleste andre lande, der har implementeret direktivet, og vil dels kunne begrænse virksomhedernes administrative byrder, og måske vigtigst af alt indebære, at den danske konkurrenceevne ikke svækkes.

2. Substanstest

I henhold til EU-direktivets ordlyd, som gengivet på side 17 i bemærkningerne til lovforslaget, så skal Danmark ved valget af model A undtage udenlandske datterselskaber, der udøver en væsentlig økonomisk aktivitet, som understøttes af personale, udstyr, aktiver og lokaler eller sagt med andre ord: Selskaber med faktisk aktivitet (substans) i det land, hvor selskabet er beliggende, skal undtages fra CFC-beskatning.

I henhold til oversigt udarbejdet af den amerikanske tænketank Tax Foundation¹, "International- Tax Competitiveness Index, side 52, så har samtlige andre EU lande, der har valgt model A, indført en såkaldt "substanstest", således at selskaber med substans er undtaget fra CFC beskatning. De to øvrige nordiske lande i EU, Sverige og Finland har indført følgende undtagelser:

I Sverige er selskaber undtaget fra CFC, hvis selskabet er beliggende i EU/EØS lande eller er på den hvide liste (svensk liste over godkendte lande), når der ikke er tale om et fiktivt arrangement.

I Finland er selskaber undtaget fra CFC, hvis selskabet er beliggende i EU/EØS eller i et land, hvormed Finland har indgået en dobbeltbeskatningsaftale og der ikke er tale om et fiktivt arrangement.

¹ <https://files.taxfoundation.org/20190930115625/2019-International-Tax-Competitiveness-Index.pdf>

Ses der på de øvrige nordiske lande Norge og Island, så har de ligeledes CFC-regler, der undtager fra CFC-beskatning, når der er substans i det udenlandske selskab og selskabet ligger i EU eller EØS, eller hvis der er indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst med det pågældende land.

Det undrer, hvorfor Danmark som det eneste land i EU og Norden skal gå enegang uden en eller anden form for substanstest?

De foreslåede regler påfører danske moderselskaber væsentlige administrative belastninger og usikkerhed mht. om der skal ske CFC-beskatning og i givet fald udstrækningen af en sådan beskatning, herunder vil det være nødvendigt:

- 1) at dekomponere datterselskabers salgspriser på f.eks. varer, således at det identificeres, hvilken del af vareprisen, der udgør "anden indkomst fra immaterielle aktiver", dvs. indlejret royalty. Der findes ikke praksis eller guidelines, der med nogen rimelig grad af sikkerhed kan anvendes til at fastlægge størrelsen af en sådan indlejret royalty
- 2) at identificere den del af den under 1) nævnte dekomponerede varepris, som vedrører værdien af immaterielle rettigheder, som datterselskabet selv har udviklet i landet, og a) den del af værdien, som er tilkøbt fra andre lande eller b) udviklet i andre lande af koncernselskaber og som datterselskabet har tilkøbt

Disse opgørelser vil selvsagt indebære, at der foretages værdiansættelser af de aktiver, der indgår i en varepris, og at der udøves væsentlige skøn over værdierne.

Der savnes en rational begrundelse for, at danske moderselskaber skal belastes med sådanne både vanskelige og tidskrævende værdiskøn, der nødvendigvis må indebære, at virksomhederne påføres omkostninger i form af yderligere interne og eksterne ressourcer. Særligt når ingen sammenlignelige lande har indført tilsvarende belastende regler.

Da det danske statsprovenu ved opkrævning af CFC skatter under de nuværende regler tilsyneladende er minimalt, så forekommer det ude af proportioner at indføre meget komplicerede regler, der både er ressourcekrævende og behæftet med betydelige elementer af skøn, når det skatteprovenu reglerne tilsigter at beskytte i store træk er ikke-eksisterende.

Vi stiller os derfor uforstående overfor, hvorfor Danmark ikke ønsker at indføre en substanstest. Kontrollen med substansen kan nemt ske gennem f.eks. virksomhedernes TP-dokumentation, der jo efter samme lovforslag skal indsendes senest samtidig med selvangivelsen.

3. Opkøb

Forslagets § 32, stk. 17 indebærer, at et dansk moderselskab i visse tilfælde kan udeholde et datterselskabs indkomst fra CFC beskatning mht. de immaterielle aktiver, som datterselskabet ejer på det tidspunkt, hvor det danske moderselskab erhverver datterselskabet.

Imidlertid fastsætter stk. 18, at denne undtagelse ikke kan finde anvendelse, når værdien af datterselskabets CFC aktiver udgør mere end 50% af datterselskabets samlede aktiver. Denne grænse passeres i de fleste tilfælde let, da datterselskabers immaterielle aktiver ved denne beregning skal medtages til handelsværdien, mens øvrige aktiver medregnes til regnskabsmæssige værdier – herunder medtages aktier i datterselskaber eller uforrentede varedebitorer ikke i opgørelsen af de øvrige aktiver.

Det vil sige, at den lempelse, som stk. 17 og 18. indebærer, ikke er reel, og danske virksomheder udsættes dermed for en væsentlig konkurrenceforvridning i forbindelse med opkøb af udenlandske virksomheder jf. følgende eksempel:

Eksempel 1:

Et selskab i England ejer patenter mv., der er af en karakter, som vil være omfattet af CFC reglerne. Men selskabet har personale, udstyr, aktiver og lokaler i England (substans). Det pågældende selskab er til sat til salg og den fremtidige indtjening (pengestrøm), der kan henføres til de omhandlede patenter udgør 1000 millioner GBP før skat. Skattesatsen i England er pt. 19%. Patenterne er udviklet gennem kontraktforskning udført af et tysk datterselskab. Det antages således, at indkomst i det engelske selskab vil blive underlagt CFC skat i Danmark, hvis det erhverves af et dansk moderselskab.

For en svensk køber betyder dette, at den forventede pengestrøm efter skat vil udgøre 810 millioner GBP efter skat, mens det for en dansk køber, som følge af CFC beskatningen vil medføre, at der kun er 780 millioner GBP efter skat. Konsekvensen af dette er, at den svenske køber opnår en fordel på 30 millioner GBP, som den svenske køber, kan anvende til at komme med et mere attraktivt bud på den engelske virksomhed og dermed sikre sig virksomheden på bekostning af den danske virksomhed. Det er således ikke korrekt, når Skatteministeriet på side 19, 2. afsnit anfører "at reglerne er målrettet, således at de ikke indebærer en beskatning af danske moderselskaber, der vil kunne hæmme dem unødigt i konkurrencen mod koncerner, hvis moderselskaber har skattemæssigt hjemsted i andre lande".

Den konkurrencemæssige ulempe bliver endnu tydeligere, når det opkøbte selskab anvender lokale regler om f.eks. "patent box", der indebærer en lav beskatning af

indkomst fra immaterielle rettigheder. Her vil konkurrerende købere i andre lande end Danmark kunne tilbyde en endnu mere attraktiv pris.

Dette betyder, at danske virksomheder generelt vil være dårligere stillet ved opkøb af udenlandske virksomheder og vil i sidste ende indebære, at vigtige immaterielle rettigheder ikke bliver købt af danske virksomheder men i stedet købes af udenlandske virksomheder.

Ulemperne kan imødegås ved indførelse af den ovenfor nævnte substanstest eller en regel, der uden de i stk. 18 nævnte betingelser undtager datterselskabet fra CFC indkomst mht. de immaterielle aktiver, der findes i datterselskabet på opkøbstidspunktet.

En sådan regel kunne udformes i stil med overgangsreglen i forslagets § 8, stk. 4, hvorefter der gives et step up til handelsværdien for immaterielle aktiver i datterselskaber, der kontrolleres på tidspunktet for lovens ikrafttræden. Dog uden de tvungne afskrivninger, der er anført i overgangsreglen, jf. også nedenfor punkt 5.

Det synes ubegrundet, at fremtidige opkøb af virksomheder i mange tilfælde skal behandles ringere end koncernforhold, der eksisterede på tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Den manglende substanstest og konkurrenceforvridningen ved opkøb indebærer også, at det må forventes, at videnstunge virksomheder som for eksempel farmaceutiske virksomheder vil være tilbageholdende med at etablere sig i Danmark, og at virksomhed med udvikling af farmaceutiske produkter f.eks. med fordel kan foregå i Sverige. Dette er næppe en del af regeringens politik.

4. Koncernintern kontraktsforskning

Efter forslagets § 32, stk. 5, nr. 3, 3. pkt. medregnes indtægter ved indlejret royalty blandt andet i tilfælde, hvor aktiverne er oparbejdet ved aktiviteter udført af tilknyttede personer i et andet land, end det land, hvor datterselskabet er hjemmehørende. Samme regel gælder ikke for immaterielle aktiver oparbejdet af 3. parter i udlandet.

Dette betyder, at der vil være en væsentlig ulempe ved at få udført koncernintern kontraktsforskning.

Inden for den farmaceutiske industri er koncernintern kontraktsforskning særdeles udbredt, hvilket især skyldes hensynet til at kunne beskytte de videnskabelige resultater koncernen har frembragt gennem mange års forskning. Koncernintern kontraktsforskning er således udbredt også blandt Novo Nordisk A/S' konkurrenter.

Da kontraktsforskning udføres i de lande, hvor de bedst egnede forskere kan findes og ofte har etableret sig i nær kontakt med relevante universiteter og adgang til relevante samarbejdspartnere og udstyr, eller hvor det er et lokalt krav, at studier udføres, for at man senere kan opnå tilladelse til at markedsføre sine produkter på det relevante marked. Der er derfor yderst sjældent mulighed for, at for eksempel farmaceutiske virksomheder kan planlægge i hvilket land, kontraktsforskning skal udføres udelukkende under hensynstagen til skatteregler.

Det er således ikke skatteplanlægning, der styrer i hvilket land kontraktsforskning bliver udført. Desuden betaler det selskab, der modtager resultaterne af kontraktsforskningen (principalen) et armslængde-vederlag til det selskab, der udfører forskningen, der således også bliver beskattet af dette vederlag. Principalen har – på tidspunktet for indgåelsen af aftalen om kontraktsforskningen - ingen mulighed for at forudse, om kontraktsforskningen leder til et kommercielt godt resultat. Så selv i tilfælde af, at principalen er hjemmehørende i et lavskatteland og kontraktsforskningen udføres i et højskatteland, er dette ikke udtryk for skatteplanlægning.

Novo Nordisk A/S og andre virksomheder vil derfor blive påført betydelige ulemper og begrænsninger på grund af reglen om, at koncernintern kontraktsforskning i andre lande end det land, hvor datterselskabet er hjemmehørende, kan indebære en indlejret royalty, der kan medføre CFC beskatning.

Der ses ingen reelle grunde til at denne regel foreslås indført, og den bør derfor udgå af lovforslaget.

5. Overgangsreglen

I forslagets § 8, stk. 4 fastsættes det, at immaterielle aktiver i datterselskaber, der er ejet på tidspunktet for lovens ikrafttræden, under visse betingelser skal anses for erhvervet til handelsværdien på dette tidspunkt.

Det er imidlertid også fastsat, at der ved opgørelse af CFC-indkomst skal afskrives tvungent med 1/7 årligt (eller en højere værdi, hvis beskyttelsen af rettigheden ophører mindre end 7 år efter lovens ikrafttræden) på sådanne værdier.

Overstiger afskrivningen indkomsten i datterselskabet, bortfalder den yderligere afskrivning. Er der ikke indtægt i dattervirksomheden fordi den f.eks. driver virksomhed med forskning og udvikling og er i færd med at udvikle f.eks. farmaceutiske produkter, så vil værdien af overgangsreglen være lig 0.

Netop for virksomheder, der er tunge på forskning og udvikling eller teknologivirksomheder, vil værdien af det step-up, der er fastsat i overgangsreglen ofte være meget begrænset.

Hvis overgangsreglen er sat korrekt sammen, vil den kunne sikre mod økonomisk dobbeltbeskatning af indtægter, som allerede er beskattet i Danmark eller udlandet for eksempel ved overdragelse til datterselskabet enten ved salg eller ved oparbejdelse blandt andet ved kontraktsforskning i andre lande end datterselskabslandet. Hvis denne dobbeltbeskatning skal undgås, er det nødvendigt, at en step-up reelt nedbringer beskatningen efter de nye CFC-regler.

For at overgangsreglen reelt skal lempe for beskatning af indtægter, der som følge af den foreslåede udvidede definition af CFC indkomst kan medføre CFC beskatning, så skal overgangsreglen udformes således, at afskrivningerne enten bliver frivillige eller kan skabe et underskud til fremførsel under CFC beregningen, der så kan bruges i et senere indkomstår, hvor datterselskabet får CFC indtægter i form af indlejret royalty.

6. Reglernes betydning for Novo Nordisk A/S

Lovudkastet udfordrer Novo Nordisk økonomisk, administrativt og på den internationale konkurrenceevne.

Det nuværende lovudkast medfører betydelige administrative byrder, da danske virksomheder, hvor datterselskaberne har immaterielle aktiver fremover, skal foretage nedenstående opsplitting af datterselskabets skattepligtige indkomst. Det skal bemærkes, at der ikke pt. findes guidelines, der angiver, hvorledes indkomsten (indlejret royalty) skal opgøres.

Indkomsten skal således opsplittes i følgende indkomstkategorier:

- Ordinær/rutineindkomst fra varer og services
- Afkast fra goodwill
- Afkast fra immaterielle aktiver omfattet af afskrivningslovens § 40, stk.2. (patenter, knowhow, varemærker mv.)
 - a) som er udviklet af datterselskabet selv i eget land eller er skabt via koncernekstern kontraktsforskning
 - b) som er tilkøbt (også eksterne køb) fra eller oparbejdet ved koncerntern kontraktsforskning i et selskab hjemmehørende i et andet land

Er der tale om immaterielle aktiver, der er en blanding af a) og b), skal der ske en yderligere fordeling af denne indkomst på baggrund af de modeller, som OECD har anvist vedr. immaterielle aktiver. Disse modeller er yderst komplicerede og vanskelige at udarbejde og vil lægge et tungt administrativt pres

Hele opgørelsesprocessen vil indeholde mange forskellige forudsætninger og skøn, der hver især vil påvirke opdelingen af indkomst og en ændring af disse kan medføre et helt andet resultat.

Lovudkastet medfører derfor usikkerhed om CFC-beskatning i fremtidige år, idet ovennævnte opgørelse vil indeholde skøn og kan føre til mulige fremtidige tvister med skattemyndighederne med et så kompliceret og tvetydigt regelkompleks.

Sidst men ikke mindst stilles Novo Nordisk A/S også i mange tilfælde dårligere ved opkøb end udenlandske konkurrenter, fordi danske virksomheder ved værdiansættelsen skal vurdere, hvorvidt de immaterielle aktiver i det selskab man forventer at købe er IP omfattet af CFC eller ej. Det vil kræve, at køber får adgang til den nødvendige information til at belyse dette. I tilfælde af, at sælger ikke har en fyldestgørende dokumentation herfor, må udgangspunktet være, at der er tale om IP omfattet af CFC, hvorved indkomsten skal beskattes som CFC indkomst.

Det betyder, som beskrevet i punkt 3), at danske virksomheder stilles dårligere, end deres udenlandske konkurrenter, da disse ikke bliver ramt af tilsvarende CFC beskatning.

Danmark og Skatteministeriet skal naturligvis sikre ambitiøse og stærke værneregler for at sikre skatteundgåelse – i tråd med EU-direktivets ordlyd. Novo Nordisk er af den opfattelse, at det nuværende lovudkast på de ovenstående punkter i højere grad rammer danske virksomheder end at det sikrer stærke værneregler. Direktivet bør implementeres i dansk lovgivning, men uden at det medfører usikkerhed for betydelige administrative byrder eller usikkerhed for fremtidige skattebetalinger.

Novo Nordisk bidrager som ansvarlig, dansk virksomhed med et betydeligt skatteprovenu i dansk selskabsskat samt skatteindtægter fra virksomhedens ansatte og underleverandører.

Novo Nordisk vil derfor på det kraftigste opfordre til, at man genovervejer en dansk udgave af en substanstest for at undtage selskaber med reel økonomisk aktivitet, der er beliggende i lande, hvormed Danmark har indgået en dobbeltbeskatningsaftale, således at disse ligesom i dag heller ikke bliver CFC-beskattet.

Vi ser frem til en fortsat konstruktiv dialog for at finde holdbare løsninger, der sikrer stærke danske værneregler og undgår unødige byrder og usikkerheder for dansk erhvervsliv.

Med venlig hilsen

Kim Bundegaard
Senior Vice President, Novo Nordisk A/S

Camilla Rønne Wright
Corporate Vice President
(Skattechef) , Novo Nordisk A/S

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K
Att.: Kim Lundgaard Hansen og Simon Lind
Email: klh@skm.dk og sli@skm.dk

**Høringssvar – lovforslag om ændring af selskabsskatteloven,
kildeskatteloven, skatteindberetningsloven, skattekontrol-
loven og forskellige andre love – Skatteministeriets j.nr-2019-
6665**

9. oktober 2019

Vores ref. Høringssvar

Ørsted har gennemgået ovennævnte udkast til lovforslag, hvormed bl.a. de danske regler om såkaldte Controlled Financial Companies (CFC) foreslås ændret og hvor der foreslås en række ændringer og præciseringer til de danske transfer pricing-regler.

På baggrund af denne gennemgang ønsker Ørsted at afgive dette høringssvar.

1 Sammenfatning

Ørsted er bekymrede over den foreslåede væsentlige udvidelse af de danske CFC-reglers anvendelsesområde. CFC-reglerne er værneregler, der skal forhindre skatteunddragelse og skatteundgåelse.

Med de foreslåede regler vil helt almindelige driftsvirksomheder imidlertid kunne blive omfattet af CFC-reglerne uagtet at disse virksomheder hverken har til formål at unddrage sig effektiv beskatning eller at disse virksomheder faktisk unddrager sig effektiv beskatning.

Implementeres alene skatteundgåelsesdirektivets skærper af CFC-reglerne, men ikke de i direktivet indeholdte undtagelser fra CFC-reglerne i form af den såkaldte "lavskattelandstest" og undtagelsen for reel aktivitet ("substanstest"), vil danske virksomheders internationale konkurrenceevne væsentligt svækkes. Udenlandske konkurrenter er ikke underlagt tilsvarende byrdefulde regler, og danske virksomheder stilles således dårligere i den internationale konkurrence.

Implementeringen af skatteundgåelsesdirektivets undtagelser fra CFC-reglerne vil ikke føre til en øget risiko for skatteundgåelse eller skatteunddragelse, men vil omvendt sikre, at helt almindelige driftsvirksomheder ikke omfattes af et regelsæt, som aldrig har været tiltænkt for sådanne virksomheder.

Videre er det efter Ørsteds opfattelse tvingende nødvendigt, at det præciseres i lovforslaget, at Skattestyrelsen fortsat skal tage alt relevant materiale i betragtning når Skattestyrelsen laver skønsmæssige ansættelser efter de foreslåede transfer pricing-regler. Dette gælder uagtet om skatteyderen har indsendt materialet rettidigt eller ej.

2 Vedrørende de foreslåede nye CFC-regler

Vores ref. Høringssvar

2.1 De foreslåede regler udvider unødigt CFC-reglernes anvendelsesområde i væsentligt omfang

Ørsted støtter robuste og stærke internationale og danske skatteregler, der sikrer at skatteydere ikke kan unddrage sig effektiv beskatning. Det er imidlertid afgørende, at sådanne regler ikke bliver en hæmsko for danske koncerners muligheder for at drive reel driftsvirksomhed i udlandet, når en sådan type af virksomhed ikke er motiveret af et ønske om skatteundgåelse eller skatteunddragelse.

Det danske lovforslag udvider væsentligt CFC-reglernes anvendelsesområde. Ørsted er bekymrede over denne væsentlige udvidelse af CFC-reglernes anvendelsesområde, idet de foreslåede regler vil finde anvendelse for en bred række af aktiviteter, herunder aktiviteter der ikke er motiveret af eller faktisk fører til skatteundgåelse eller skatteunddragelse.

Skatteundgåelsesdirektivet (direktiv 2016/1164) – som det danske lovforslag skal implementere – skærper på en række punkter CFC-reglerne i forhold til de eksisterende danske CFC-regler. Af samme årsag er en række af skærpelserne i det danske lovforslag nødvendige.

Skærpelserne af CFC-reglerne i skatteundgåelsesdirektivet er imidlertid ledsaget af en række undtagelser fra CFC-beskatning i situationer, hvor den udenlandske aktivitet udføres i lande, der opretholder et fornuftigt niveau af beskatning af denne aktivitet ("lavskattelandstest"), eller hvor datterselskabet i øvrigt anses for at have tilstrækkeligt med kommerciel substans til at udføre den pågældende aktivitet ("substanstest").

Disse undtagelser er helt grundlæggende forudsætninger i skatteundgåelsesdirektivet og skal sikre at CFC-reglerne ikke får et uforholdsmæssigt bredt anvendelsesområde, men fortsat alene har karakter af værnsregler mod skatteunddragelse.

Skatteministeriet har beklagevis lagt op til, at skærpelserne af CFC-reglerne i skatteundgåelsesdirektivet implementeres, men at lempelserne i form af de i direktivet indeholdte undtagelser omvendt ikke skal implementeres i dansk ret.

Ørsted er af den opfattelse, at en sådan implementering har en række uheldige og alvorlige konsekvenser for danske koncerner til følge.

CFC-reglerne har aldrig haft til formål at beskatte almindelig udenlandsk driftsindkomst, men har som anført af Skatteministeriet selv til formål at skabe et effektivt værn mod skatteunddragelse i form af at mobile indkomster flyttes ud af Danmark og til lande uden effektiv beskatning af sådanne indkomster.

Når en dansk koncern oppebærer indkomst i lande med en beskatningsprocent lig den danske – eller marginalt højere eller lavere – har det formodningen imod sig, at sådan indkomst oppebæres i det pågældende land af skattemæssige årsager. Årsagen må i stedet findes i, at koncernen på det pågældende marked har identificeret en attraktiv kommerciel mulighed.

Ørsted anser det på den baggrund ikke velbegrunder at de danske CFC-regler ikke undtager danske koncerners udenlandske aktiviteter, hvis det kan fastslås, at den udenlandske aktivitet ikke er begrundet i skattemæssige forhold, men derimod kommercielle forhold. Dette er en grundlæggende forudsætning i skatteundgåelsesdirektivet, som de foreslåede regler skal implementere.

Ørsted er derfor også af den opfattelse, at der skal ske fuld implementering af skatteundgåelsesdirektivet, herunder også skatteundgåelsesdirektivets undtagelser fra CFC-reglerne i form af "lavskattelandskatten" og "substanskatten".

Modviljen mod at implementere skatteundgåelsesdirektivets undtagelser i form af "lavskattelandskatten" og "substanskatten" synes at bygge på en forudsætning om, at Danmark vil blive unddraget et signifikant skatteprovenu ved at implementere disse undtagelser. Hertil kommer, at Skatteministerens i et debatindlæg i Børsen den 23. september 2019 har anført at Skatteministeriet ikke kan imødekomme ønsker om, at der skal foretages såkaldte "substansvurderinger" af virksomhedernes aktiviteter i andre lande. Skatteministerens begrundet dette med, at

"de danske myndigheder ikke skal sættes i en nærmest umuligt situation ift. at vurdere, om en afdeling af en dansk virksomhed i et andet EU-land rent faktisk har egentlig aktiviteter, eller om det er et skuffeselskab oprettet til lejligheden for at undgå at betale dansk skat."

Skatteministerens udsagn må bero på en misforståelse.

Virksomhederne pålægges allerede i dag at udarbejde en transfer pricing-dokumentation, der ud fra en funktions- og risikoanalyse redegør for og dokumenterer på hvilken baggrund et selskab med rette kan oppebære en given indkomst. Hertil kommer, at virksomheder som følge af kravene om Country by Country Reporting skal redegøre for hvorledes koncernens ansatte, aktiver og profit er fordelt på en land-for-land basis.

Virksomhederne er således underlagt en forpligtelse til at lave en redegørelse for hvor "substansen" i koncernens forretning er til stede til Skatteforvaltningen og dokumentere denne med relevant understøttende materiale.

Efter BEPS (Base Erosion and Profit Shifting) initiativerne udarbejdet af OECD skal indkomst beskattes der, hvor aktiviteten faktisk udføres, dvs. der hvor der er substans. BEPS initiativerne er implementeret i dansk skattelovgivning og finder således anvendelse i dag. Skattestyrelsen er således forpligtet til at lave en sådan "substans" efter gældende lovgivning.

Skattestyrelsen må på den baggrund allerede forventes at have de fornødne kompetencer og muligheder for at vurdere om danske koncerners udenlandske aktiviteter er reelle eller om disse har karakter af kunstige arrangementer for at unddrage dansk skat.

At en sådan vurdering skulle være "umulig" for Skattestyrelsen synes heller ikke velunderbygget henset til, at øvrige EU lande har været i stand til at implementere "substans" undtagelsen. Det er da også netop forudsat af EU ved tagelsen af

skatteundgåelsesdirektivet, at medlemsstaterne – herunder Danmark – ville være i stand til at implementere sådanne undtagelser, og dermed administrere disse.

Vores ref. Høringssvar

Efter Ørsteds opfattelse bør der ikke vedtages unødigt byrdefuld lovgivning ud fra en forudsætning om, at de danske skattemyndighederne ikke er i stand til at lave en vurdering, som de allerede bør lave efter eksisterende lovgivning og som skal laves på baggrund af informationer, som virksomhederne efter anden lovgivning allerede skal udlevere til skattemyndighederne.

Hertil kommer, at Danmark allerede i den eksisterende skattelovgivning har effektive regler til "exit-beskatning" hvor danske koncerner flytter indkomstskabende aktiver ud af landet. Indkomstskabende aktiver – eksempelvis immaterielle rettigheder - kan således ikke flyttes ud fra dansk beskatning uden at markedsværdien af disse immaterielle rettigheder skal medtages i den skattepligtige indkomst. Disse regler indebærer allerede en betydelig dokumentationspligt for de overdragende selskaber samt en udvidet frist for Skattestyrelsen til at efterprøve og eventuelt genoptage skatteansættelsen af den pågældende overdragelse, hvis Skattestyrelsen ikke er enige i værdiansættelsen.

Videre har Danmark omfattende regler om begrænsning af fradrag for renteudgifter. Der er således vidtrækkende begrænsninger for i hvilket omfang dansk skatteydere kan reducere den skattepligtige indkomst ved at optage rentebærende gæld til eksempelvis koncernforbundne udenlandske selskaber.

Implementering af de i direktivet forudsatte undtagelser fra CFC-reglerne ses på baggrund af ovenstående ikke at indebære en risiko for øget skatteunddragelse og der ses ikke at være reelle grunde til ikke også at implementere skatteundgåelsesdirektivets undtagelser fra CFC-reglerne i dansk ret.

Dette understøttes så meget desto mere af, at skatteunddragelsesdirektivets undtagelser netop bygger på den forudsætning, at der kun skal indrømmes fritagelse fra CFC-reglerne i de situationer, hvor en given disposition ikke motiveret af et ønske om skatteunddragelse. At implementere de i skatteundgåelsesdirektivet forudsatte undtagelser ses således heller ikke at føre til nogen svækkelse af de danske regler mod skatteunddragelse, og ej heller nogen risiko for et signifikant provenutab.

2.2 Lovforslaget svækker danske koncerners konkurrenceevne

Skatteministeriet anfører i lovforslaget, at et centralt mål med reglerne er at sikre, at der skabes mere lige konkurrencevilkår landene imellem ved at danske koncerner ikke kan flytte deres overskud til skattelylande.

Ørsted kan tilslutte sig, at lige konkurrencevilkår bør være et centralt fokus ved implementeringen af skatteundgåelsesdirektivets foreslåede CFC-regler.

Fokus bør imidlertid også holdes på danske koncerners evne til at konkurrere i udlandet på lige fod med øvrige konkurrenter på det pågældende marked.

Efter Ørsteds opfattelse er lovforslaget en overimplementering af skatteundgåelsesdirektivet, der indebærer en betydelig svækkelse af danske koncerners globale konkurrenceevne.

Vores ref. Høringssvar

Reglerne vil ikke i praksis få nogle konsekvenser for udenlandske koncerner med driftsaktiviteter i Danmark, da reglerne kan undgås ved at udenlandske selskaber undlader at eje andre udenlandske selskaber gennem danske holdingselskaber. Reglerne er således ikke et effektivt værn imod udenlandske koncerner, der forsøger at unddrage sig dansk beskatning.

Derimod vil reglerne alene få effekt for danske koncerner med hovedkontor og det ultimative moderselskab i Danmark.

Som Skatteministeriet selv anfører i lovforslaget, vil stramningerne af CFC-reglerne føre til at flere virksomheder må forventes omfattet af CFC-reglerne.

Med udvidelsen af de indkomsttyper, der nu skal klassificeres som CFC-indkomst, vil også almindelige driftsvirksomheder kunne omfattes af CFC-reglerne. En lang række virksomheder må forventes at skulle betragte en del af deres omsætning som "*anden indkomst fra immaterielle aktiver*". Ligeledes vil lokale salgsselskaber efter omstændighederne kunne blive klassificeret som "faktureringselskaber", og dermed at disse selskabers indkomst skal anses for CFC-indkomst.

En række af typerne af indkomst som nu kvalificeres som CFC-indkomst er således ikke indkomsttyper, der oppebæres med henblik på skatteundgåelse eller skatteunddragelse, men udgør helt almindelig driftsindkomst.

Almindelige driftsvirksomheder som Ørsted vil med lovforslaget kunne omfattes af CFC-reglerne uagtet at deres udenlandske aktivitet ikke er skattemæssigt begrundet. Er dette tilfældet vil sådanne danske virksomheder ikke længere kunne konkurrere på lige fod med øvrige aktører på det pågældende marked.

Danske virksomheder vil således i en lang række lande have en merudgift set i forhold til sine konkurrenter. Det vil være i tilfældet i lande som Storbritannien, USA mv., hvor skatteprocenten er lavere end den er i Danmark. I dette scenarie vil sådanne selskaber skulle betale skat med 22% af CFC-indkomsten (eller hele indkomsten), hvorimod lokale konkurrenter alene skal betale efter den nationale skattesats (eksempelvis 17% i Storbritannien). Hermed er omkostningsbasen for danske selskaber højere end tilfældet er for konkurrenterne, og dermed er danske selskaber dårligere stillet i konkurrencen på disse markeder.

Selv i lande hvor skatteprocenten er højere (eksempelvis Frankrig) kan danske selskaber blive påført en merudgift til dansk CFC-beskatning. Det vil eksempelvis være tilfældet hvor der er forskelle i afskrivningssatserne efter udenlandske regler og danske regler, og indkomsten derfor beskattes i forskellige indkomstår. De foreslåede creditlempelser vil i disse tilfælde ikke udgøre en effektiv lempelse for dobbeltbeskatning.

Som eksempel tillader en række lande – herunder Danmark selv – accelererede afskrivninger for bl.a. investeringer i grøn energi. Vælger et land – med henblik på at

tiltrække grønne investeringer – at muliggøre en højere afskrivningssats, tax credits eller tilsvarende for sådanne investeringer, og at der dermed vil opstå begrænset eller ingen betalbar skat i udlandet i de første år af projektets levetid, vil der ikke opnås effektiv credittempelse i Danmark for udenlandsk betalt skat. Der vil i stedet skulle betales dansk CFC-skat af CFC-indkomsten. Når afskrivningerne efter udenlandske regler så er opbrugt eller kraftigt reduceret, og der dermed opstår betalbar skat i udlandet, vil det danske selskab da få credit for udenlandske betalbare skatter, men ingen credit for de allerede betalte skatter for de indledende år.

Lovforslaget medfører således en merudgift i et sådant scenarie i form af dobbeltbeskatning. Dette uagtet, at den pågældende aktivitet på ingen måde er motiveret i et ønske om skatteunddragelse eller i øvrigt udføres i et land uden effektiv beskatning.

CFC-reglerne har til formål at udgøre et værn mod skatteunddragelse, men bør aldrig føre til, at Danmark beskatter reel og ikke skattemotiveret eksport af danske koncerners produkter og dermed begrænser danske koncerners udenlandske konkurrenceevne. Beklageligt har de foreslåede regler denne konsekvens.

En sådan væsentlig begrænsning af danske koncerners konkurrenceevne i udlandet kan undgås ved at implementere de i skatteundgåelsesdirektivet forudsatte undtagelser uden risiko for skatteunddragelse i Danmark.

2.3 Lovforslaget indebærer en betydelig administrationsbyrde for danske koncerner med aktivitet i udlandet

Skatteministeriet anfører i udkastet til lovforslag, at lovforslaget ikke forventes at have nogen administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Ørsted er fundamentalt uenige i denne forudsætning.

De foreslåede regler udvider *væsentligt* typerne af indkomst, som nu skal kvalificeres som CFC-indkomst. For ethvert varesalg skal det konkret afgøres om en del af salgsprisen nu skal henføres til "anden indkomst fra immaterielle aktiver" ligesom visse distributions- eller salgsselskaber også vil kunne blive omfattet af den nye regel om faktureringselskaber.

Der vil således skulle laves en dybdegående indkomstopgørelse efter danske regler for samtlige udenlandske datterselskaber, herunder ved anvendelse af transfer-pricing principper til at fastlægge eventuel "anden indkomst fra immaterielle aktiver".

Administrationsbyrden forbundet med de foreslåede regler vil være større end den, der er forbundet med at vælge international sambeskatning. International sambeskatning fravælges ofte af danske koncerner netop som konsekvens af den betydelige administrationsbyrde. En større administrationsbyrde bliver nu gjort obligatorisk med de foreslåede CFC-regler.

Den forøgede administrationsbyrde kan i alt væsentlighed afhjælpes ved implementering af skatteundgåelsesdirektivets undtagelsesregler. Også af denne

årsag er det Ørsteds klare opfattelse, at de i direktivet forudsatte undtagelser bør implementeres i de danske CFC-regler.

Vores ref. Høringssvar

2.4 Provenumæssige forudsætninger

Skatteministeriet anfører i udkastet til lovforslag, at de foreslåede CFC-regler ikke forventes at have nogen provenumæssige konsekvenser.

Skatteministeriet anerkender imidlertid, at kredsen af skattepligtige omfattet af CFC-reglerne må forventes at blive udvidet. Tilsvarende udvides typerne af indkomst, som nu skal medtages i CFC-indkomsten. Hertil kommer, at tærsklen for hvornår et CFC-selskab anses for et CFC-selskab ændres, således at kun 1/3 af indkomsten skal udgøre CFC-indkomst og den såkaldte "aktiv test" bortfalder.

Allerede på denne baggrund synes det ganske usandsynligt, at lovforslaget skulle forudsættes at være provenuneutralt.

Hertil kommer, at Skatteministeriet anfører at en direktiv-konform implementering, dvs. implementering af en lavskattelandsktest og substansktesten, ville indebære "*et markant mindreprovenu, der kan udgøre et milliardbeløb*".

Vi stiller os tvivlende overfor, at danske selskaber i dag skulle betale et milliardprovenu i CFC-skat. Såfremt vedtagelsen af lovforslaget af Skatteministeriet forventes at begrænse et milliardtab i skatteprovenu, kan lovforslaget således heller ikke forventes at være provenuneutralt, men må derfor i sagens natur forventes at resultere i et væsentligt merprovenu.

Skatteministeriets forudsætninger om lovforslagets effekt på det fremtidige skatteprovenu synes således internt modstridende.

2.5 Eksempler på utilsigtede konsekvenser af foreslåede regler

Nedenfor skitseres en række eksempler på, hvorledes de foreslåede regler i praksis vil kunne føre til utilsigtede konsekvenser.

2.5.1 Frasalg af udviklings- og projektselskaber kan blive CFC-beskattet

Af kommercielle – og ofte regulatoriske krav – udvikles kommercielle projekter ofte i datterselskaber. Dette kan være tilfældet for infrastrukturprojekter, ejendomsprojekter samt øvrige forretningsprojekter.

Typisk vil sådanne udviklingsprojekter ikke generere nogen skattepligtig indkomst i udviklingsfasen. De omkostninger, som afholdes under udviklingsfasen, vil ofte have karakter af omkostninger, som skal afskrives når de pågældende aktiver tages i drift.

Idet selskaberne ikke oppebærer nogen driftsindtægt under udviklingsfasen vil det ofte være nødvendigt at indskyde egenkapital for at betale leverandører, stille fornødne garantier mv.

Sådanne selskaber kan efter de foreslåede regler blive CFC-selskaber under udviklingsfasen, uagtet at den fremtidige aktivitet i selskaberne ikke vil omfattes af CFC-reglerne.

Vores ref. Høringssvar

Årsagen hertil er, at egenkapitalen i selskabet vil genere positiv CFC-indkomst, hvis denne anbringes på en bankkonto, der generer positive renteindtægter. Da der ikke er øvrig indkomst i selskabet i udviklingsfasen, vil sådanne selskaber således efter omstændighederne kunne blive CFC-selskaber.

Efter Ørsteds opfattelse bør værneregler mod skatteunddragelse ikke føre til, at udenlandske udviklings- eller projektselskaber, skal kvalificeres som CFC-selskaber. Dette gælder så meget desto mere når sådanne selskaber ikke vil have karakter af CFC-selskaber når de går i drift.

En række udviklere af større energi- eller infrastrukturprojekter, herunder Ørsted selv, vil sædvanligvis ofte finansiere en del af omkostningerne forbundet med konstruktion af energiprojekter ved at frasælge en del af projektet under konstruktionsfasen. Et sådant frasalg sikrer, at udvikleren af projektet ikke skal afholde samtlige udviklings- og konstruktionsomkostninger, men at udvikleren i stedet kan dele denne omkostning med en investor.

Frasalg af et sådant udviklingselskab kan blive omfattet af de foreslåede CFC-regler. Konsekvenserne heraf vil efter de foreslåede regler være, at hele eller dele af salgssummen for aktierne i selskabet konverteres fra et skattefrit aktiesalg til en skattepligtig afståelse af aktiver.

De foreslåede regler vil således i betydeligt omfang kunne udhule den eksisterende skattefritagelse for salg af koncernselskabsaktier.

Tilsvarende regler gælder ikke for internationale konkurrenter. En eksempelvis tysk eller svensk konkurrent vil således i et sådant scenarie ikke omfattes af tilsvarende vidtgående regler, og vil på denne baggrund også kunne opnå billigere finansiering til et sådant projekt. På den baggrund vil en dansk udvikler af energiprojekter således også stilles ringere i konkurrencen mod øvrige internationale konkurrenter.

Ovenstående eksempel illustrerer, at de foreslåede regler er alt for vidtgående og vil få et uønsket bredt anvendelsesområde, som ikke begrænses til tilfælde af skatteunddragelse.

2.5.2 Reglerne indebærer en risiko for potentiel ubegrænset skattepligt

Såfremt øvrige lande havde vedtaget tilsvarende CFC-regler som indeholdt i udkastet til lovforslag, ville multinationale koncerner kunne blive skattepligtige i et potentielt ubegrænset antal lande. Dette kan illustreres med følgende eksempel:

En koncern med dets ultimative moderselskab i Danmark har et tysk datterselskab. Det tyske datterselskab, hvor koncernens primære relevante funktioner vedrørende den pågældende forretningsenhed er placeret, vil ekspandere forretningsområdet til Sverige. Denne ekspansion gennemføres ved etablering af et svensk datterselskab

under det tyske selskab. Det svenske selskab skal kvalificeres som et CFC-selskab efter de foreslåede regler.

Vores ref. Høringssvar

I dette eksempel vil det svenske selskab blive beskattet af sin indkomst efter svenske regler.

Tilsvarende ville koncernen blive CFC-beskattet i Tyskland, idet det tyske datterselskab udgør et moderselskab for det svenske selskab. Det tyske selskab skal derfor medtage, CFC-indkomsten eller hele indkomsten fra det svenske selskab i sin indkomstopgørelse.

Videre ville koncernen blive CFC-beskattet i Danmark, idet det ultimative moderselskab er skattemæssigt hjemmehørende i Danmark. Det danske selskab skal derfor ligeledes medtage CFC-indkomsten eller hele indkomsten fra det svenske selskab i sin indkomstopgørelse.

De foreslåede regler ses ikke at give mulighed for credittempelse for CFC-skat betalt i øvrige lande. I dette eksempel ville den tyske CFC-skat således blive en ikke-krediterbar merudgift. Dette til trods for, at den valgte etableringsform samt den påtænkte aktivitet på ingen måde er motiveret i et ønske om skatteunddragelse.

Eksemplet illustrerer, at de foreslåede regler på uhensigtsmæssig vis vil kunne ramme helt almindelig udenlandsk driftsindkomst, der på ingen måde er motiveret af et ønske om skatteunddragelse.

Havde øvrige EU-lande valgt at implementere en tilsvarende vidtgående regulering ville en sådan reel driftsaktivitet kunne blive gjort til genstand for beskatning efter værneregler mod skatteunddragelse i en lang række lande, uagtet at der ikke i det pågældende eksempel er noget motiv om skatteunddragelse eller at koncernen faktisk unddrager sig effektiv beskatning.

Dette er efter Ørstedes opfattelse en helt uacceptabel konsekvens af de foreslåede regler.

3 Foreslåede ændringer af transfer pricing-lovgivningen

3.1 Vedrørende tydeliggørelsen af muligheden for skønsmæssige ansættelser ved transfer pricing-forhøjelser

Skatteministeriet ønsker med lovforslaget at tydeliggøre, at

”der kan foretages en skønsmæssig ansættelse i transfer pricing-sager, hvis den særlige transfer pricing-dokumentation ikke er udarbejdet rettidigt, dvs. senest ved udløbet af oplysningsfristen. Uanset om den skattepligtige efterfølgende udarbejder supplerende dokumentation, har Skatteforvaltningen derfor mulighed for at foretage en skønsmæssig ansættelse.”

Skatteministeriet anfører samtidig, at Skatteforvaltningen forinden en eventuel korrektion skal rette henvendelse til skatteyderen med henblik på at søge at underbygge den skønsmæssige ansættelse bedst muligt. Det angives imidlertid ikke i

lovforslaget, at Skatteforvaltningen er forpligtet til at tage alt relevant materiale, herunder materiale der leveres af skatteyderen, i betragtning når Skattestyrelsen foretager sin skønsmæssige ansættelse.

Vores ref. Høringssvar

Officialmaksimen gælder som en fast del af dansk ret, hvilket indebærer en pligt for Skatteforvaltningen til at oplyse sagen i tilstrækkeligt grad til at Skattestyrelsen kan træffe en objektivt rigtig afgørelse. Officialmaksimen må efter Ørsteds opfattelse gælde *uagtet* om skatteyderen rettidigt har indsendt en tilstrækkelig fyldestgørende transfer pricing-dokumentation til Skatteforvaltningen.

Ørsted anser det for en meget retssikkerhedsmæssigt bekymrende udvikling og en fundamental ændring af danske retssikkerhedsmæssige principper, hvis Skattestyrelsen får hjemmel til at træffe skønsmæssige afgørelser uagtet at Skatteyderen – om end for sent – har indsendt dokumentation til Skattestyrelsen, der måtte vise at en sådan afgørelse er materielt forkert.

Ørsted er derfor også af den opfattelse, at det er tvingende nødvendigt, at det i lovforslaget *præciseres* og *tydeliggøres*, at Skatteforvaltningen fortsat ved udøvelsen af sit skøn og i sin sagsbehandling skal tage alt relevant materiale fra skatteyderen i betragtning uagtet om dette materiale er indsendt før eller efter oplysningsfristen.

3.2 Vedrørende ophævelsen af 60-dages reglen

Ørsted har ingen direkte indvendinger mod ophævelsen af den såkaldte 60-dages regel.

Ørsted skal imidlertid bemærke, at et ultimativt krav om at have færdiggjort og indsendt transfer pricing-dokumentationen indenfor den nuværende 6-måneders oplysningsfrist kan blive overordentligt vanskeligt for større danske koncerner.

Kravene til transfer pricing-dokumentationen er blevet væsentligt udvidet i senere år. Udarbejdelse af transfer pricing-dokumentationen er derfor en stor administrativ byrde og kræver væsentlig indsigt i den underliggende forretning. Udarbejdelse af transfer pricing-dokumentationen indebærer således et betydeligt ressourcetræk på tværs af organisationen i en virksomhed.

En for kort frist for udarbejdelse og indsendelse af transfer pricing-dokumentationen indebærer en betydelig risiko for, at transfer pricing-dokumentationen bliver forhastet, og derfor mangelfuld eller utilstrækkelig eller endda umulig at forberede indenfor fristen.

Når virksomheden ikke at forberede transfer pricing-dokumentationen rettidigt, eller hvis denne er utilstrækkelig, åbner lovforslaget da mulighed for, at Skatteforvaltningen foretager en skønsmæssig ansættelse.

På denne baggrund er det også Ørsteds opfattelse, at såfremt der indsættes et ultimativt krav om færdiggørelse og indsendelse af transfer pricing-dokumentationen på oplysningsfristen, bør oplysningsfristen også udsættes, således at virksomhederne gives tilstrækkeligt med tid til at forberede en grundig transfer pricing-dokumentationen.

Ørsted skal derfor opfordre til, at oplysningsfristen udsættes med 6 måneder, således at virksomhederne gives fornøden tid til at forberede en fyldestgørende transfer pricing-dokumentation. Det skal i den forbindelse bemærkes, at Skatteforvaltningen selv har en udvidet ligningsfrist for genoptagelse af kontrollerede transaktioner. Denne ligningsfrist må i alt væsentlighed tilskrives den kompleksitet, som sådanne kontrollede transaktioner frembyder. På den baggrund synes det også kun rimeligt, at virksomhederne tilsvarende gives fornøden tid til at forberede dokumentationen herfor.

Herudover skal det bemærkes, at det af hensyn til de ovenfor omtalte CFC-regler under alle omstændigheder vil være nødvendigt at anerkende en længere oplysningsfrist. I bl.a. Storbritannien skal selvangivelsen ikke indleveres før senest 12 måneder efter udløb af det relevante indkomstår. Hvis ikke der anerkendes en tilsvarende oplysningsfrist efter danske regler vil det reelt ikke være muligt at opnå credit-lempeelse for den udenlandske skat i den danske CFC-opgørelse. Herved vil danske virksomheder være tvunget til kontinuerlig genoptagelse af tidligere indkomstår. En sådan administrationsbyrde synes uhensigtsmæssig for såvel Skatteforvaltningen som for skatteyderen.

Endelig er det Ørsteds opfattelse, at lovforslaget er en kærkommen lejlighed til at præcisere begrebet "uvæsentlige transaktioner" i skattekontrollovens § 39, stk. 2, for at undgå en unødvendig stor dokumentationsbyrde for danske koncerner.

Der er for indeværende ikke indeholdt en definition heraf i loven og lovens forarbejder angiver kun i ringe omfang hvad der skal forstås ved "*kontrollerede transaktioner, der i omfang og hyppighed er uvæsentlige*". Efter Ørsteds opfattelse bør det i denne henseende overvejes, om ikke der af hensyn til en smidig fremtidig administration af loven kunne indføres objektive grænser for hvornår en transaktion anses for uvæsentlig. Herved ville danske koncerner – og Skatteforvaltningen – kunne spare en betydelig administrationsbyrde ved ikke hhv. at skulle udarbejde dokumentation eller gennemgå dokumentation for sådanne transaktioner.

4 Afsluttende bemærkninger

Som ovenfor redegjort bør Danmark fuldt ud implementere skatteundgåelsesdirektivet i dansk ret, herunder direktivets undtagelser fra CFC-reglerne. En sådan implementering er gennemført af øvrige EU-lande.

Implementering af disse undtagelser indebærer ikke en risiko for skatteunddragelse eller skatteundgåelse, men vil derimod sikre, at almindelig driftsvirksomhed undtages fra et regelsæt, som alene har karakter af værneregler mod skatteunddragelse for visse typer af mobil indkomst.

Undlader Danmark at implementere disse regler vil danske koncerner stilles væsentligt ringere i den internationale konkurrence.

Som et absolut minimum bør implementeres en vis minimumsgrænse for hvornår CFC-reglerne finder anvendelse, således at mindre selskaber eller selskaber med kun begrænset CFC-indkomst undtages fra reglerne. En sådan minimumsgrænse er forudsat mulig i skatteundgåelsesdirektivet, hvor det af 12. betragtning specifikt fremgår:

”For at begrænse den administrative byrde og efterlevelsomkostningerne bør det også accepteres, at disse medlemsstater fritager visse enheder med lavt overskud eller lav fortjenstmargen, der medfører lavere risici for skatteundgåelse.”

Vores ref. Høringssvar

Hertil kommer, at lovforslaget i langt højere grad bør give vejledning i hvorledes ”anden indkomst fra immaterielle aktiver” skal beregnes og opgøres. Den nuværende vejledning er utilstrækkelig og efterlader en betydelig tvivl herom.

Såfremt ovenstående giver anledning til spørgsmål eller kommentarer står Ørsted naturligvis til rådighed for en uddybning heraf.

Med venlig hilsen
Ørsted

Marianne Wiinholt
CFO

Karl Berlin
Vice President, Head of Tax
karlb@orsted.dk
Tlf. 99558701